

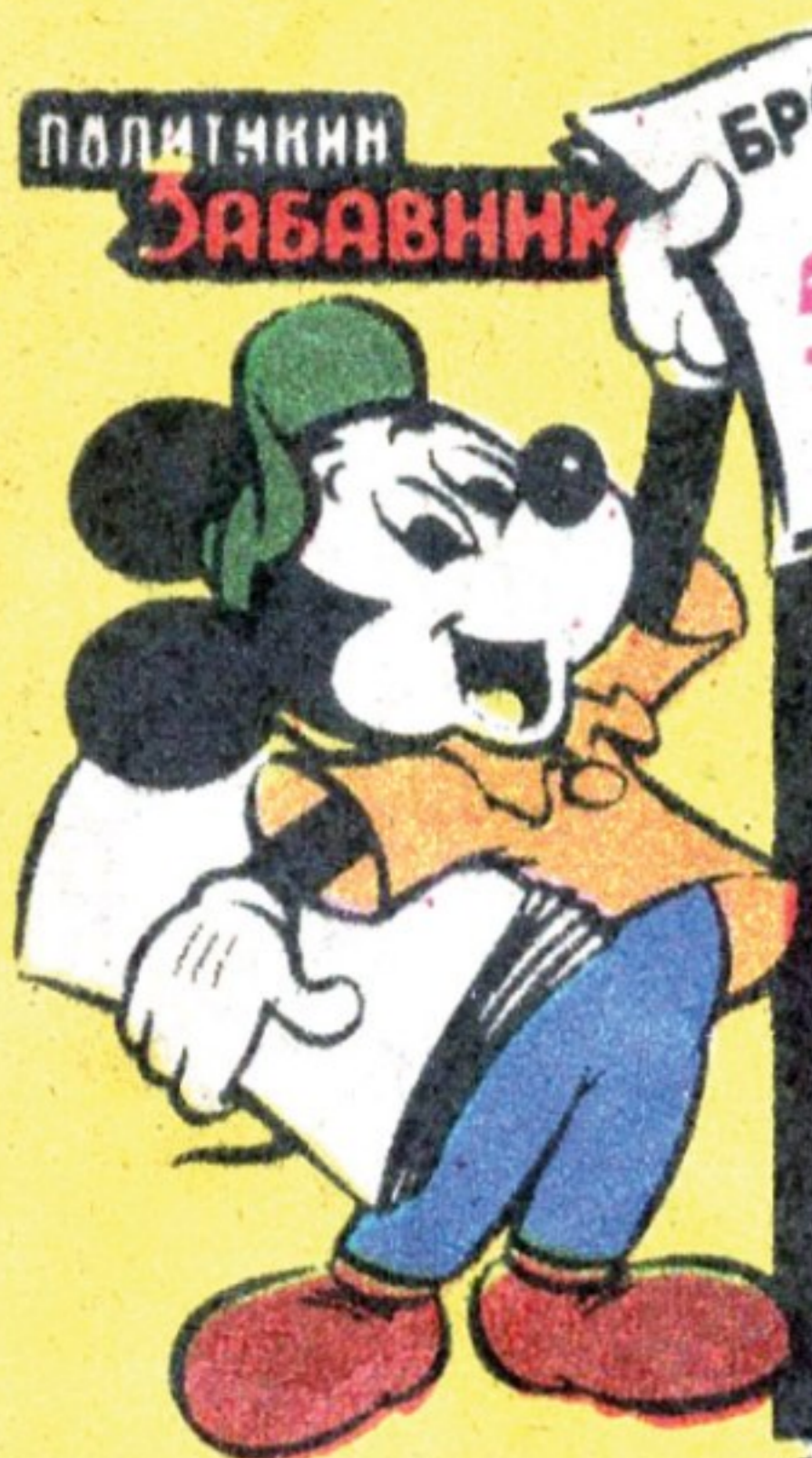
ПОЛИТИЧКИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ
581
4. XII 1985.

ИЗЛАЗИ СРЕДОМ • ГОДИНА XII • 50 ДИН.

WALT DISNEY'S

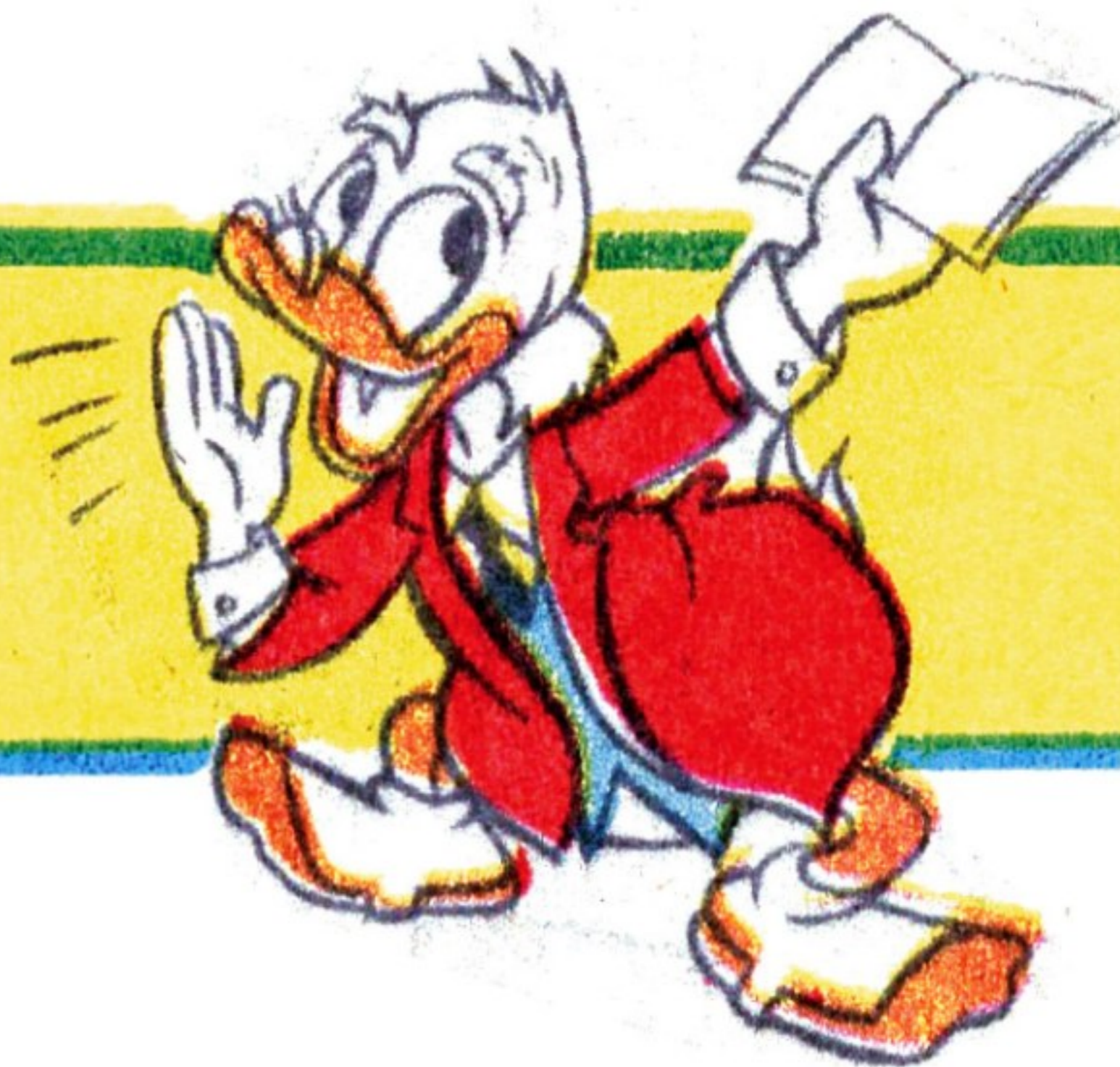
МИКИЉЕВ ЗАБАВНИК

Така Каџа:
ПРОВАЛНИК

ВЕРОВАТНО НИСТЕ ЧУЛИ

● Шаргарепа се употребљава у исхрани већ више од 4000 година. Гајили су је још стари Грци и Римљани. На двору Карла Великог (8. век) шаргарепа је изношена само недељом и све до 16. века сматрана је за послатицу. Тек у 17. веку почела је њена већа употреба у европским градовима.

● Мачке се зноје само на јагодицама шапа, а не по целој кожи.

● Бамбус цвета врло ретко, али увек у одређеним временским размацима и то од 30, 60 или 120 година, зависно од врсте.

● Харфа није само музички инструмент. Тим именом у зоологији зове се једна врста мекушца.

● Филм Волта Дизнија „Снежана и седам патуљака“ сниман је пуне три године, састоји се из 250 хиљада слика које је радило 600 сликара и цртача.

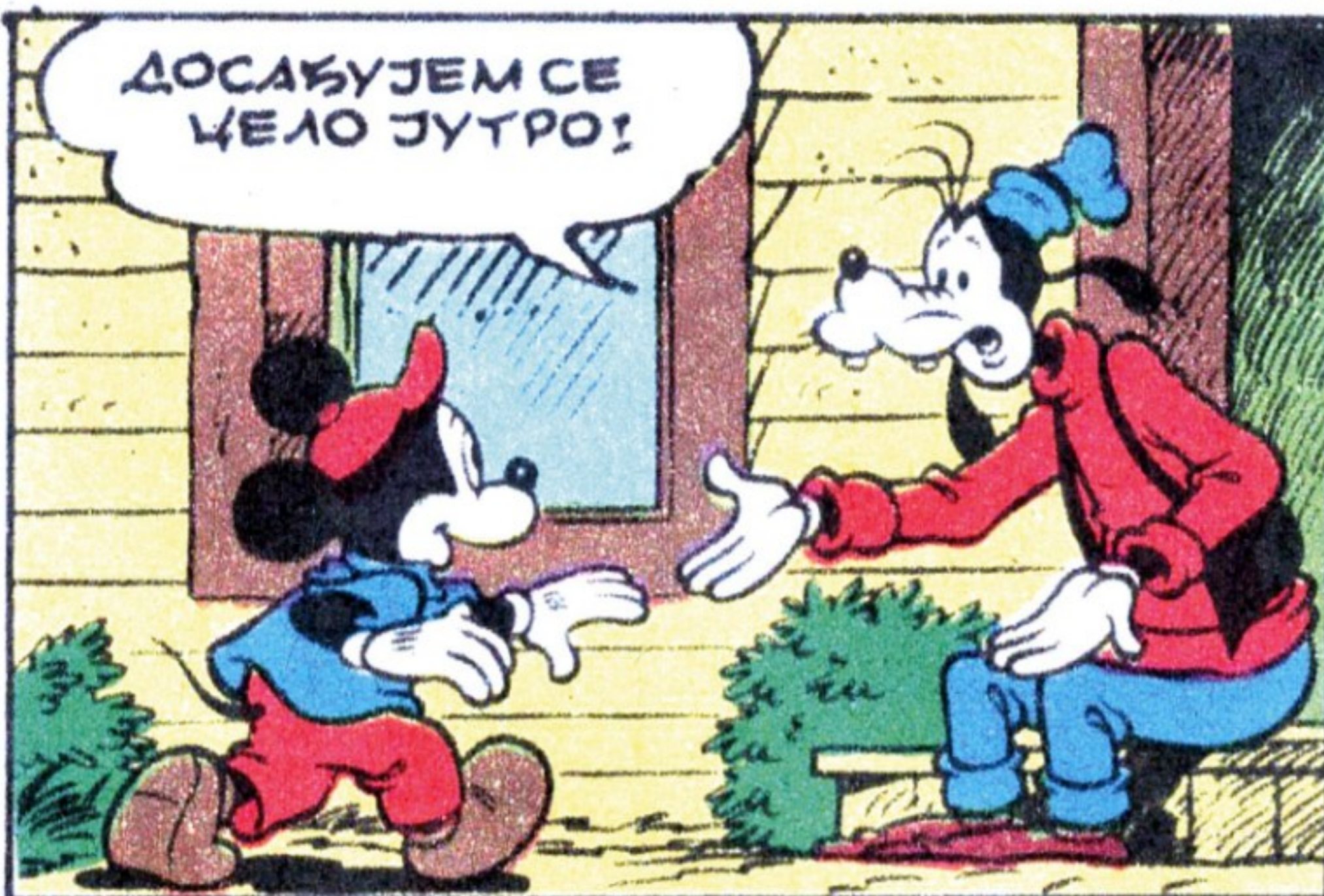
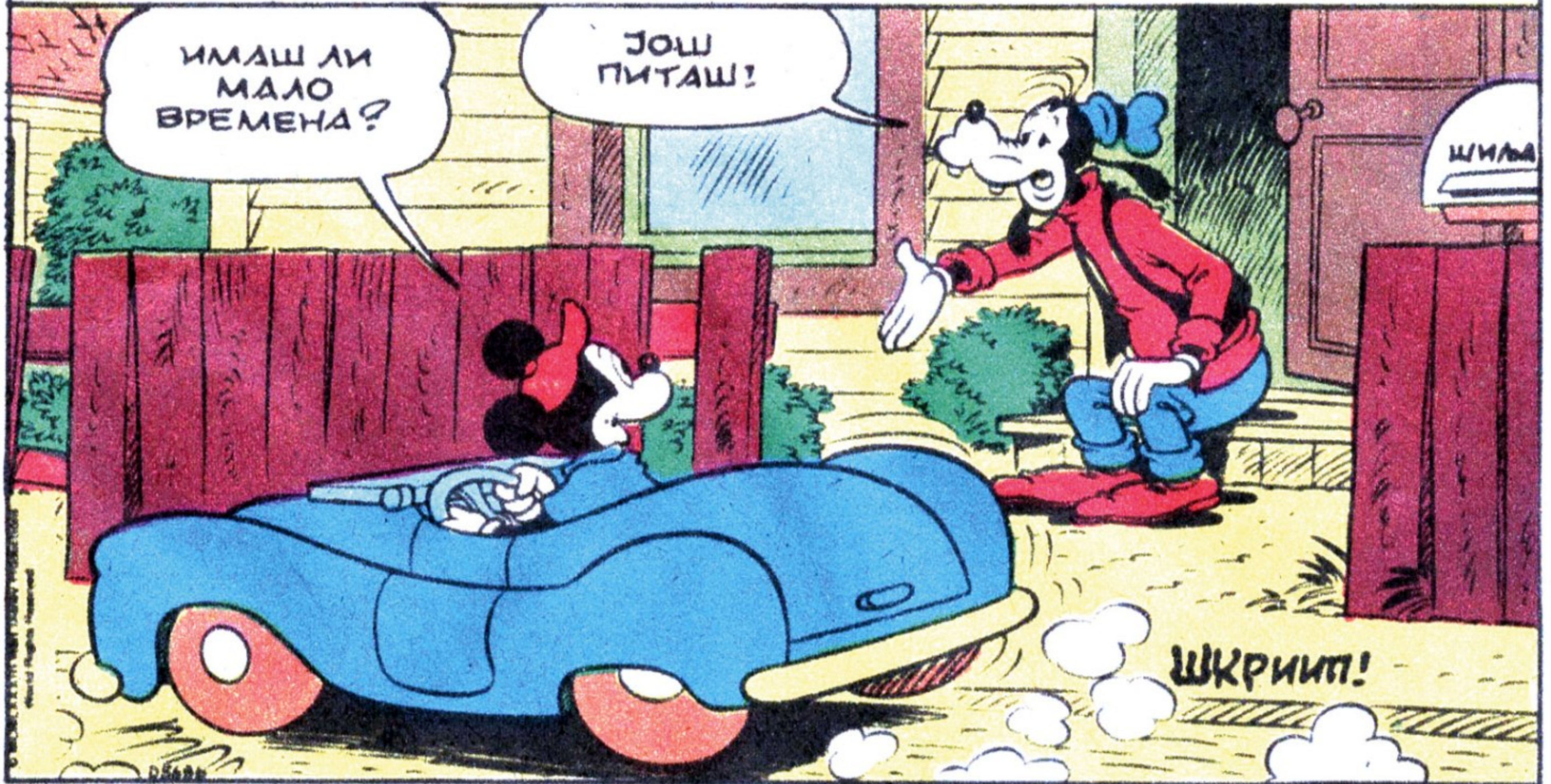
● У природњачком музеју у Лос Анђелесу (САД) на основу костију нађених у Аргентини реконструисана је највећа птица која је икада летела на овом нашем свету. Дали су јој име „аргентинска величанствена птица“. Овај крилати џин имао је распон крила од 760 центиметара, а од врха кљуна до краја репа био је дугачак 3,3 метра. Живео је пре двадесет милиона година и изумро је пре него што се човек појавио на земљи.

● У америчком скијашком центру у Алти, у савезној држави Јутаху, завели су строге казне за оне који загађују природу. Сваком посетиоцу кога примете да је бацио неки отпадак, одузимају пропусницу за жичару. Враћају му је тек када сакупи пуну кесу отпадака које су бацили други смучари.

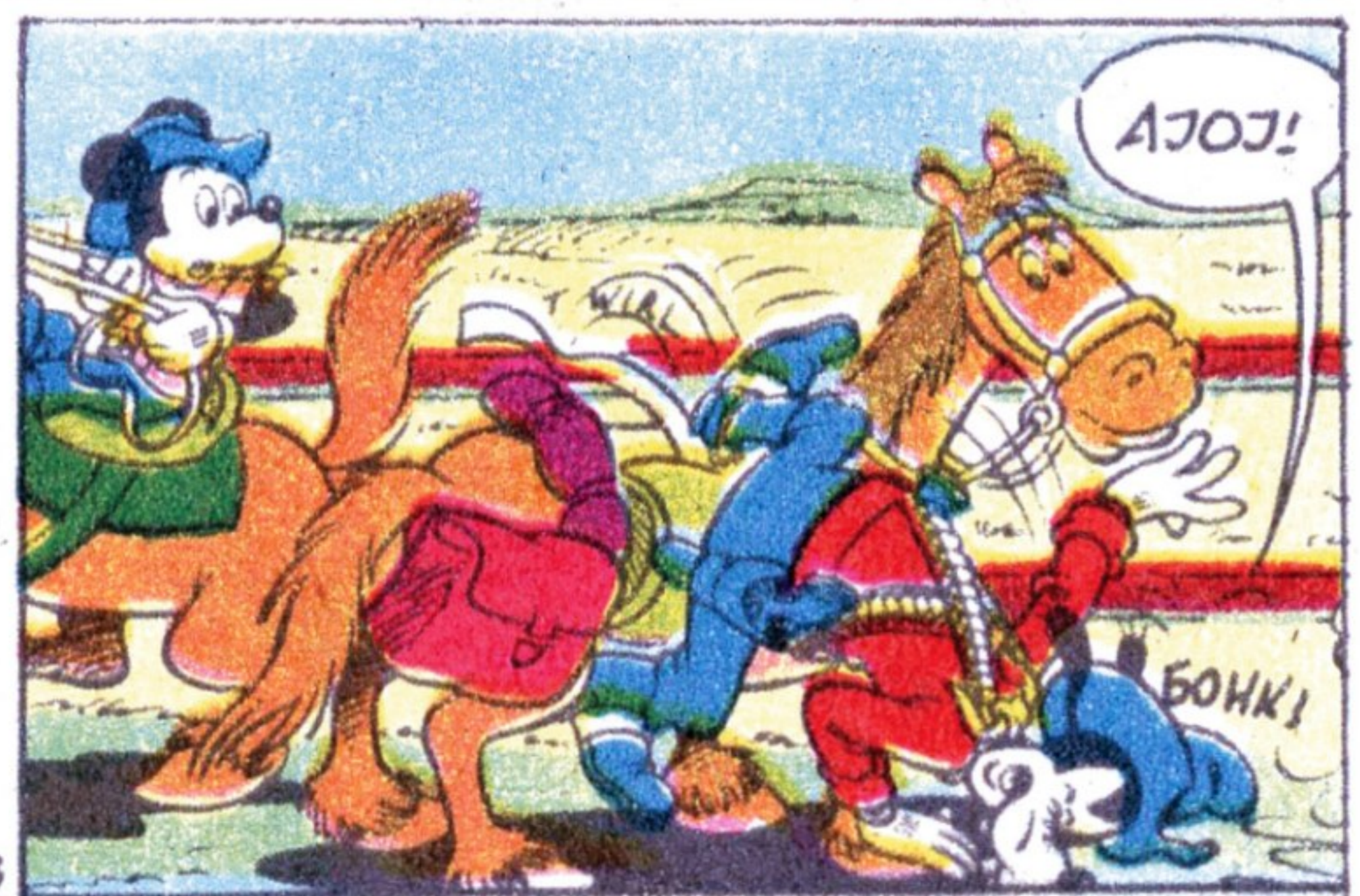
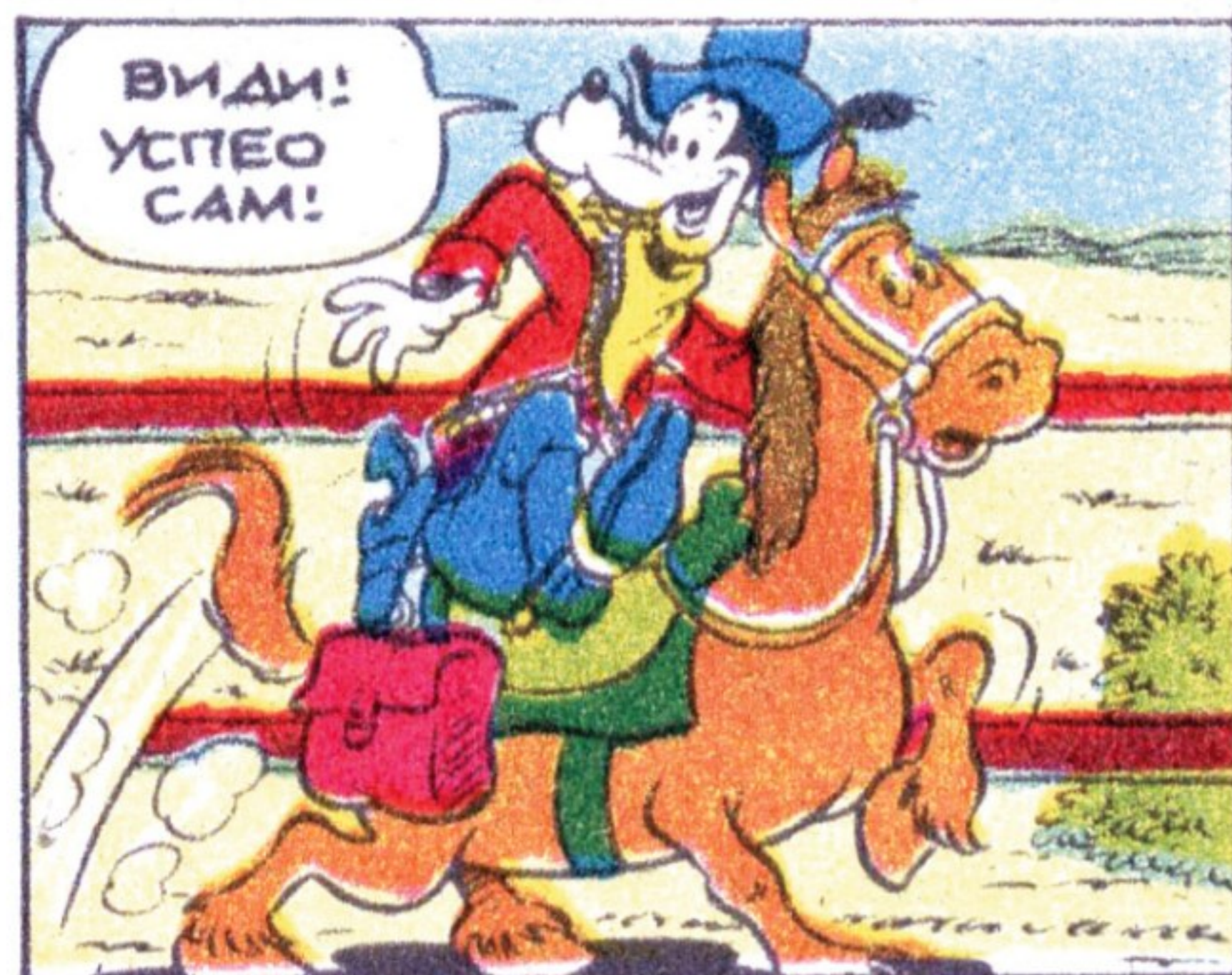
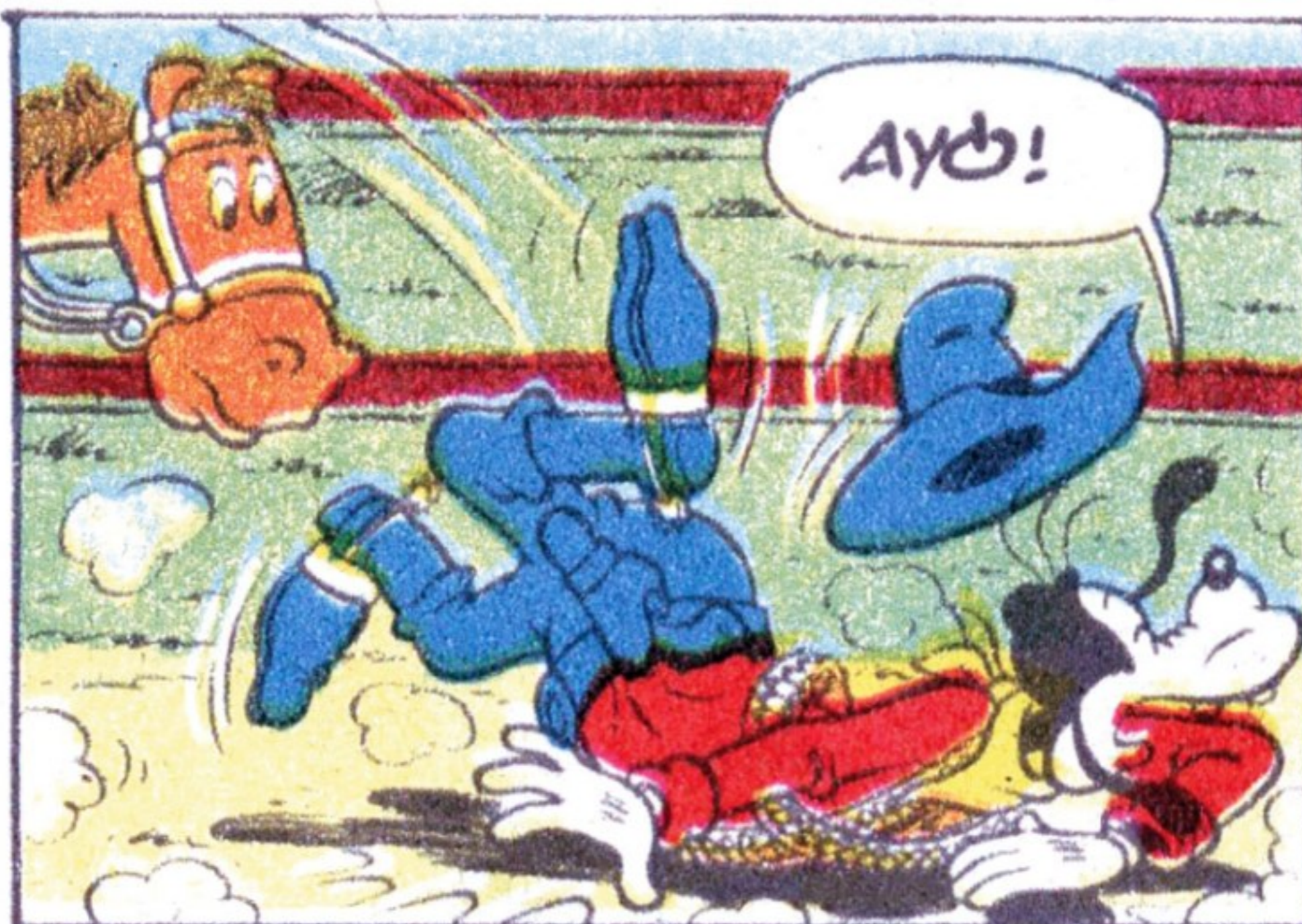
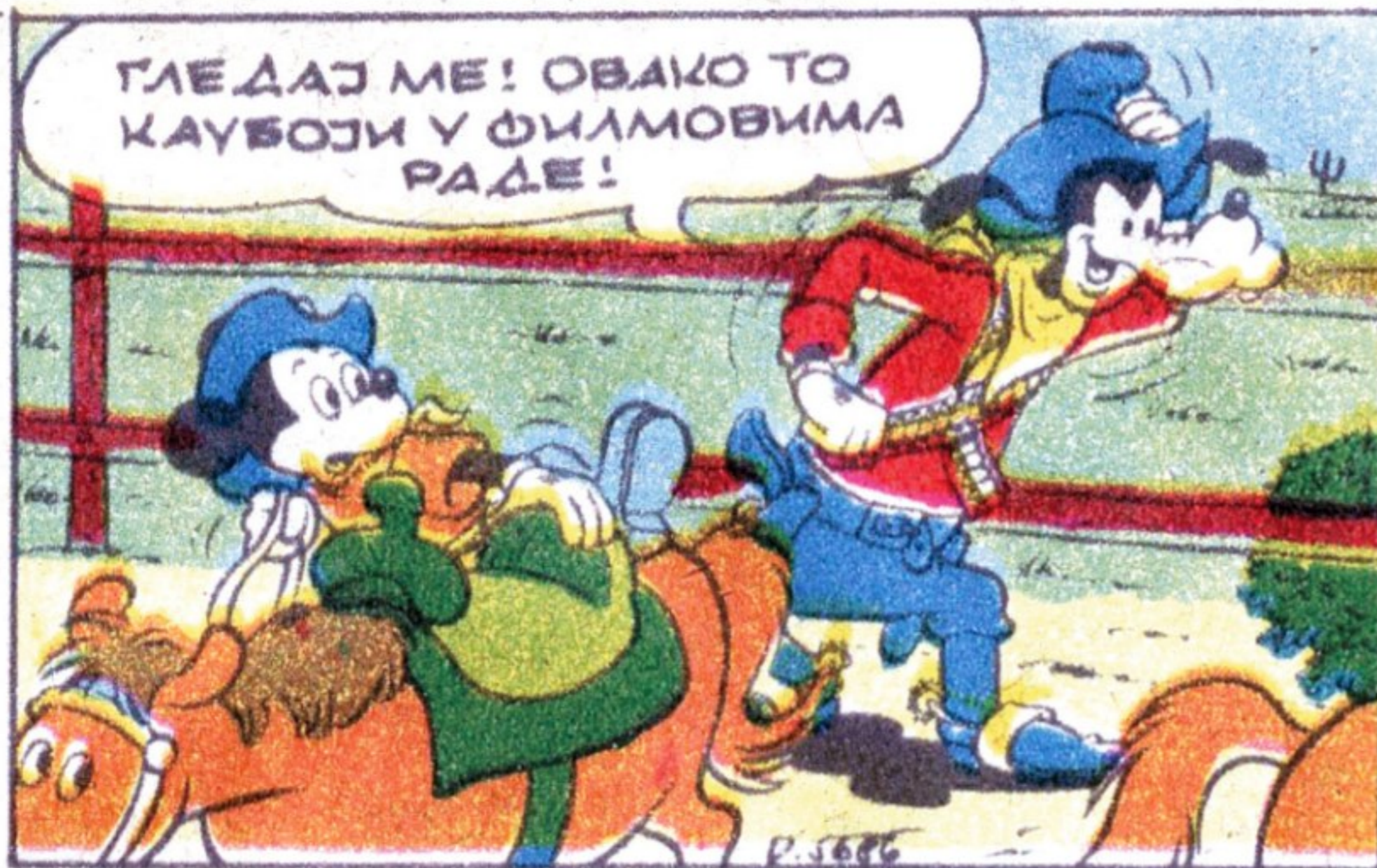
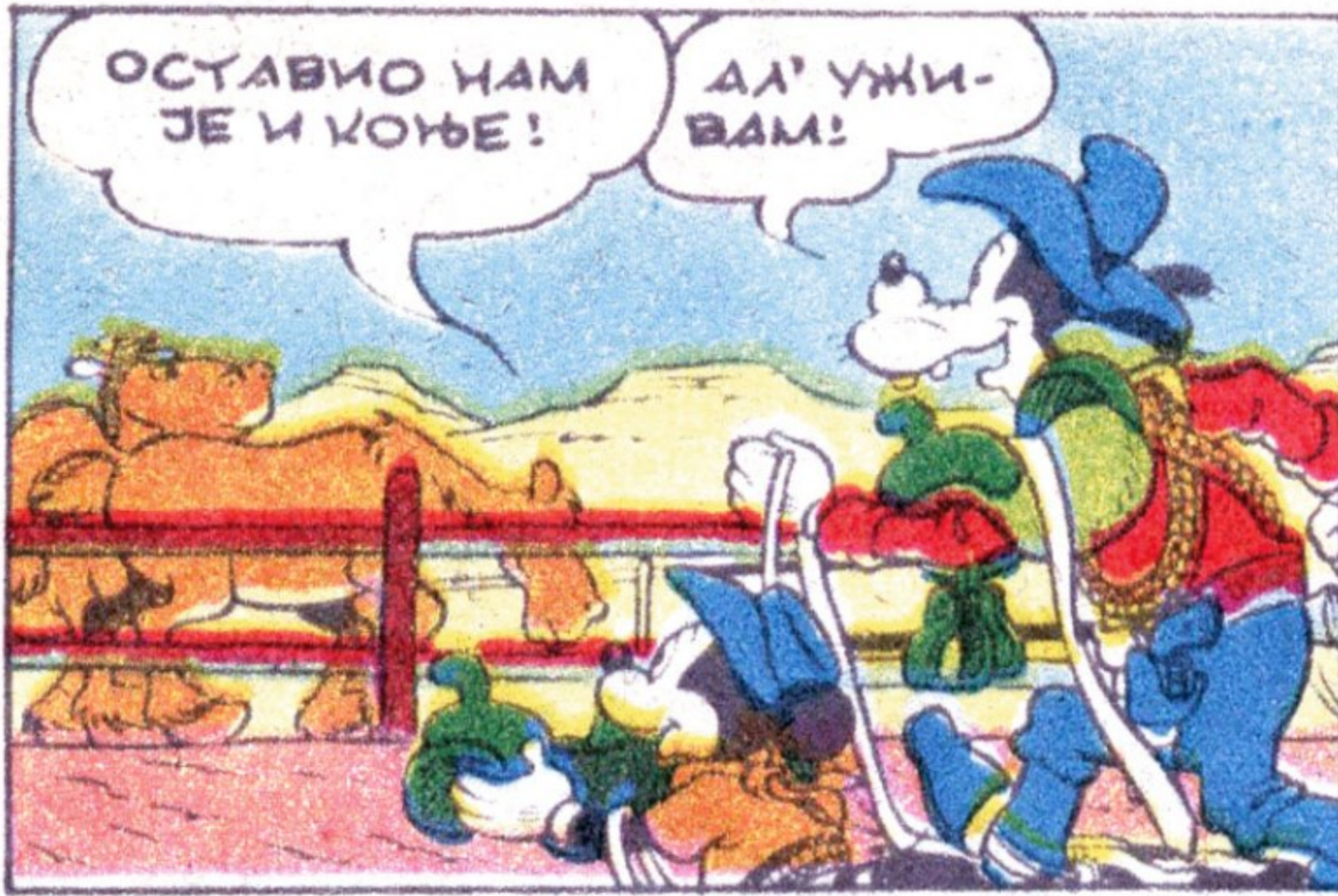

МИКИ

КРАДЛИВИЦИ СТОКЕ

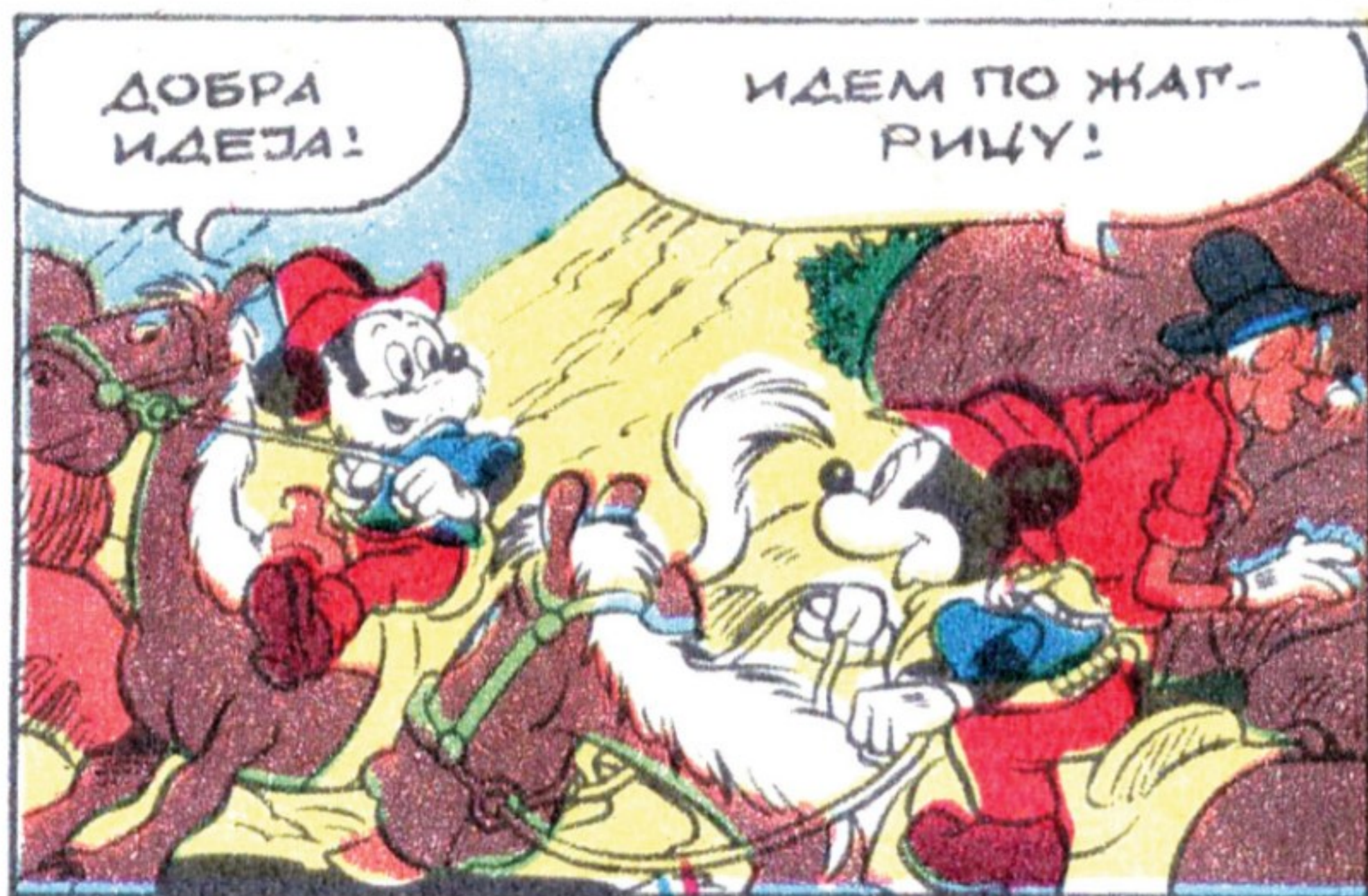
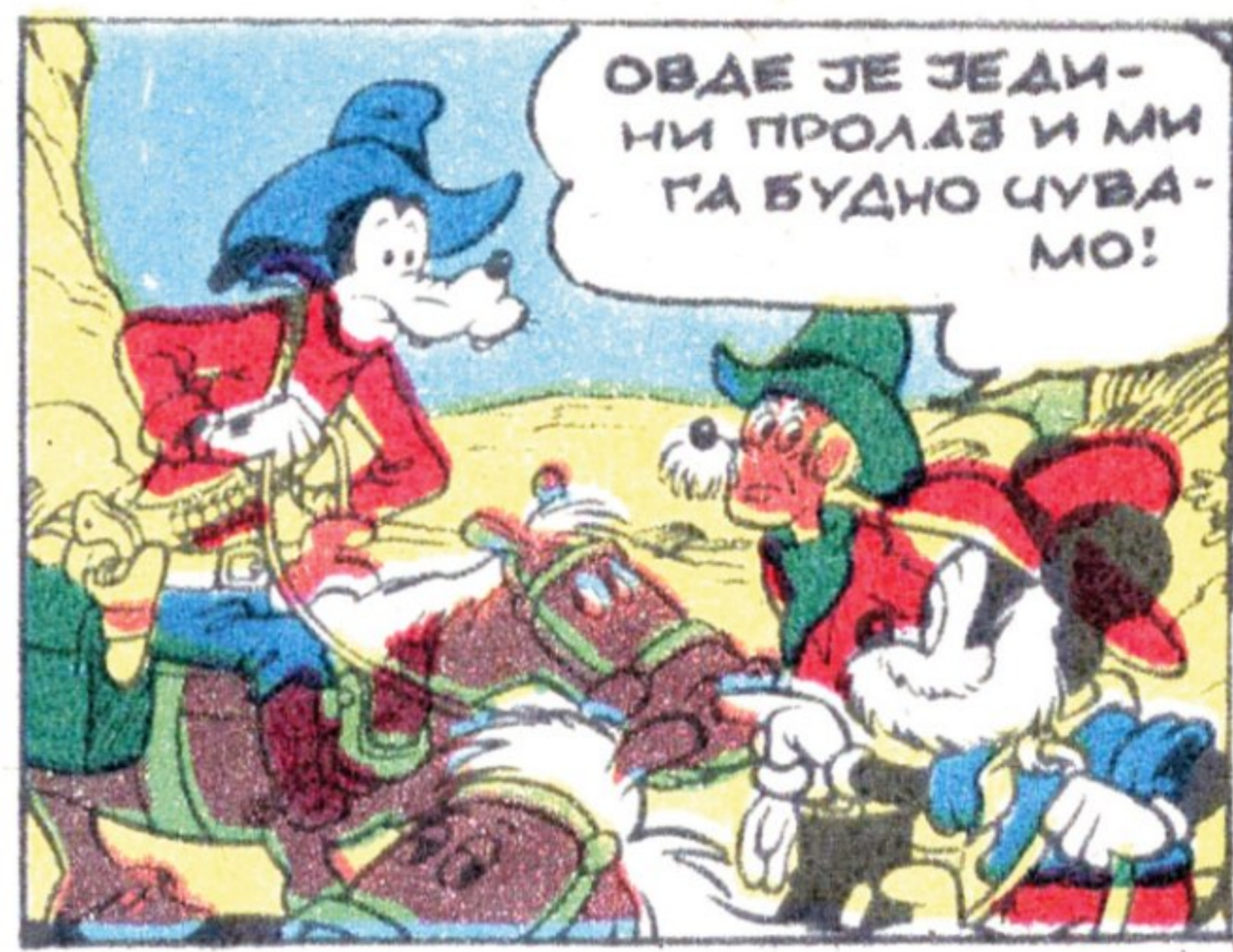

ЖАГРИЦА НЕ ДОЗВОЉА-
ВА ДА ЈЕ ЈАШЕ БИЛО
КО СЕМ ПЕРЕ!

КРЕНИМО
НА ПОСАД!

ХЕЈ,
АЈ!

ЋИХА!

ХАЈ,
АЈ!

ИДЕМО,
ДЕВОЈЦИЦЕ!

КО ПРИМЕТИ НЕ-
ШТО СУМЊИВО,
НЕК' ИСПАЛИ ШАР-
ЖЕР У ВАЗДУХ!

ОВО ЈЕ ОДЛИЧНО
МЕСТО ДА ПРЕНО-
КИМ!

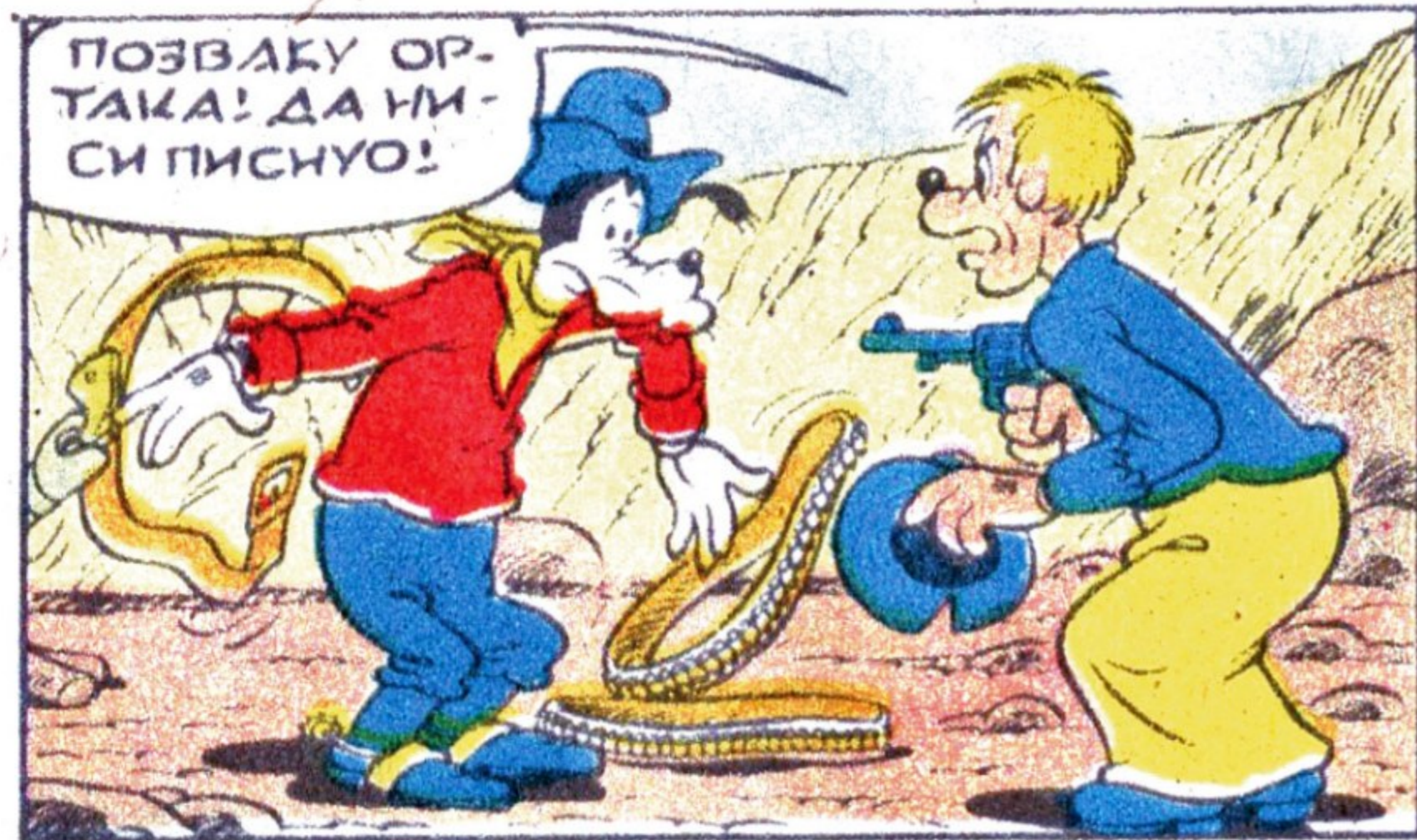
ПАЛА ЈЕ
НОБ ...

МОРАМ ДА ДРЖИМ
ОЧИ ШИРОМ ОТ-
ВОРЕНЕ!

НЕ МОЖЕМО ДА ПРИЂЕМО
СТОЦИ А ДА НАС ОНАЈ ДУ-
ГОЊА НЕ ПРИМЕТИ!

КАКО ДА ОБА-
ВЕСТИМ МОЈЕ!

САМО ДА ГУРНЕМ
МУНИЦИЈУ...

УСПЕО САМ!

КАКВА
ПУЏАВА!

ШТА БИ?
БЕН!

ОНАЈ ДУГОЊА СЕ СИ-
ГУРНО ОСЛОВДИО
ВЕЗА!

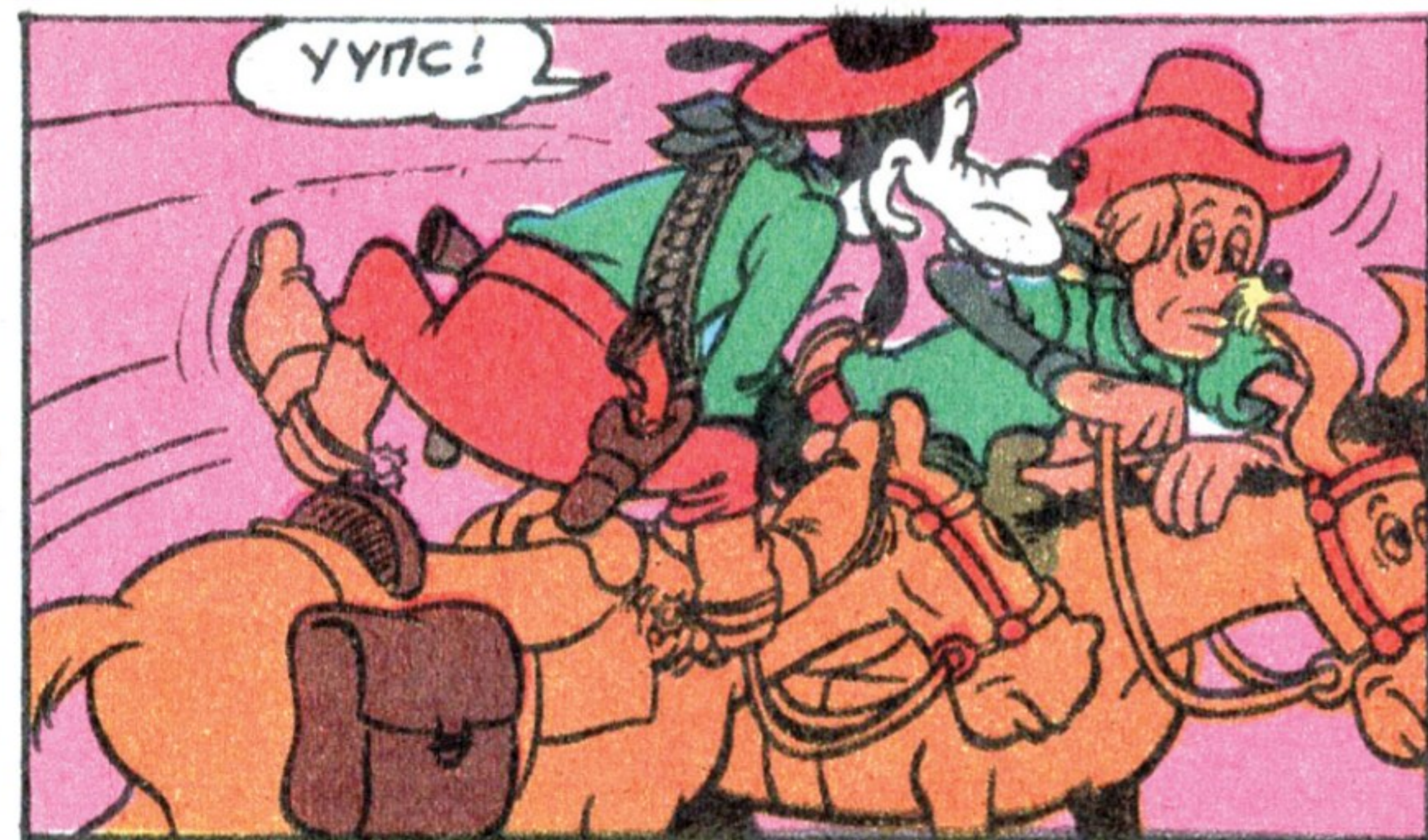
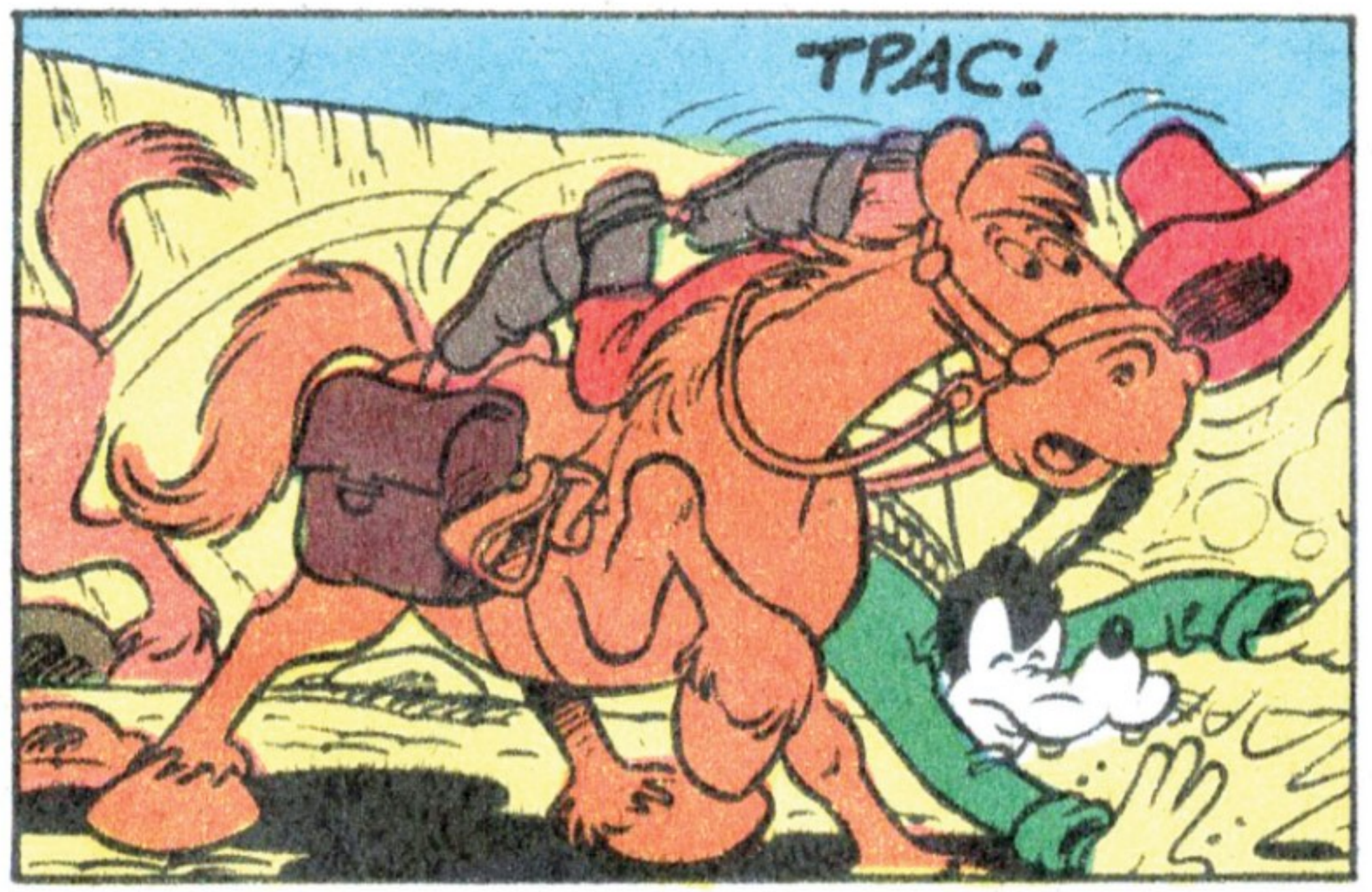
ПОЖУРИ! УМА-
КИ БЕМО
МУ!

БЕН!
БЕН!

ШИЉА!
ВЕЗАН ЈЕ!

ДВА КРАДЉИВЦА...
ОВУДА СУ КИД-
НУЛИ!

НЕМА
ВРЕМЕНА ЗА
ГУЉЕЊЕ!

ЈЕСИ ЛИ СВЕ-
СТАН ДА СИ
СКОЧИО НА ЖА-
ГРИЦУ?

Н... НИСАМ!

ЖАГРИЦЕ, СТА-
НИ!

ЊИИИ!

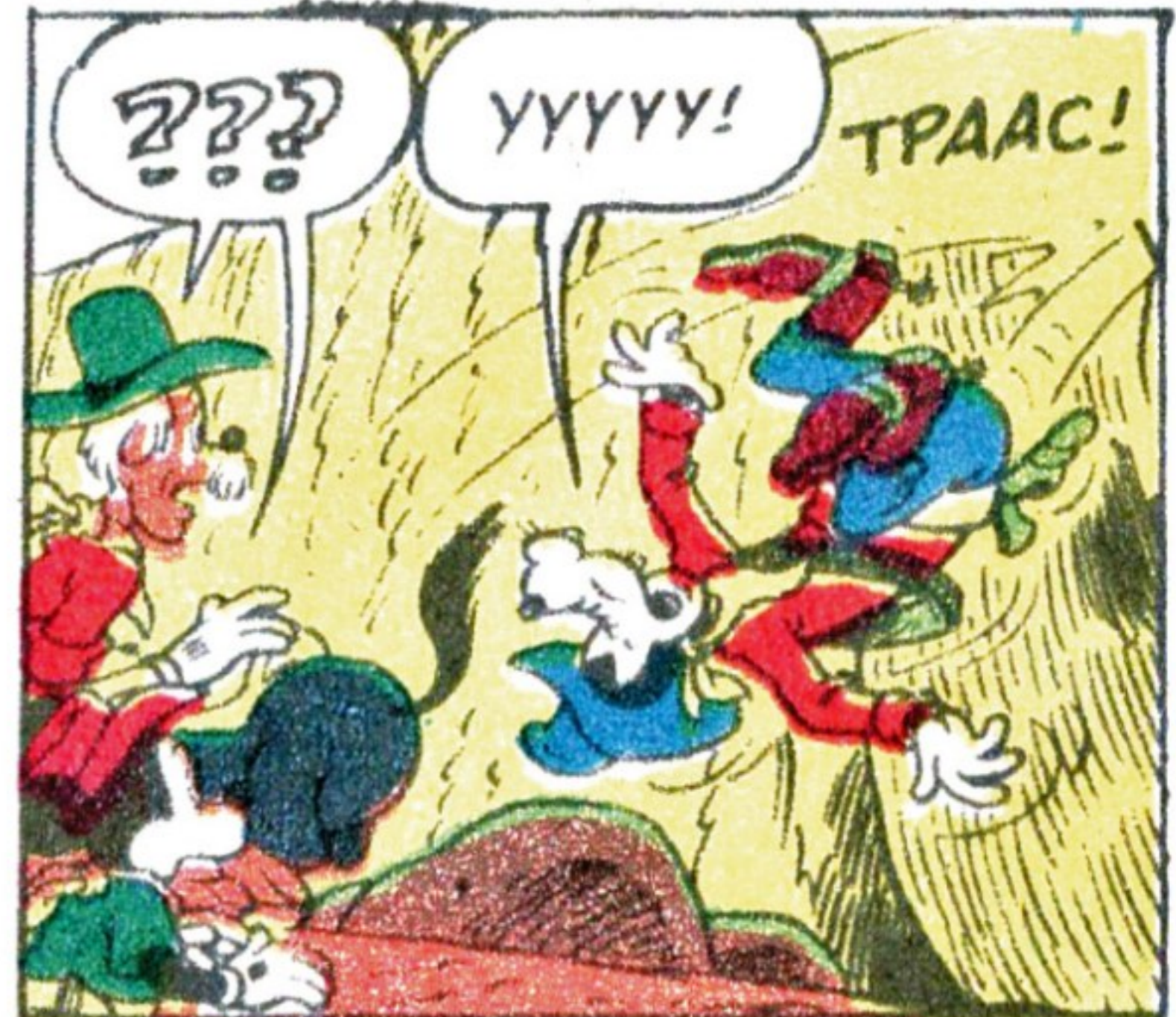
ИДЕ
ПРАВО
КА СТЕ-
НИ!

НЕ СМЕМ ДА ГЛЕ-
ДАМ! РАЗБИКЕ
СЕ!

ЈАООООО!

ЊИИИ!

???

УУУУУ!

ТРААС!

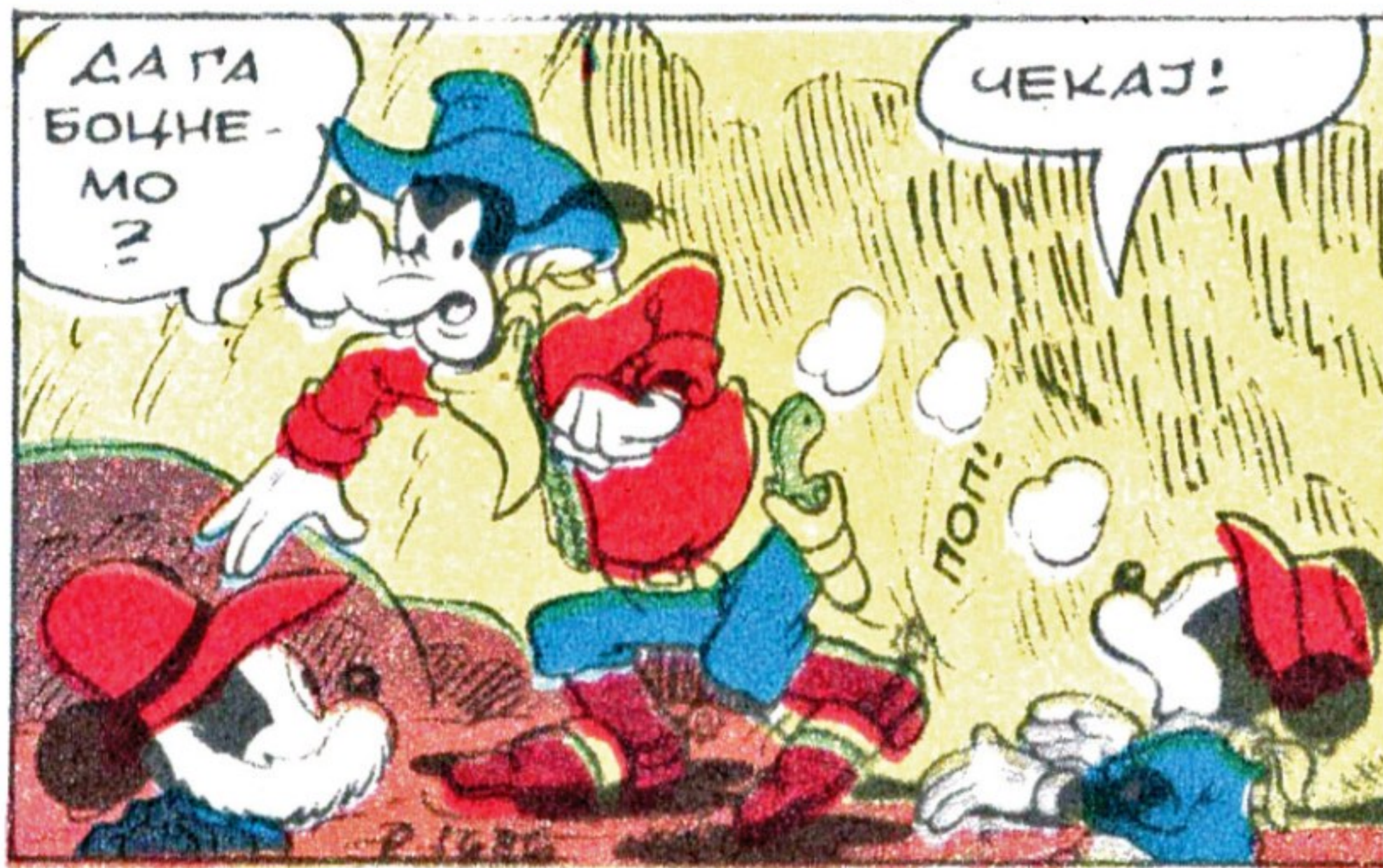

ПА ОВО НИЈЕ ГРАНИТ,
ВЕК НЕШТО МЕКА-
НО...

МЕКА-
НО?

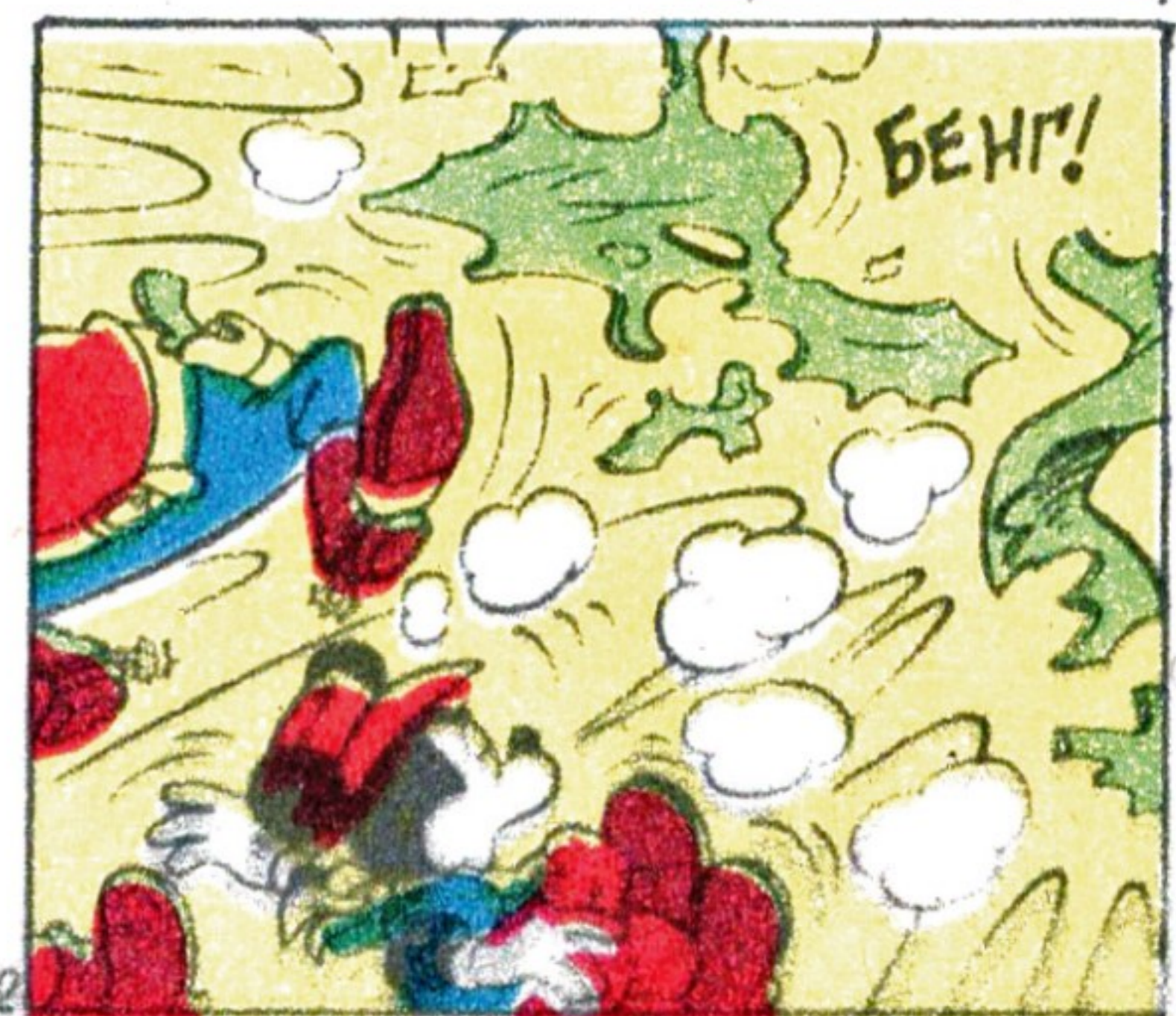
КАО ДА
ЈЕ БА-
ЛОН!

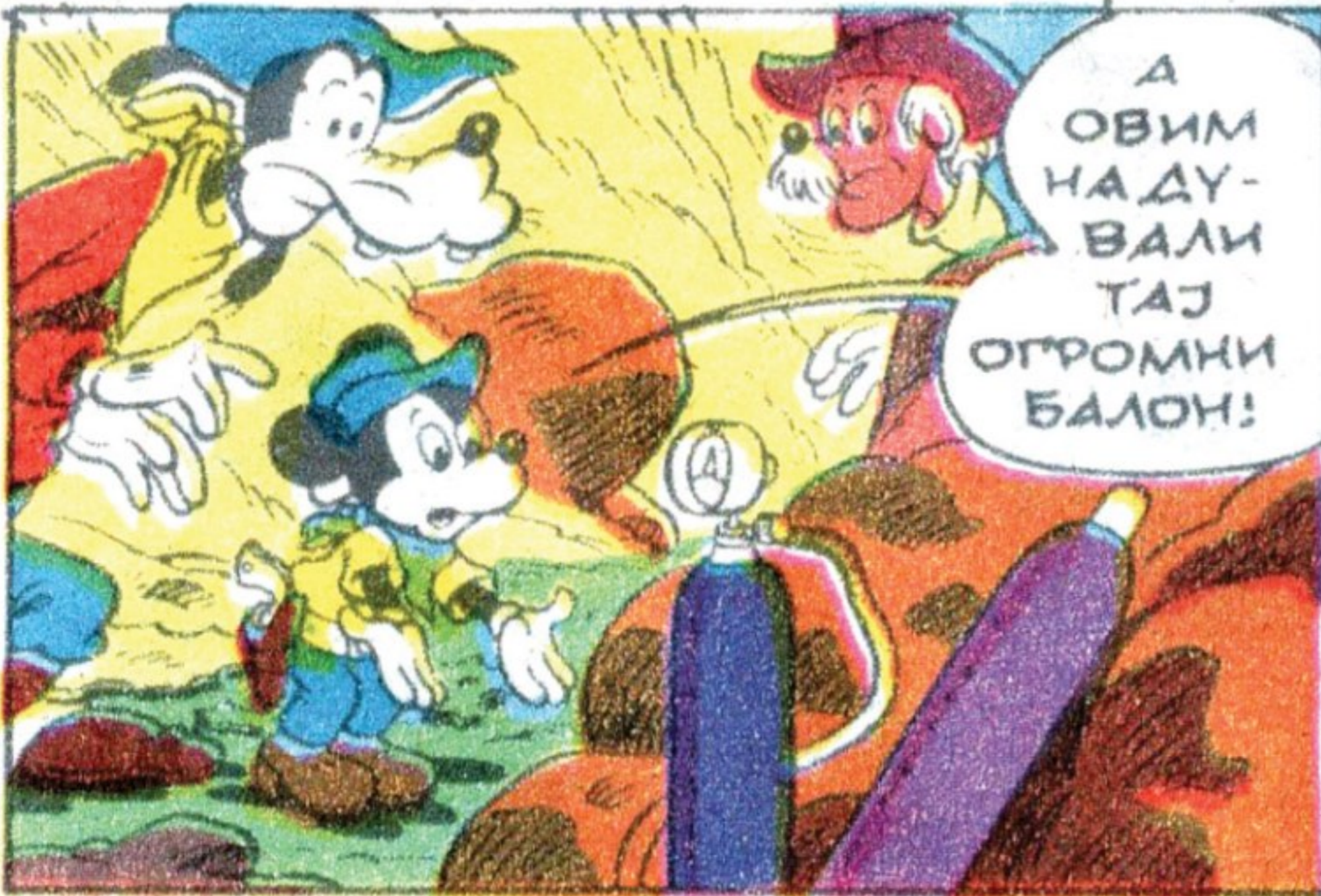
ДА ГА
БОЦНЕ-
МО
?

ЧЕКАЈ!

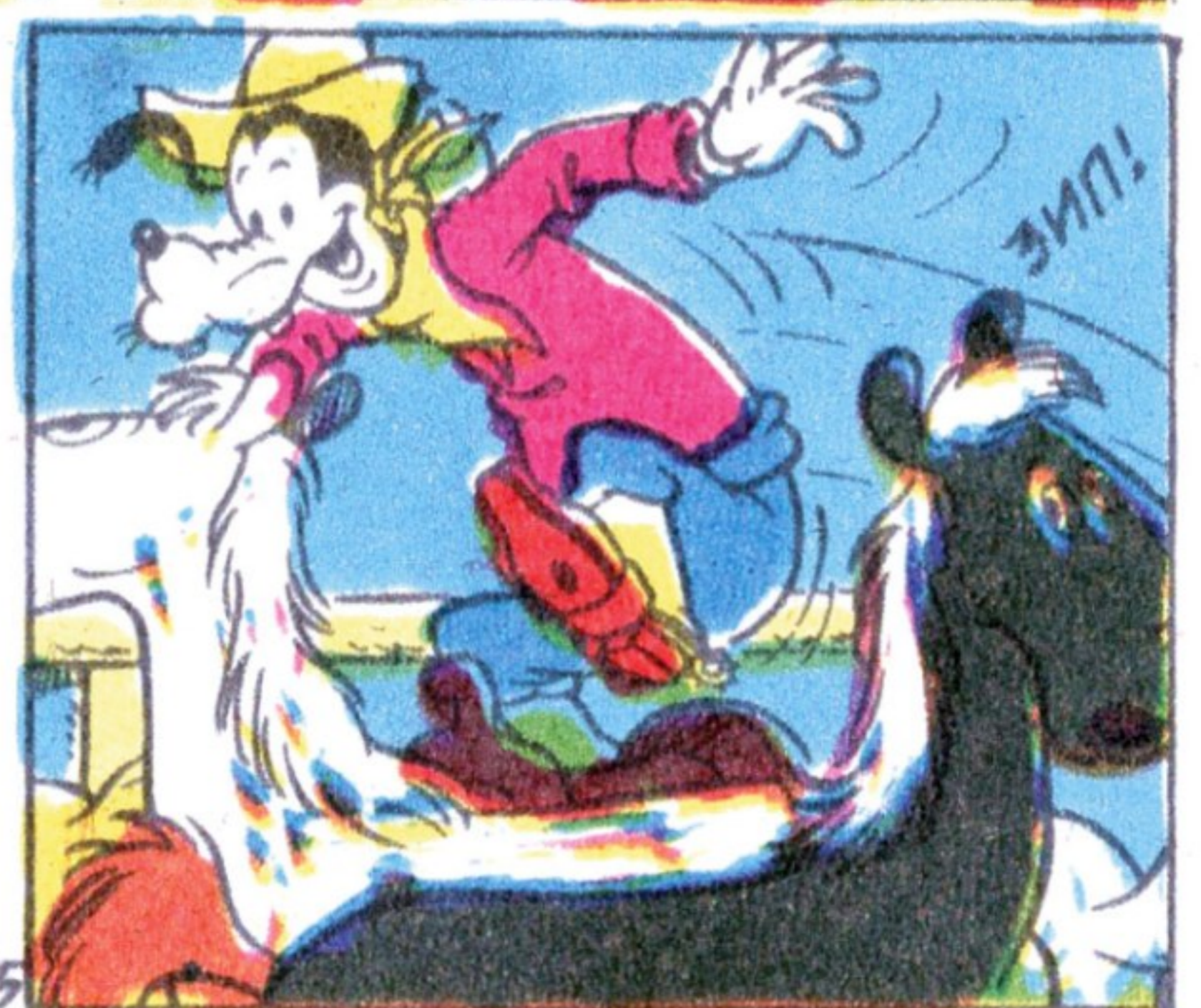
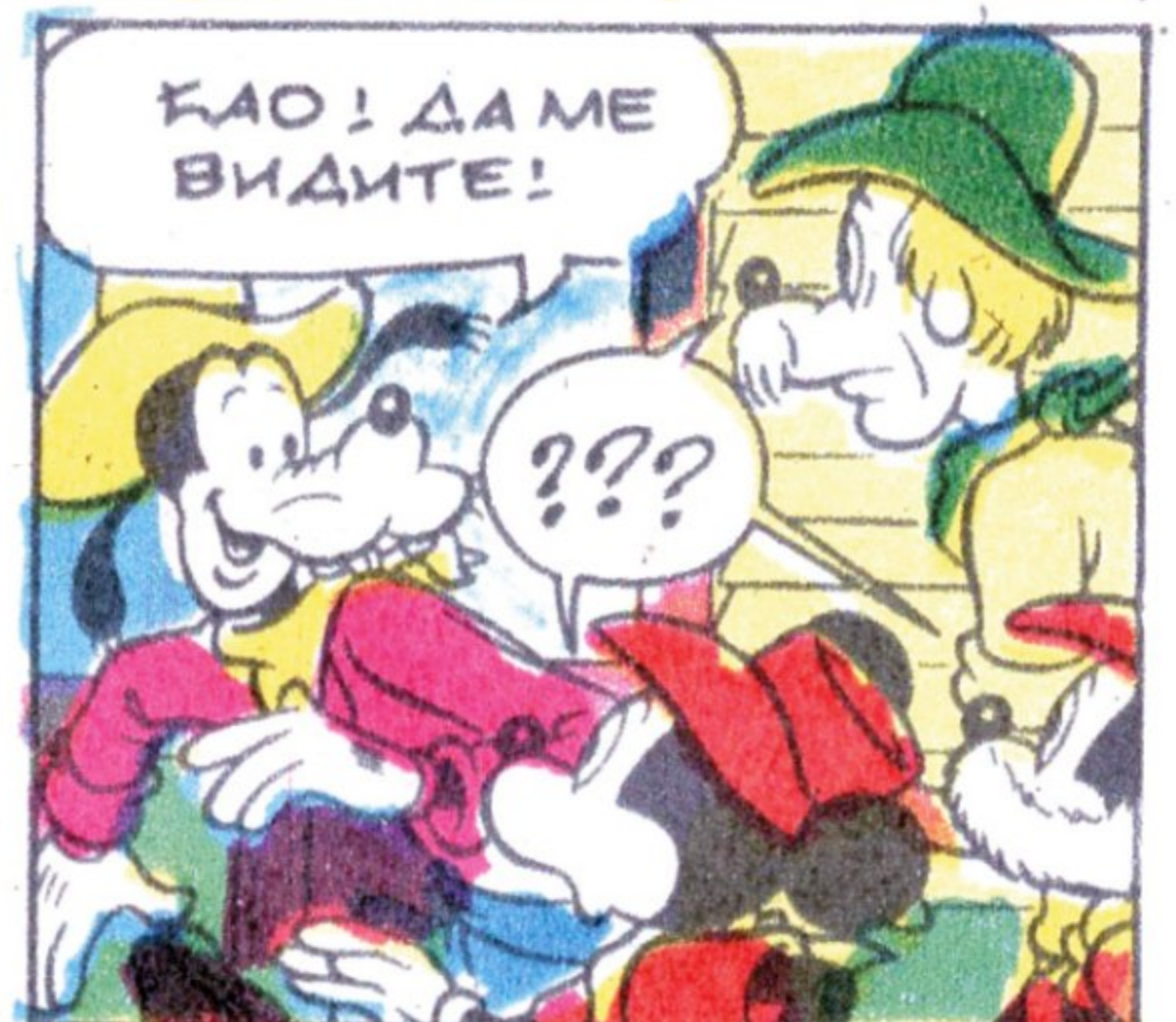
ПОП!

БЕНГ!

ТРИАНГЛ

Састав школског оркестра био је шаролик: шест виолина, једно виолончело, флаута, четири хармонике, добош, две мандолине и клавир, управо онакав какав је могао да формира наставник музичког васпитања у основној школи.

Понекад се догађало да неко од чланова оркестра изостане са пробе, али Сима Глуваћу то се није могло да догоди. На пробе је долазио и по пола сата пре почетка, седео у дну дворане, шћућурен, без гласа и са огромним дивљењем за дечаке и девојчице који су се „усвиравали“.

Свом најбољем другу, Милкету, „величанственом виолинисти“, према његовом скромном мишљењу, кад год би му се указала прилика, помогао је да се размести пултови. Тада се осећао као члан те дивне, талентоване дружине.

Одвијање пробе пратио је без даха и напамет знао сва упутства која је давао наставник.

Одлазећи кући са Милкетом, Сима Глуваћ је често говорио:

— Када бих имао талента и слуха, свирао бих бар пет инструмената. Али, шта да радим кад сам са слухом на ратној нози!

— Пробај нешто друго. Можда би био одличан кошаркаш, ко зна колико би могао да скочиш увис!

— Како не разумеш? Мене интересује само музика. Стварно, зар не постоји ниједан инструмент који бих могао да свирам?

Иако му је било жао, Милке је лагано одмахнуо главом.

— Ипак, — казао је Сима Глуваћ — мора у музици постојати неко место за мене.

Милке је решење нашао неочекивано. Пролазећи поред продавнице музичких инструмената, у излогу је угледао — триангл, мали метални троугао код кога се звук добијао ударом палице о унутрашњи руб.

— Како се тога нисам раније сетио! — Милке је био огорчен на самога себе.

Сутрадан, док је пословођа још отварао врата продавнице, Милке и Сима Глуваћ шмугнули су поред њега и на тезгу, пред изненађену продавачицу, изручили сву своју уштеђевину.

Триангл је био њихов.

— Све је веома једноставно — објашњавао је Милке у својој соби, држећи виолину. — Када оркестар одсвира мотив пред „генералну паузу“ — Милке је одсвирао мотив — а то значи да нико не свира цео један такт, ти упадаш са трианглом: та-тата-та. Четвртина, две осмине, четвртина. Сасвим лагано удараш по унутрашњој страни триангла.

Држећи метални троугао у левој, а палицу у десној руци, Сима Глуваћ је нетремице гледао у свог друга. Све је, заиста, изгледало једноставно, и он је то потврђивао главом.

— Пробај...

Милке је одсвирао мотив.

Сима Глуваћ је почео да откуцава ритам на трианглу: четвртина, две осмине, четвртина ноте — та-тата-та!

Али, откуцаји су били неравномерни.

— Пожурио си — приметио је Милке. — Опустите се мало. Уосталом, гледај мене: даћу ти знак главом.

Поново је Милке одсвирао мотив пре „генералне паузе“ и затим је климнуо главом.

Сима Глуваћ је откуцао „деоницу свог парта“, како би рекли професионални музичари и чланови школског оркестра.

— Сада си закаснио — рекао је стрпљиво Милке.

— Не вреди... — са страхом у гласу је муцао Сима Глуваћ.

— Не може се све одједном... Хајдемо поново.

После пуног сата вежбања, Сима Глуваћ је успешно одсвирао деоницу триангла.

На следећој проби, усред „генералне паузе“, Милке је устао и рекао:

— Наставниче, зар не бисмо могли на овом месту да убацимо — триангл?

Изненађен, наставник се загледао у дечака.

— Идеја није лоша, али где да нађемо триангл?

Милке је погледао према дну дворане у којој је, са грчом у стомаку, седео Сима Глуваћ.

— Симке... — позвао је гласно дечак. — Дођи.

И, тако, Сима Глуваћ је постао члан школског оркестра. На тој проби мало је каснио, мало је журио али је наставник био стрпљив. Сматрао је да ће на следећој проби све бити у реду.

Током целе седмице Сима Глуваћ је упорно вежбао: та-тата-та! Четвртина, две осмине, четвртина. Родитељи су по кући почели да корачају у ритму: та-тата-та; папагаји су тако цвркутали, а суседи почели да поздрављају једни друге: До-баар-дан!

На пробу, која је одржана у петак, Сима Глуваћ је донео нову нотну свеску у којој је црним фломастером исписао ноте мотива пре „генералне паузе“, а ритам триангла црвеном бојом. Био је спреман. Дуго је вежбао и са нестрпљењем је очекивао почетак.

Проба је почела. Оркестар је звучао складно.

Два такта пре „генералне паузе“ наставник је погледао Симу Глуваћа, насмешио му се и пошто је оркестар завршио

Док је оркестар понављао мотив пре „генералне паузе“ он је чврсто стегао палицу, спреман да покаже шта зна.

Наставник је поново дао знак.

Та-тата-та...

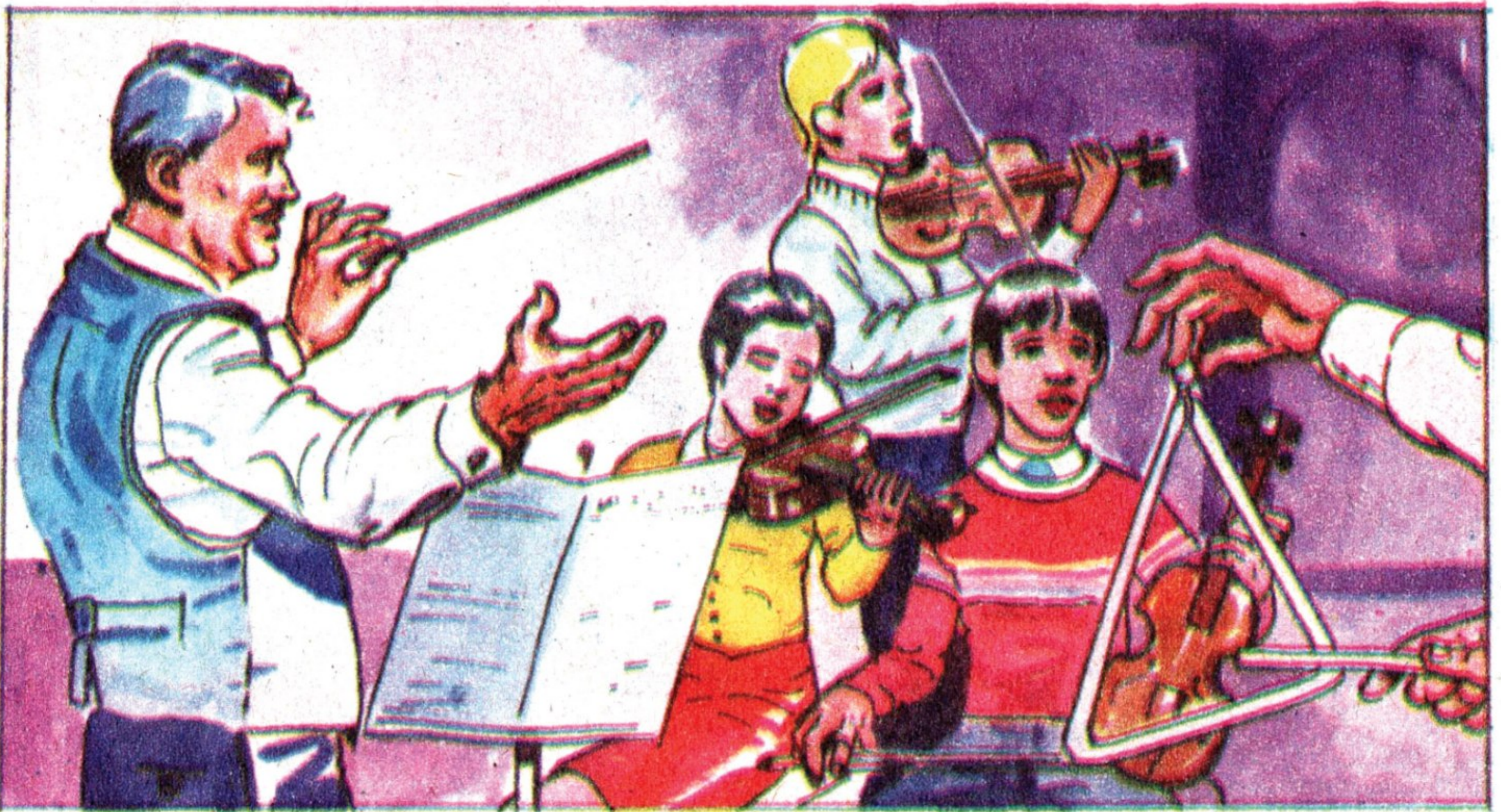
Овог пута је пожурио.

Док су у дворани још одзвањали погрешно откуцани тонови, наставник је одложио диригентску палицу и загледао се у Симу Глуваћа. Дечак је био свестан и погледа осталих из оркестра. Сви су пиљили у њега. Једино је Милке склопио очи, знајући шта ће се догодити.

Тог тренутка Сима Глуваћ је прошао кроз разочарање, кроз које свако од нас бар једном прође: да оно што се жели свим срцем не може да се оствари. Сасвим нејасно до њега је допро наставников глас:

— Знаш шта, ја сам дошао до закључка да се триангл, ипак, не уклапа у ову композицију.

Једну дугу секунду Сима Глуваћ је гледао пред себе. Затим је пажљиво одложио палицу на пулт и затворио нотну свеску. Споро је устао и, не гледајући никога,

своју деоницу, дао је знак дечаку са трианглом.

Сима је распалио:

— та-та-та-тап!

Наставник је поново био стрпљив. — Мало си закаснио — рекао је.

Осећајући како му образи црвене, Сима Глуваћ је покушао да се оправда: — Сада ће све бити у реду. Нешто сам се замислио.

кренуо је из дворане.

Наставников глас се зачуо још једном:

— Можда у некој другој композицији.

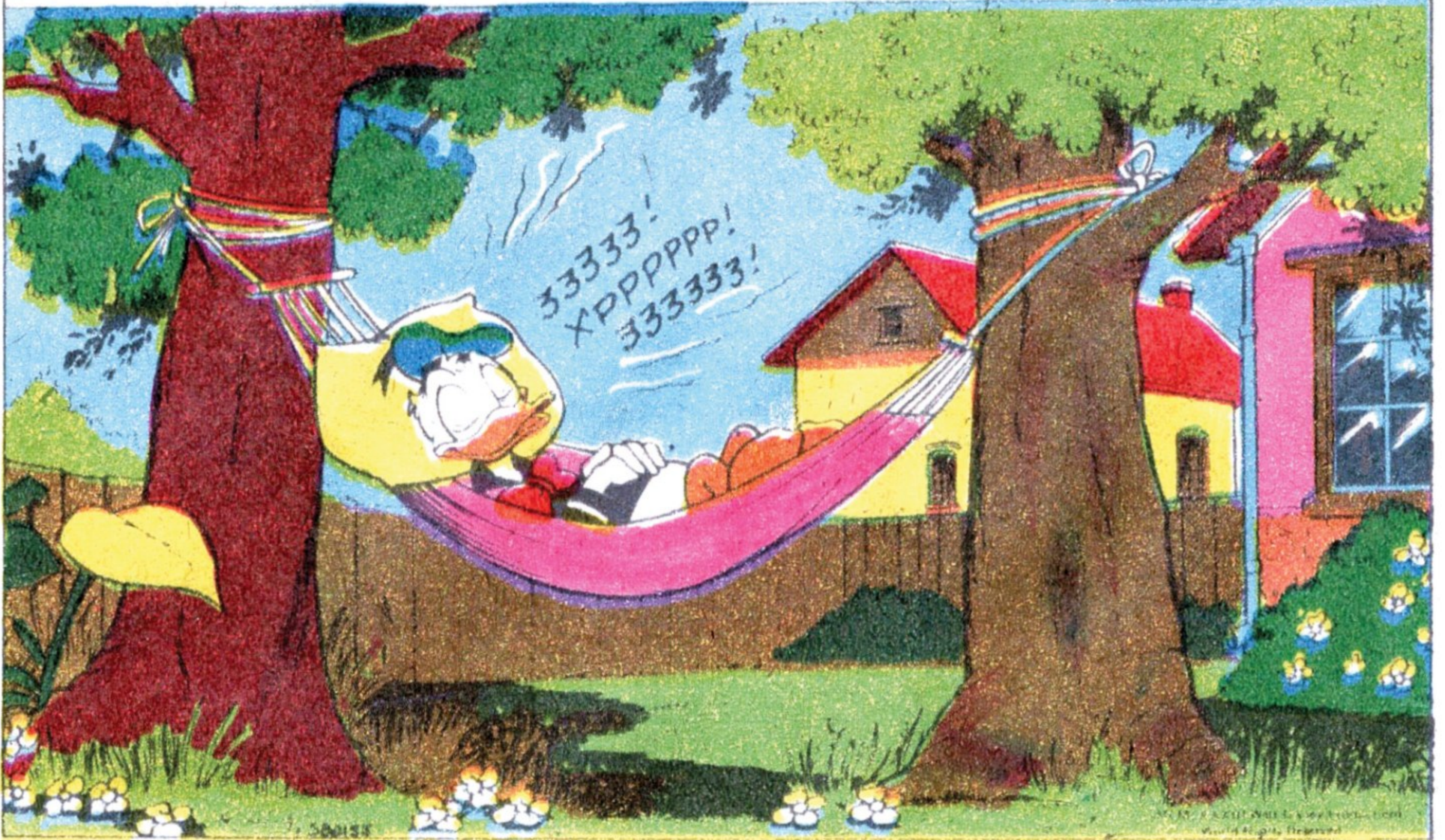
Сима Глуваћ је застао на вратима и, даље не гледајући никога, климнуо главом.

— Наравно — рекао је сасвим тихо. — Наравно...

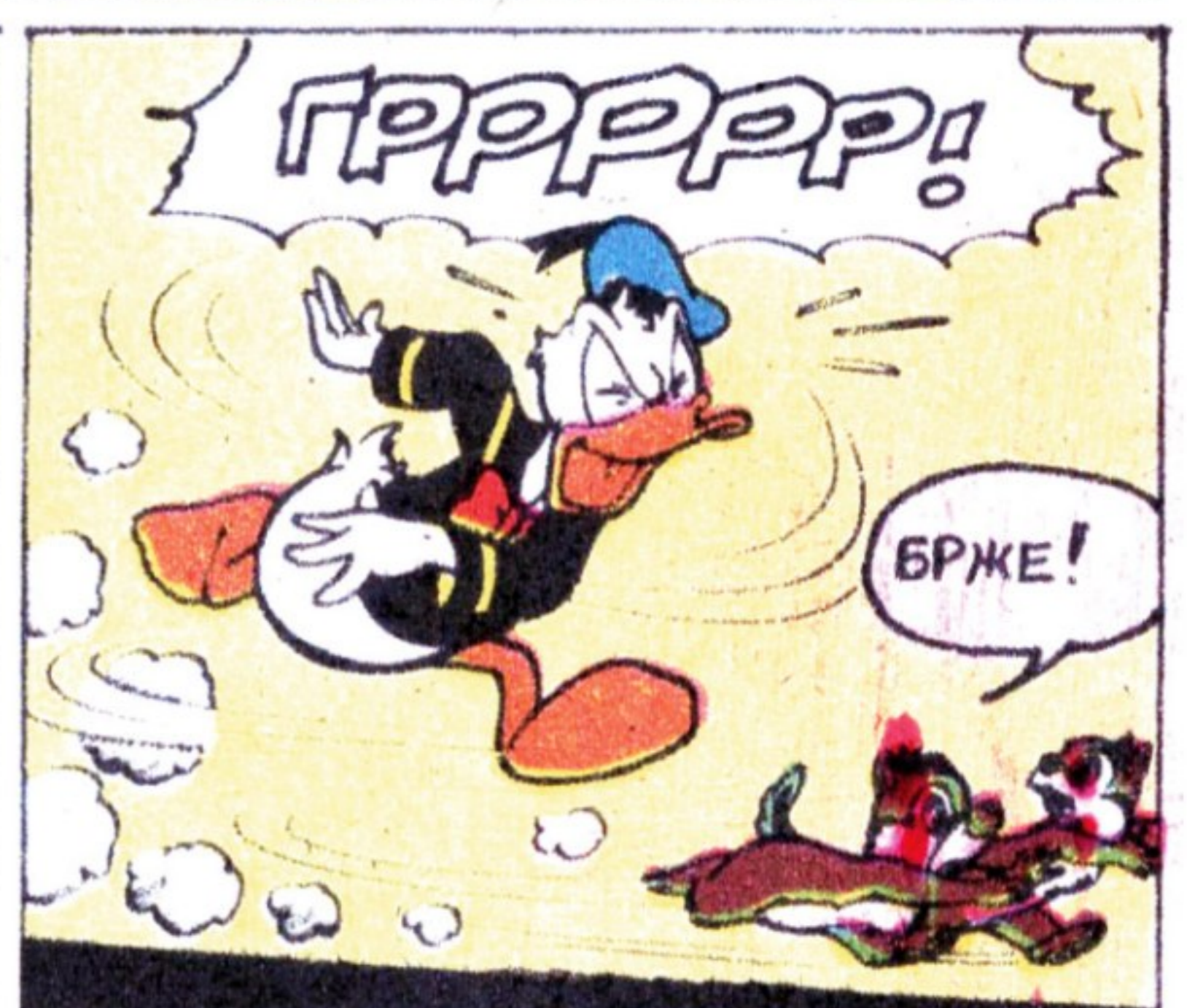
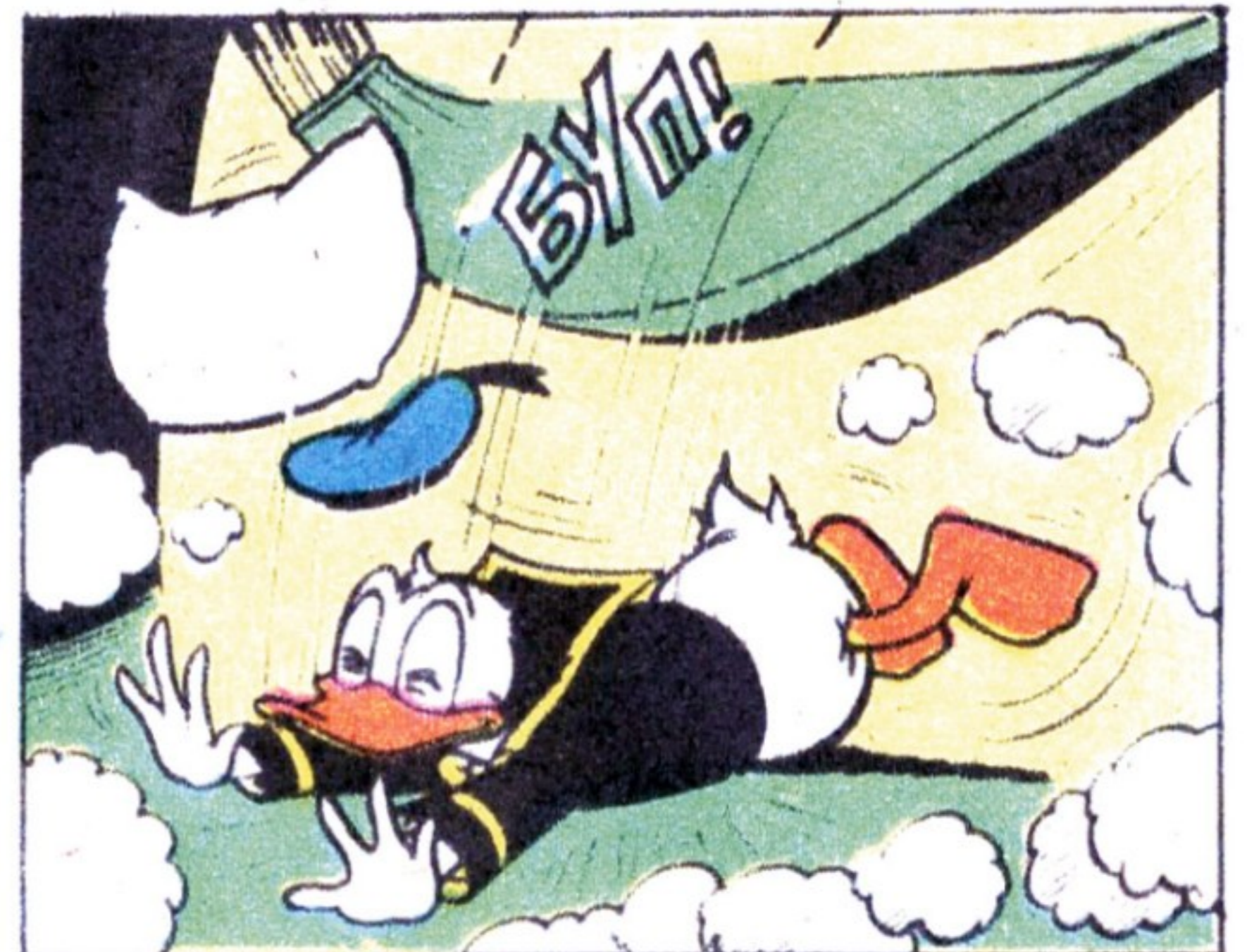
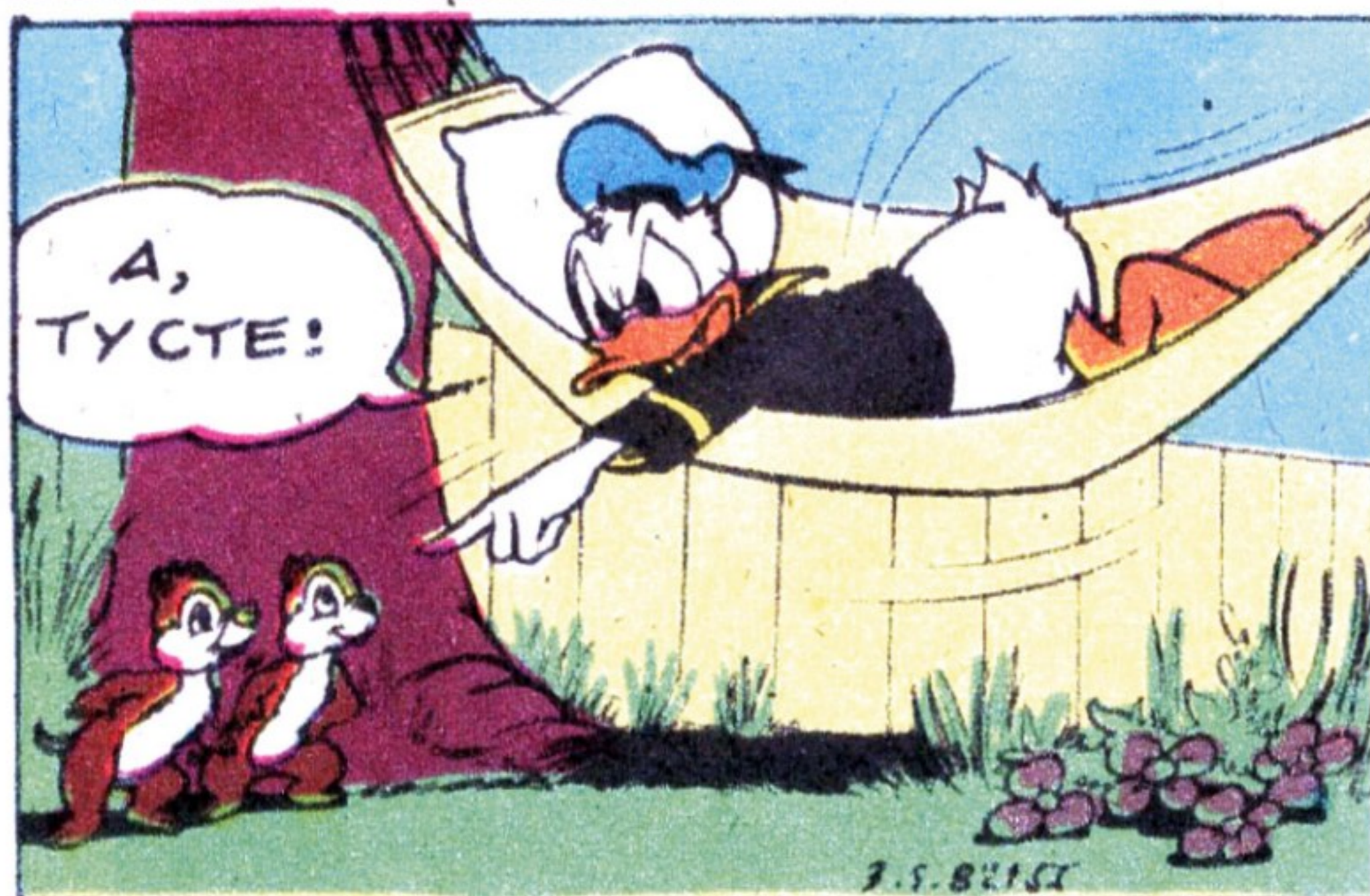
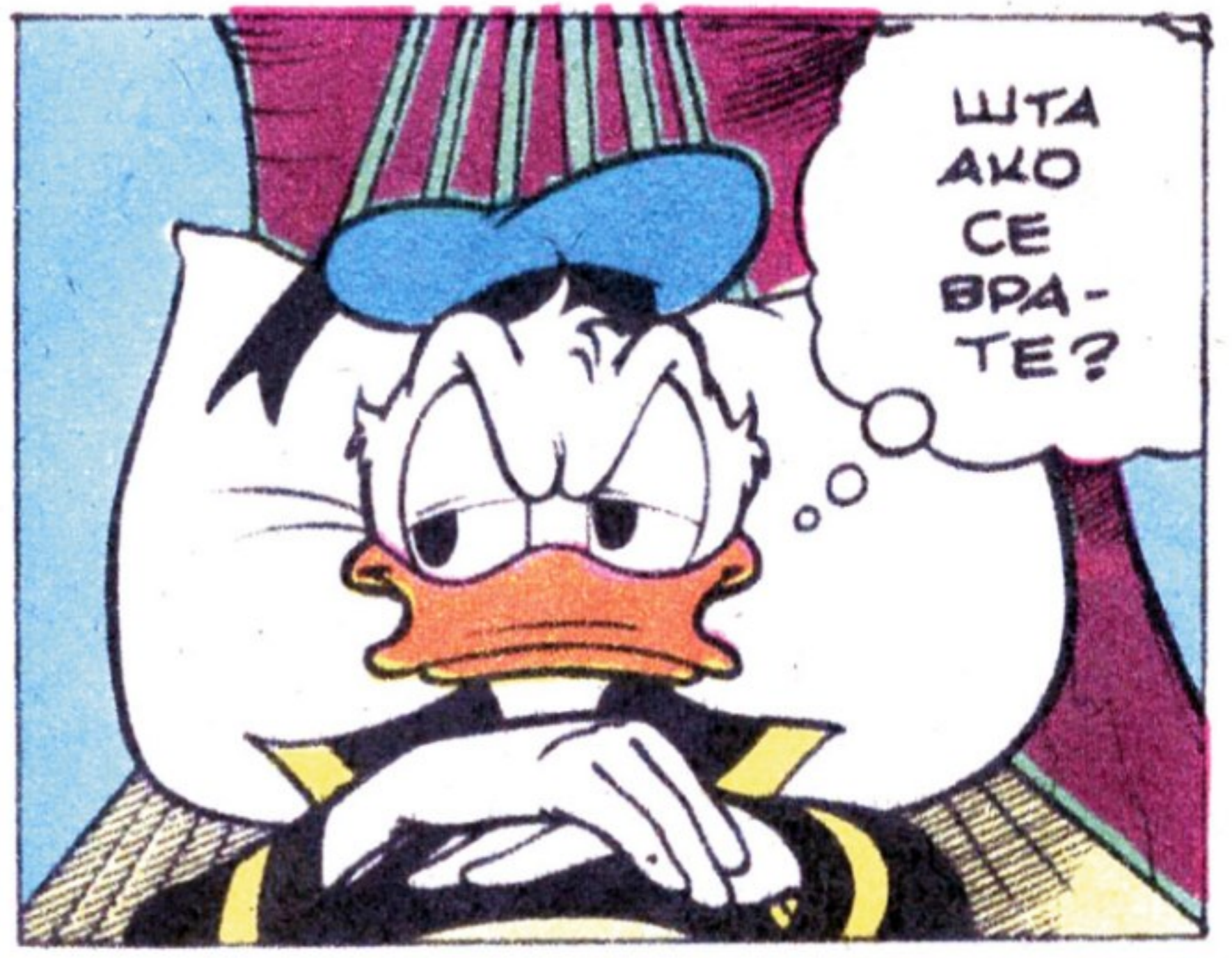
Изишао је из дворане и нечујно затворио врата за собом. **Верослав Ранчић**

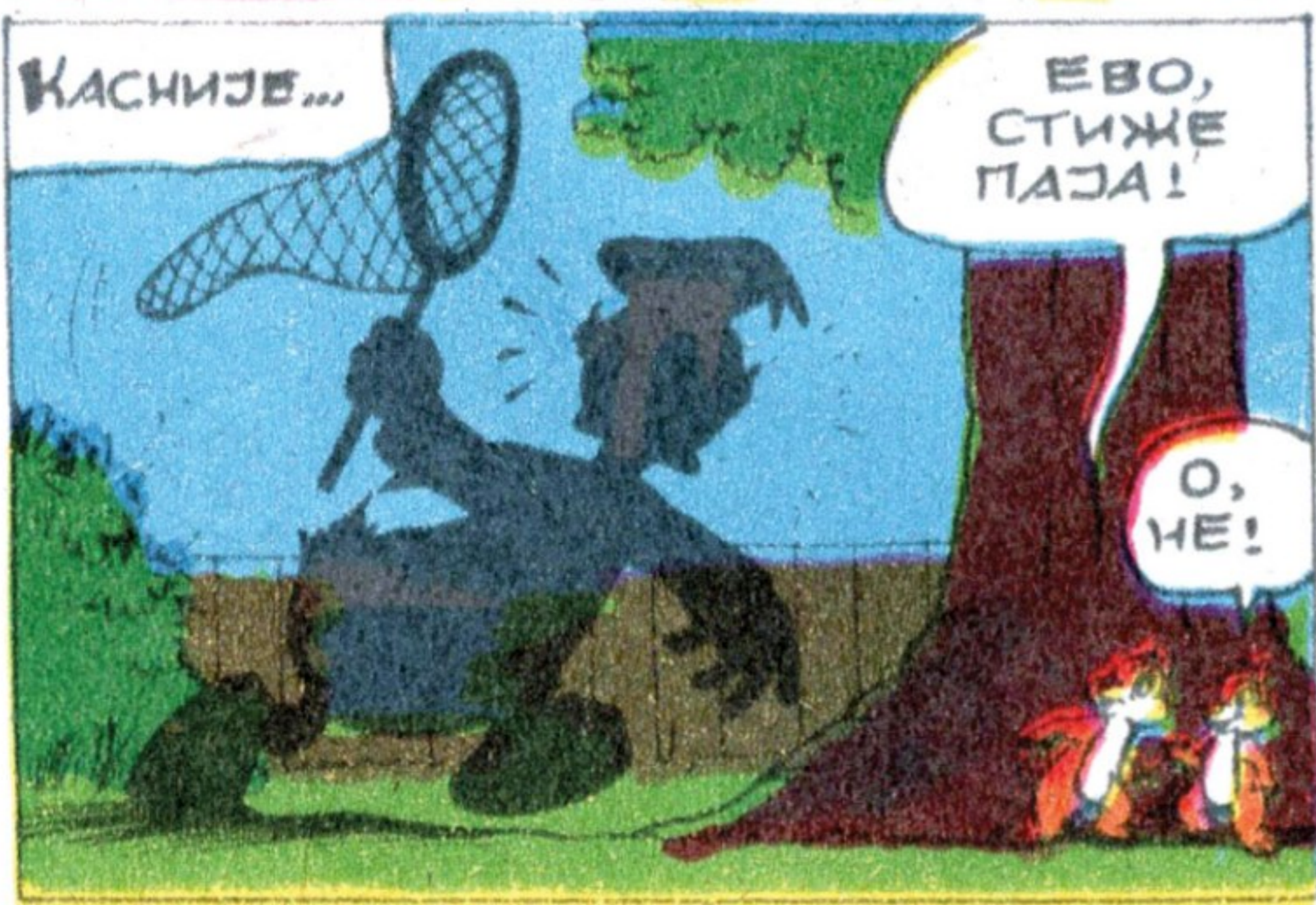
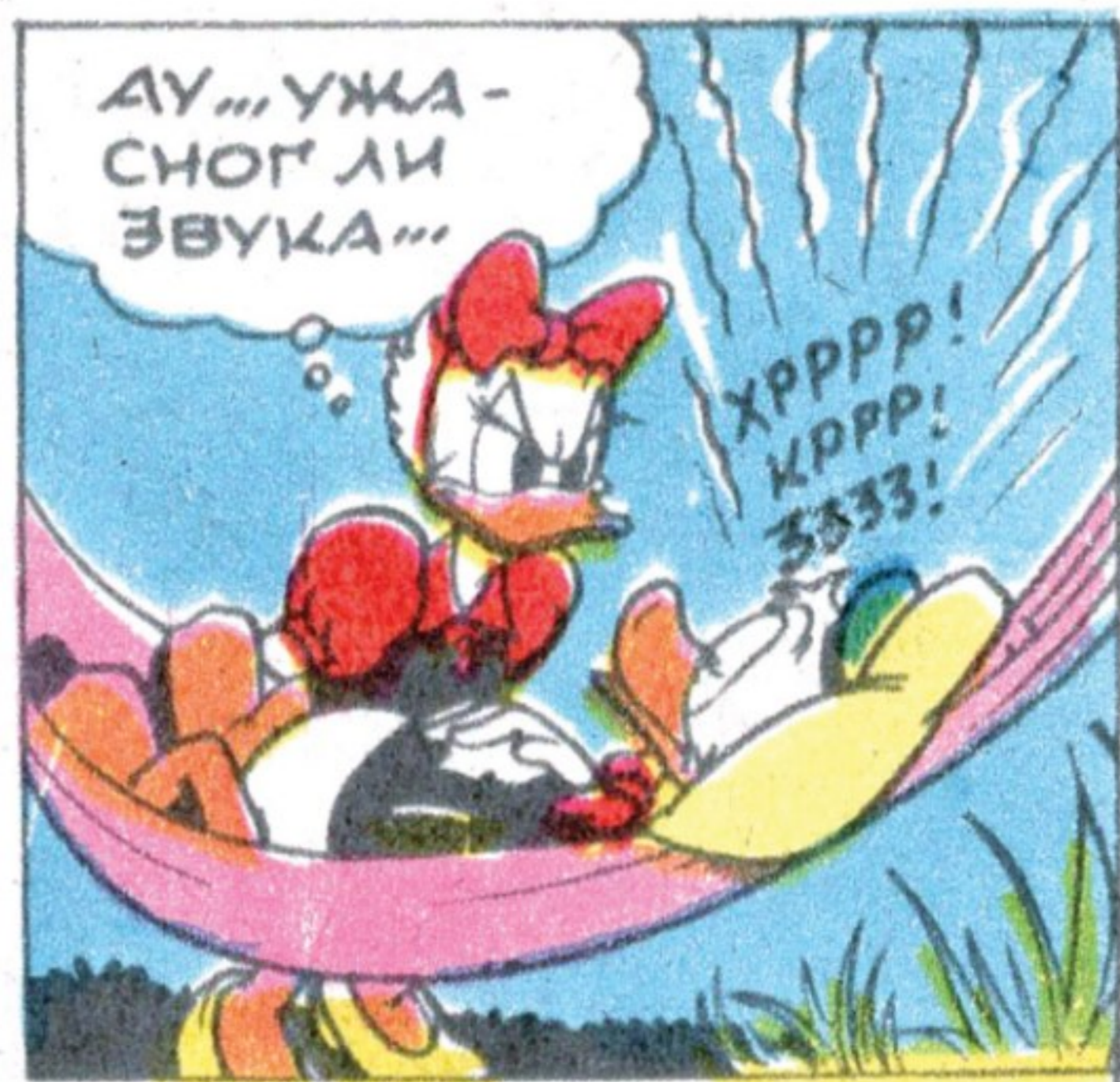
Џик
и
Џак:

Како Паја хрче

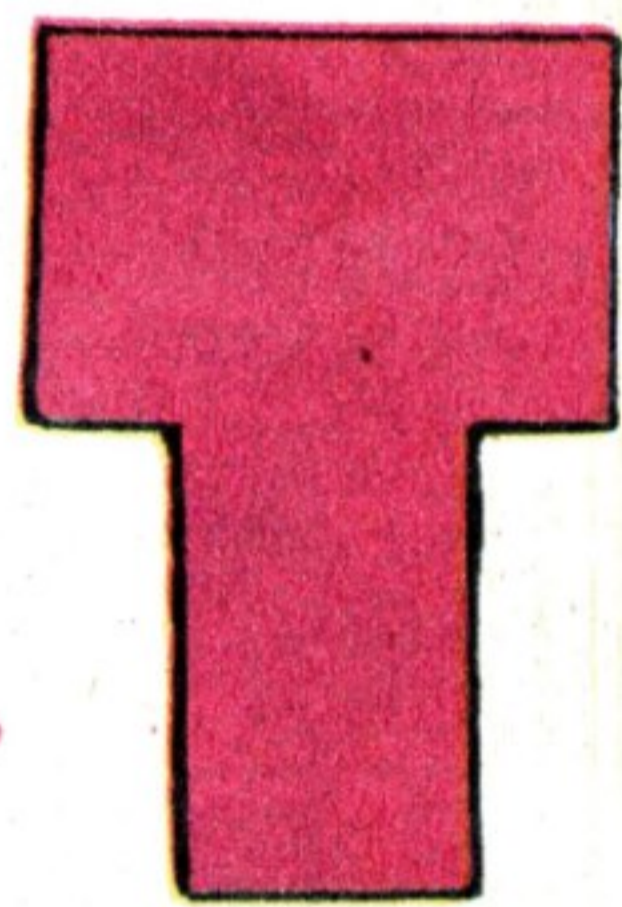
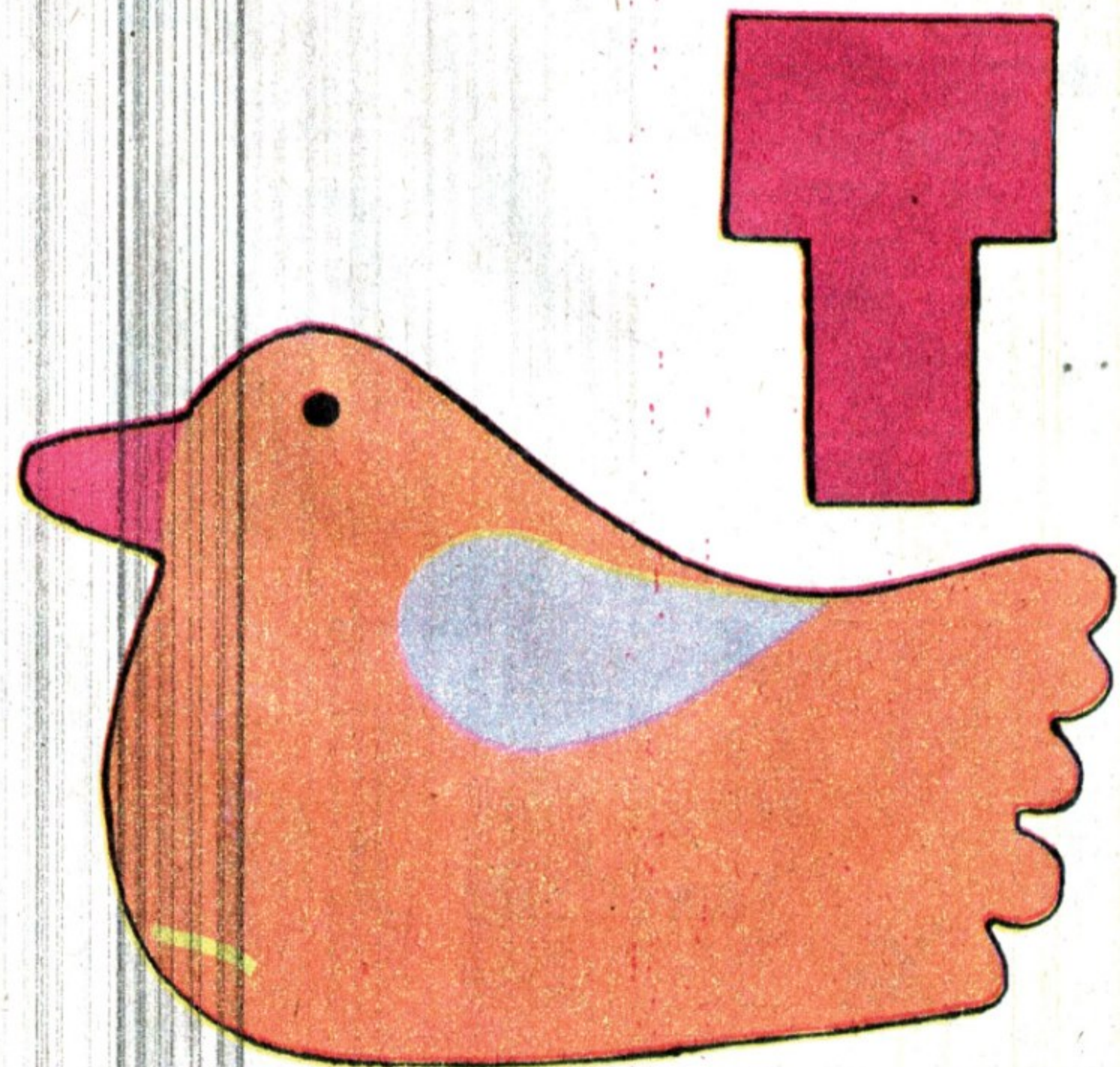
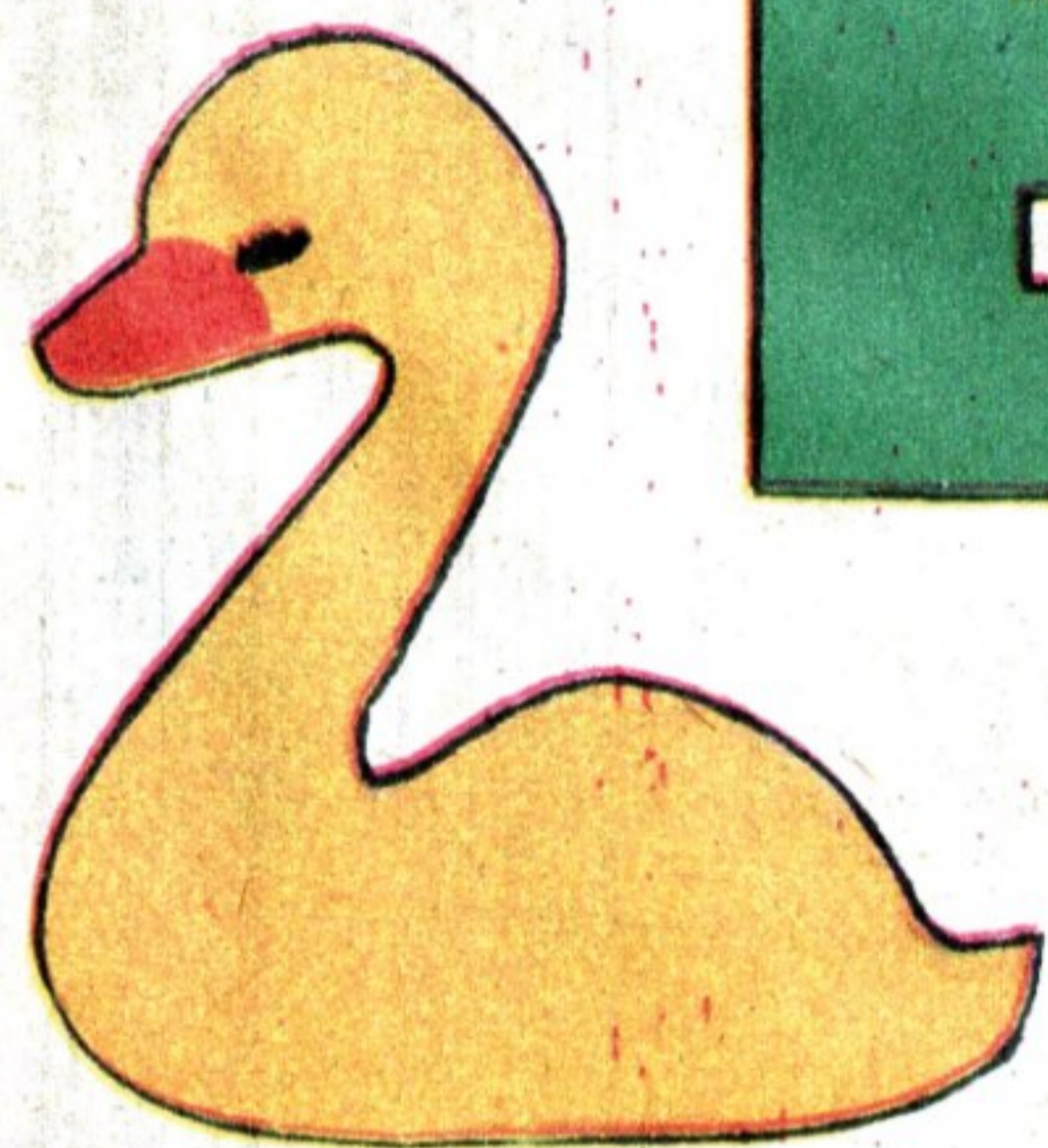
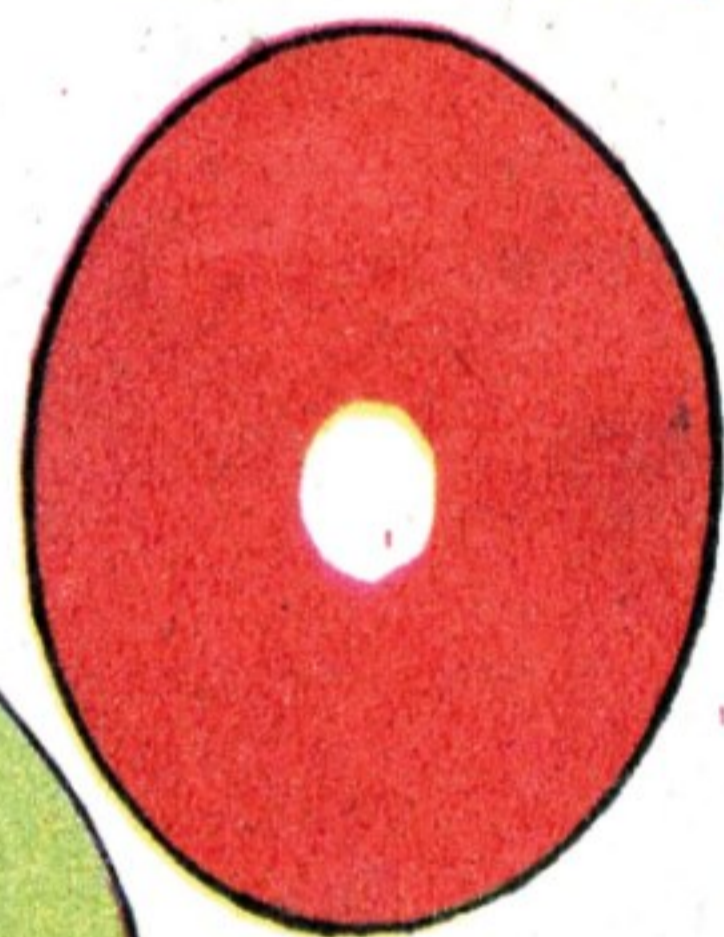
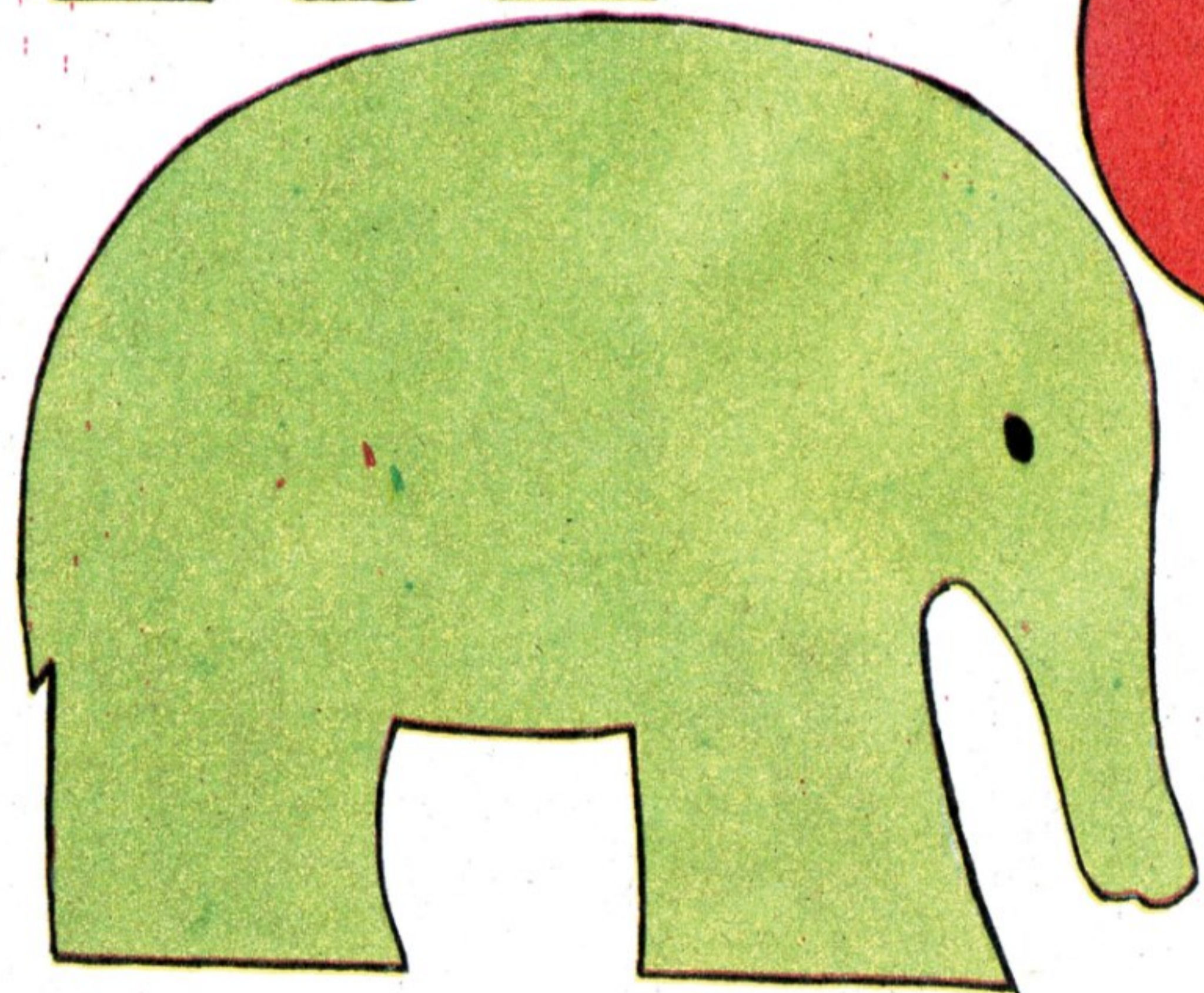
Вредне руке

ОМИЉЕНЕ ИГРАЧКЕ

Уколико желиш да направиш неку омиљену играчку коју ћеш увек имати код себе, онда погледајте цртеже наше сараднице, креаторке **ЉУБИНКЕ ШАЈАТОВИЋ**. Она вам предлаже да од комадића материјала (послављеној двосрук) исцрташ ове (или неке друге) ликове или слова, која ћеш зашићи. Материјал зашћим треба преврнути и кроз мали отвор (који си оставио на средини) испунити старим најлон чарама или комадићима крпа. Тај отвор на крају зашићеш.

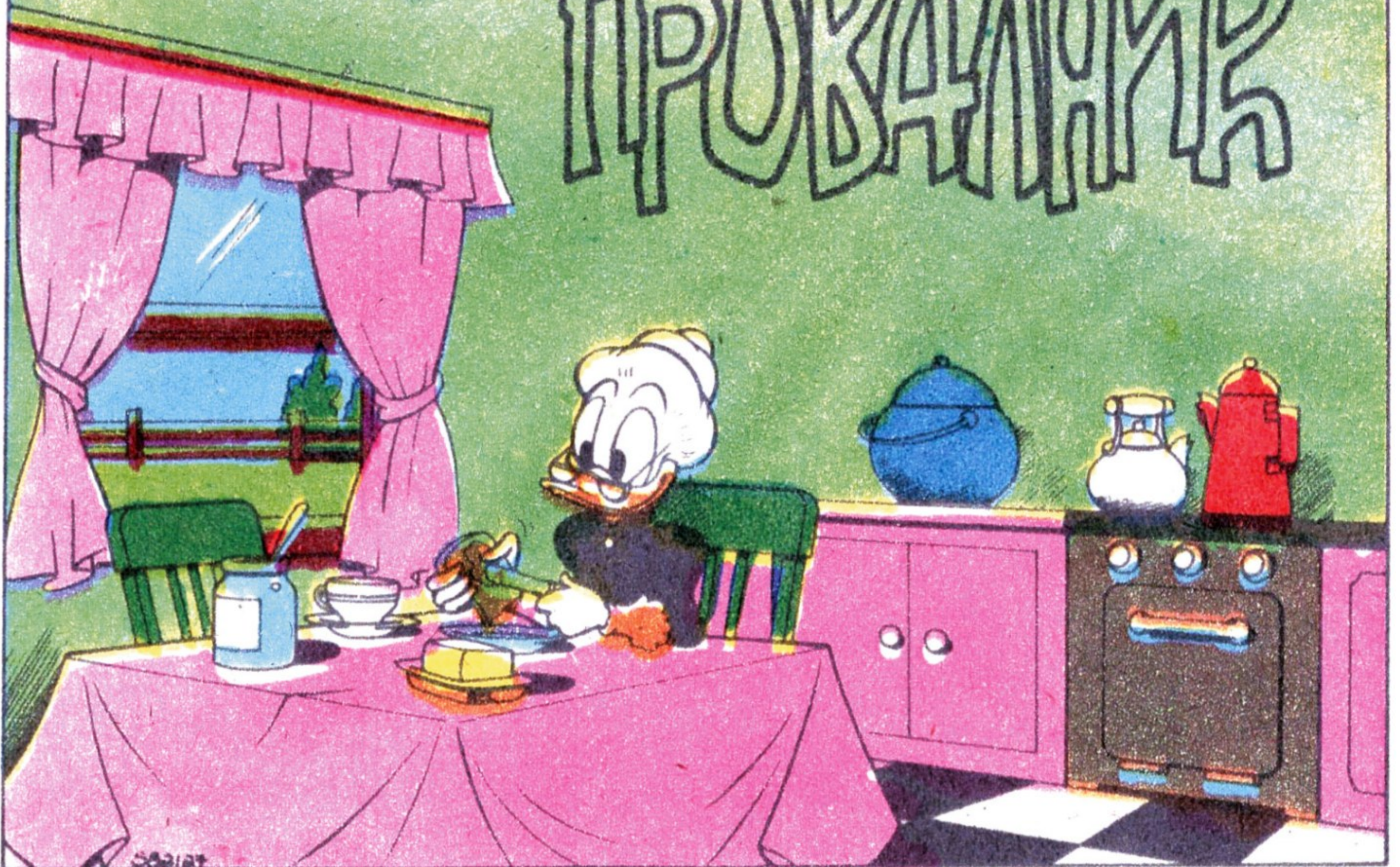
Очи треба направити од гумади.

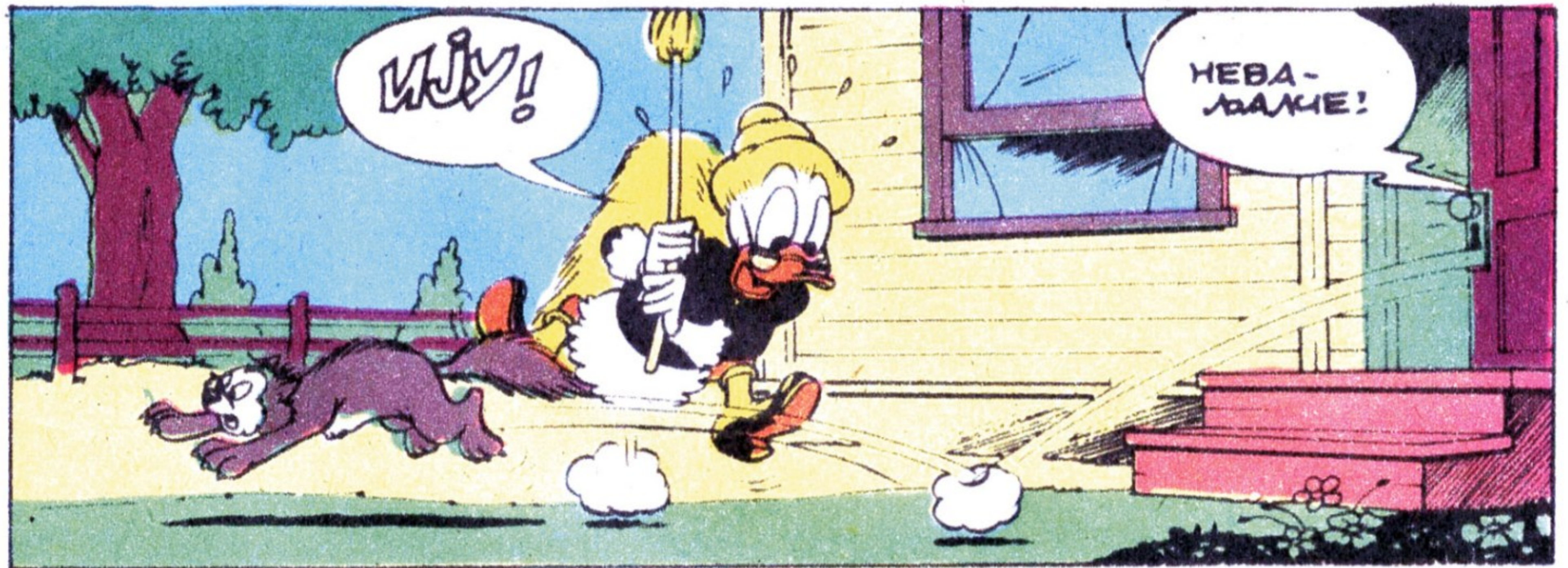
Да биш бољачно пренели цртеже са слике, треба преко њих исцртати мрежу, а зашћим сваки део пренети на мрежу са већим коцкицама.

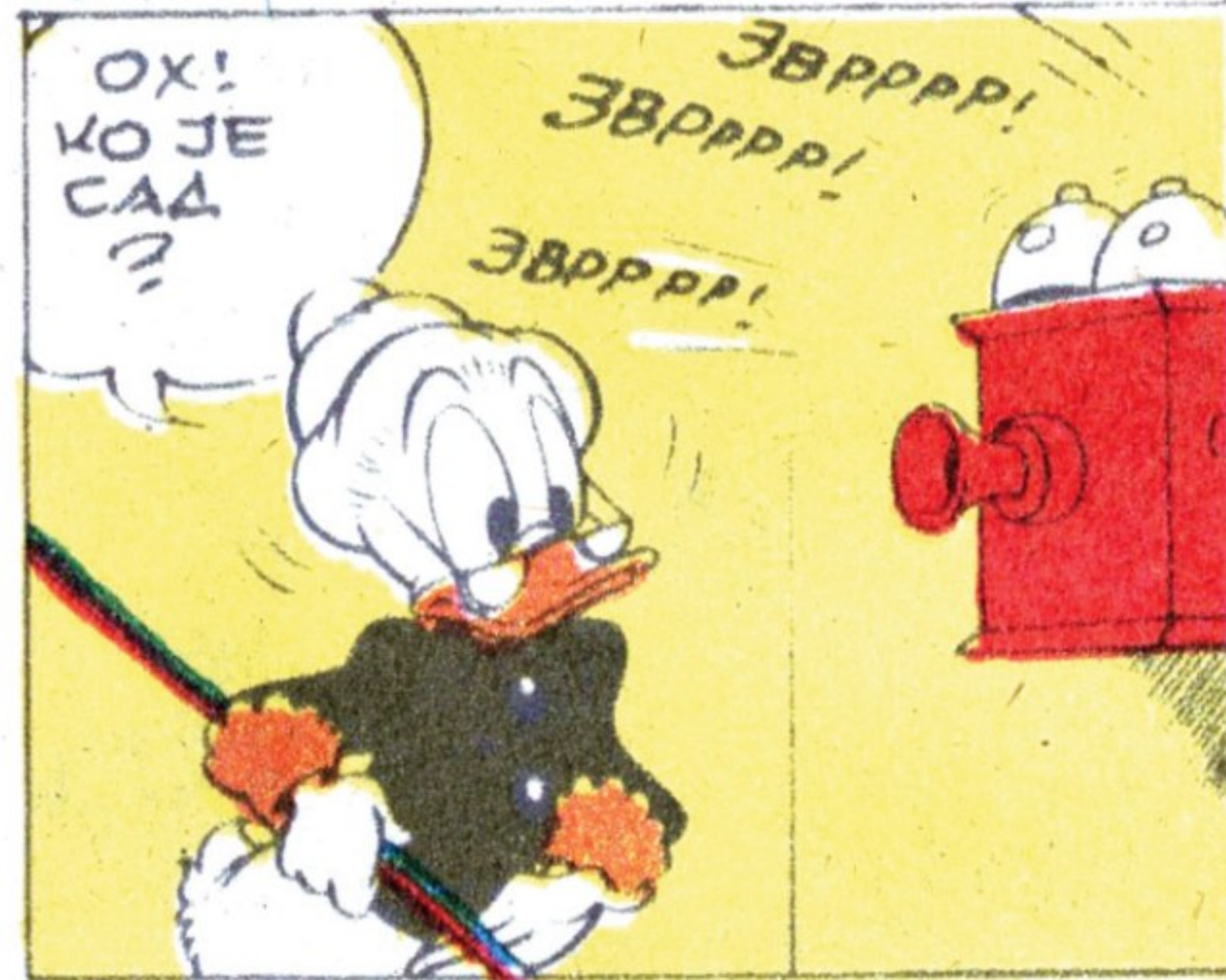
Бака Клава:

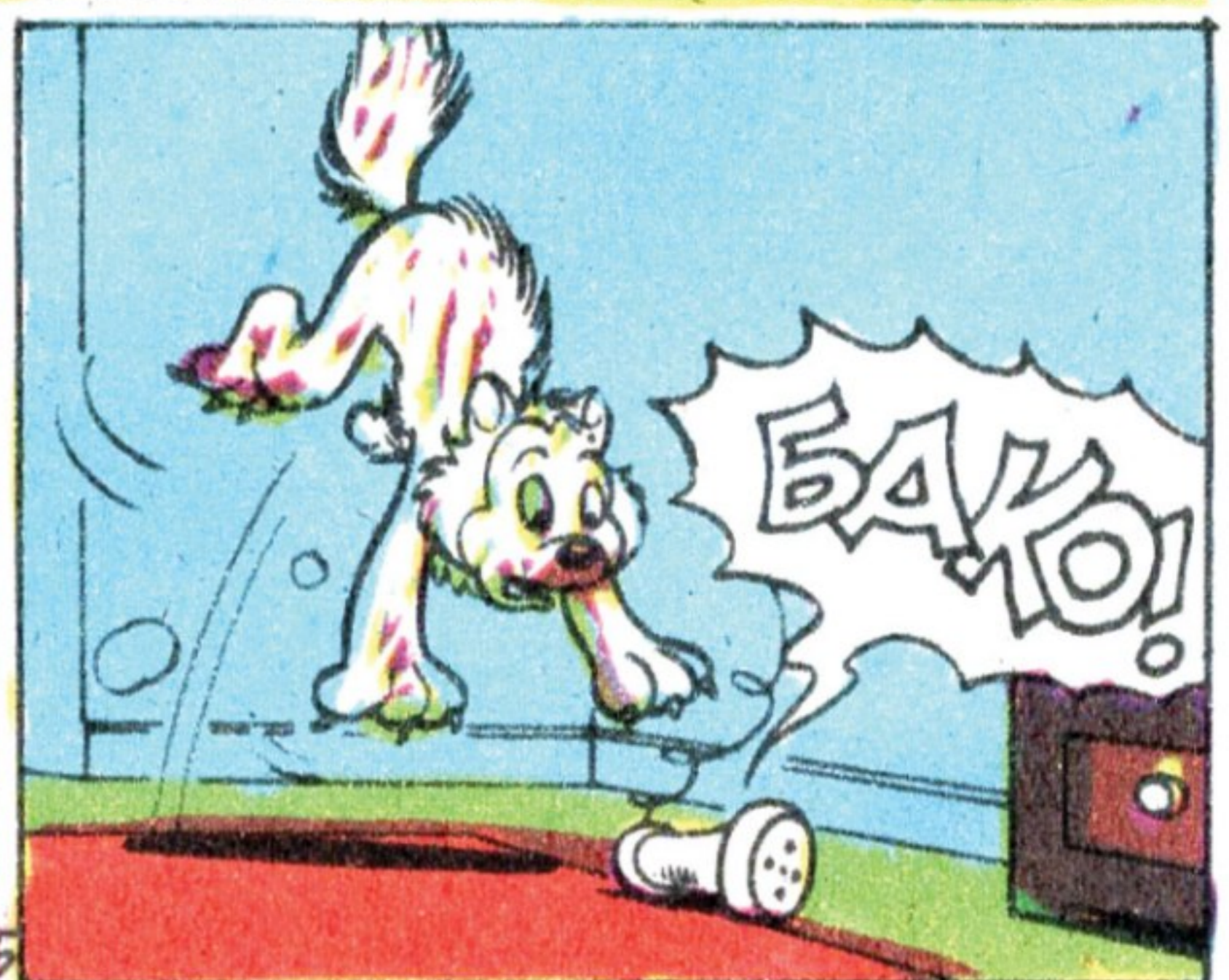
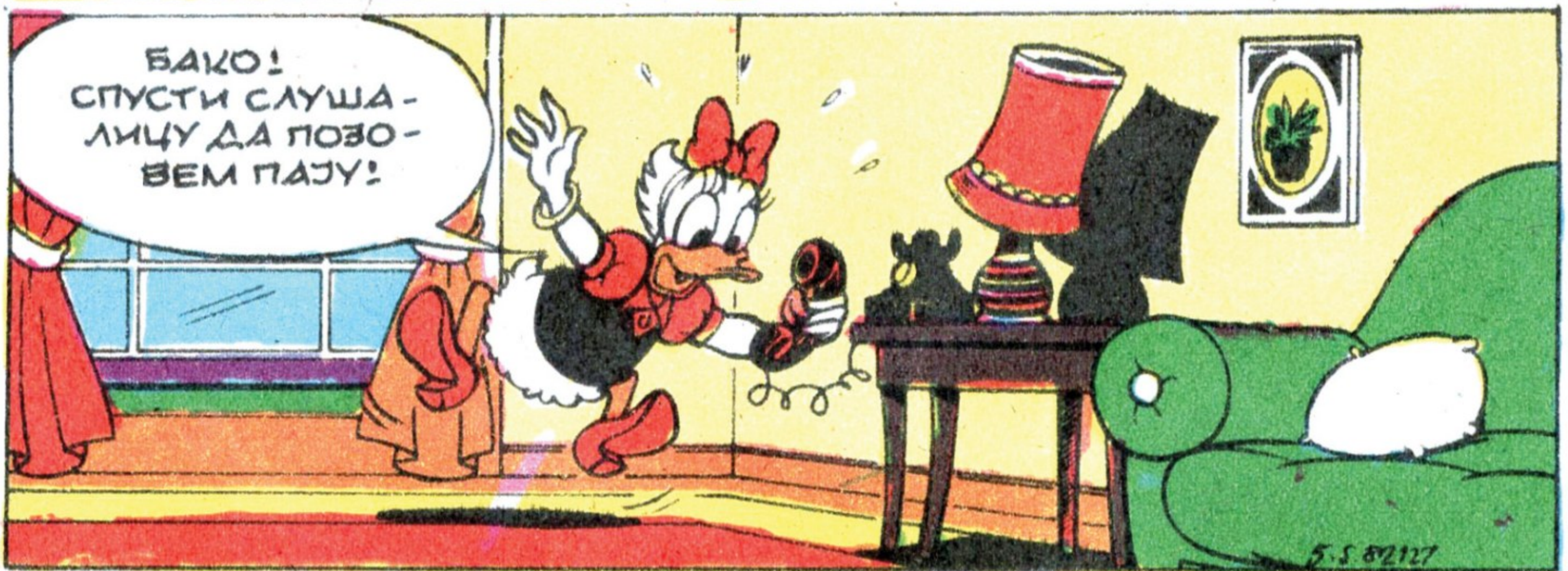
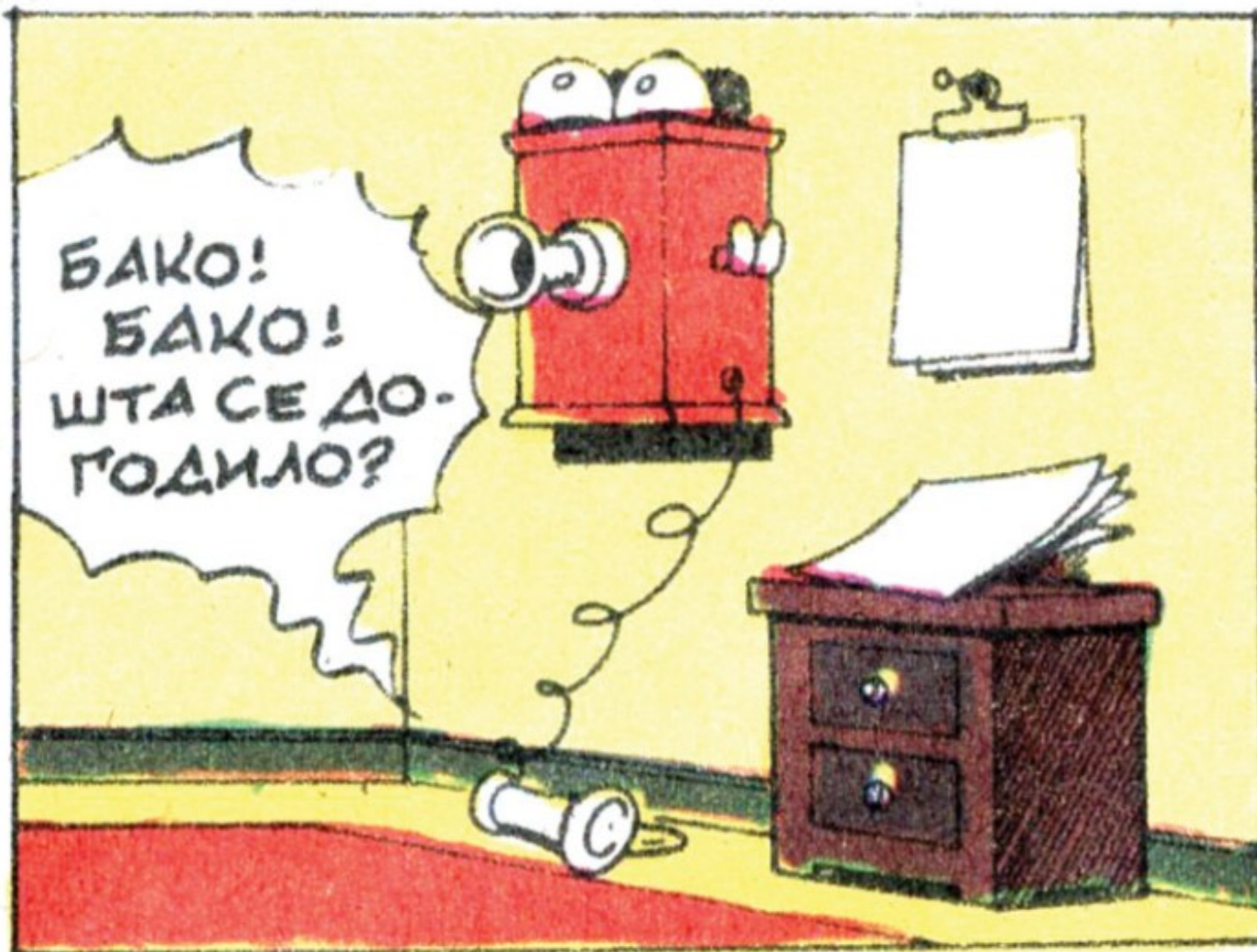
ПРОВАЛНИК

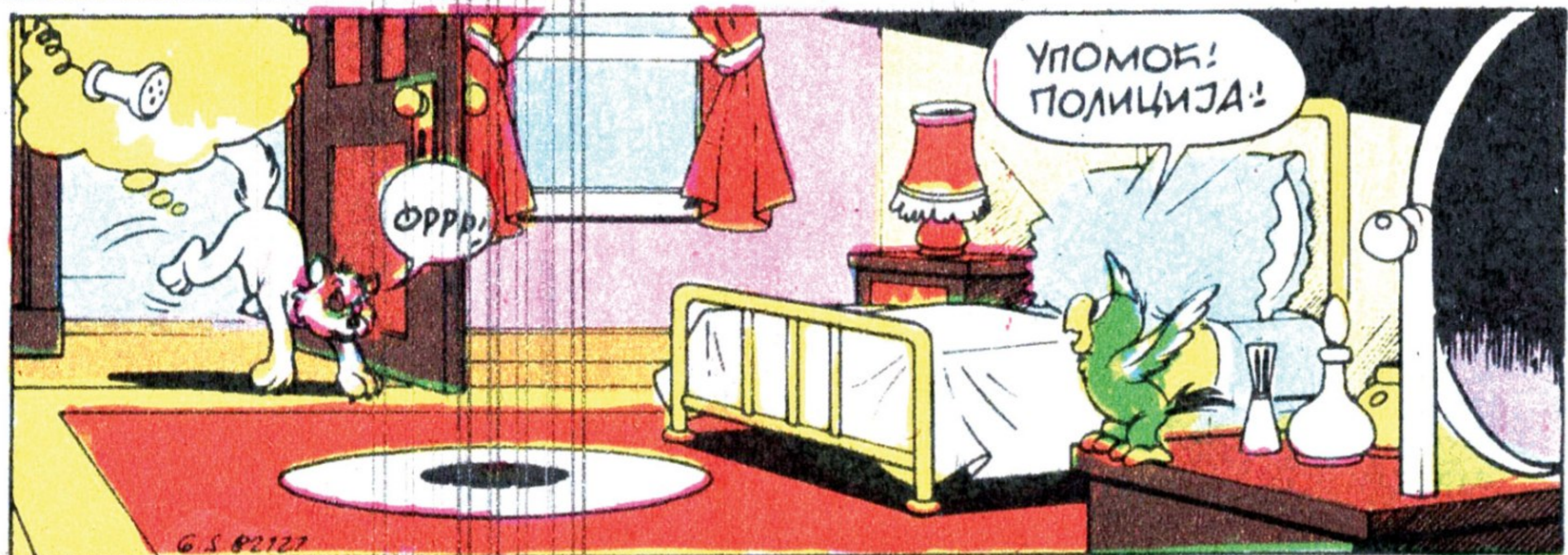
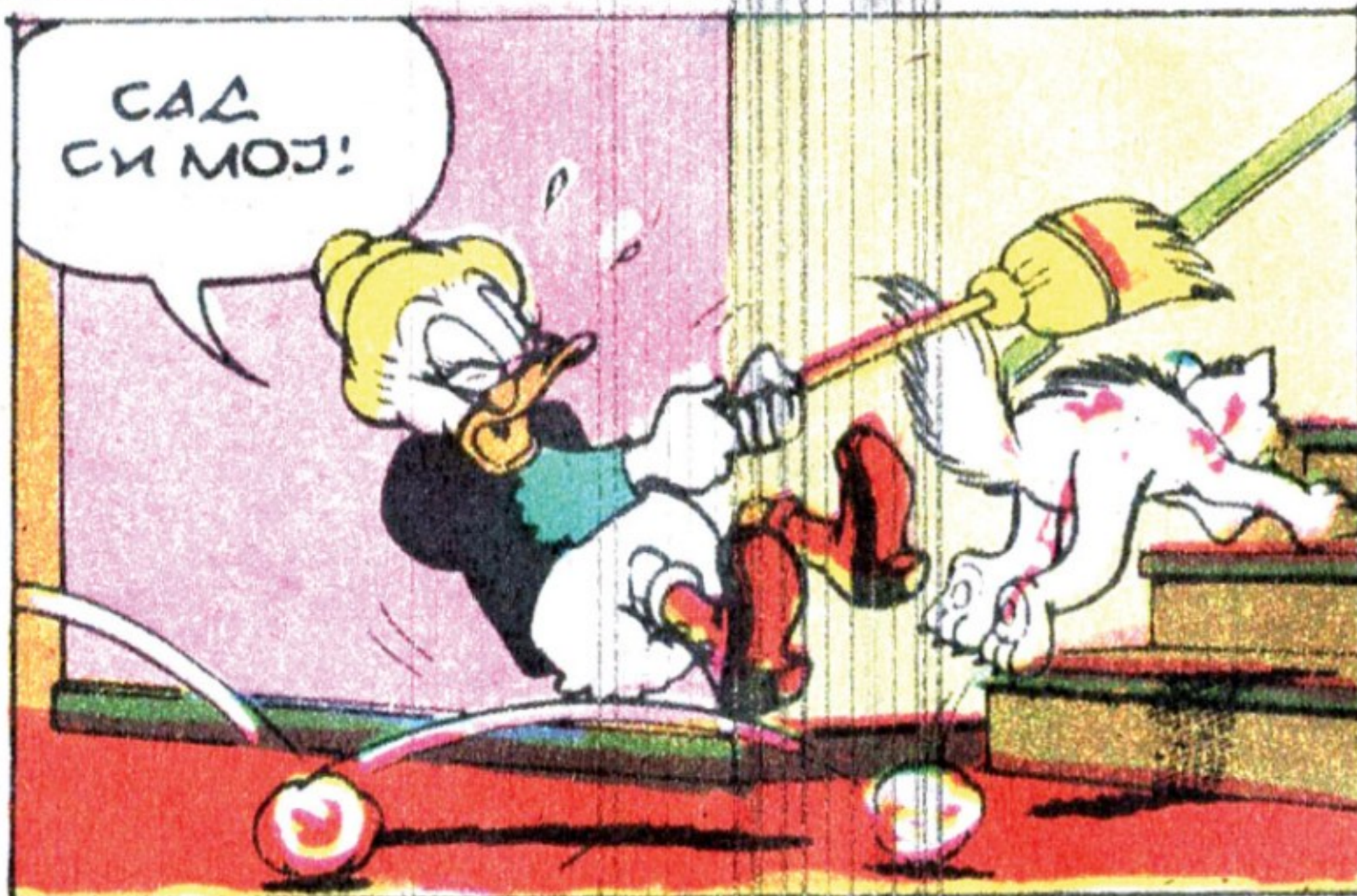

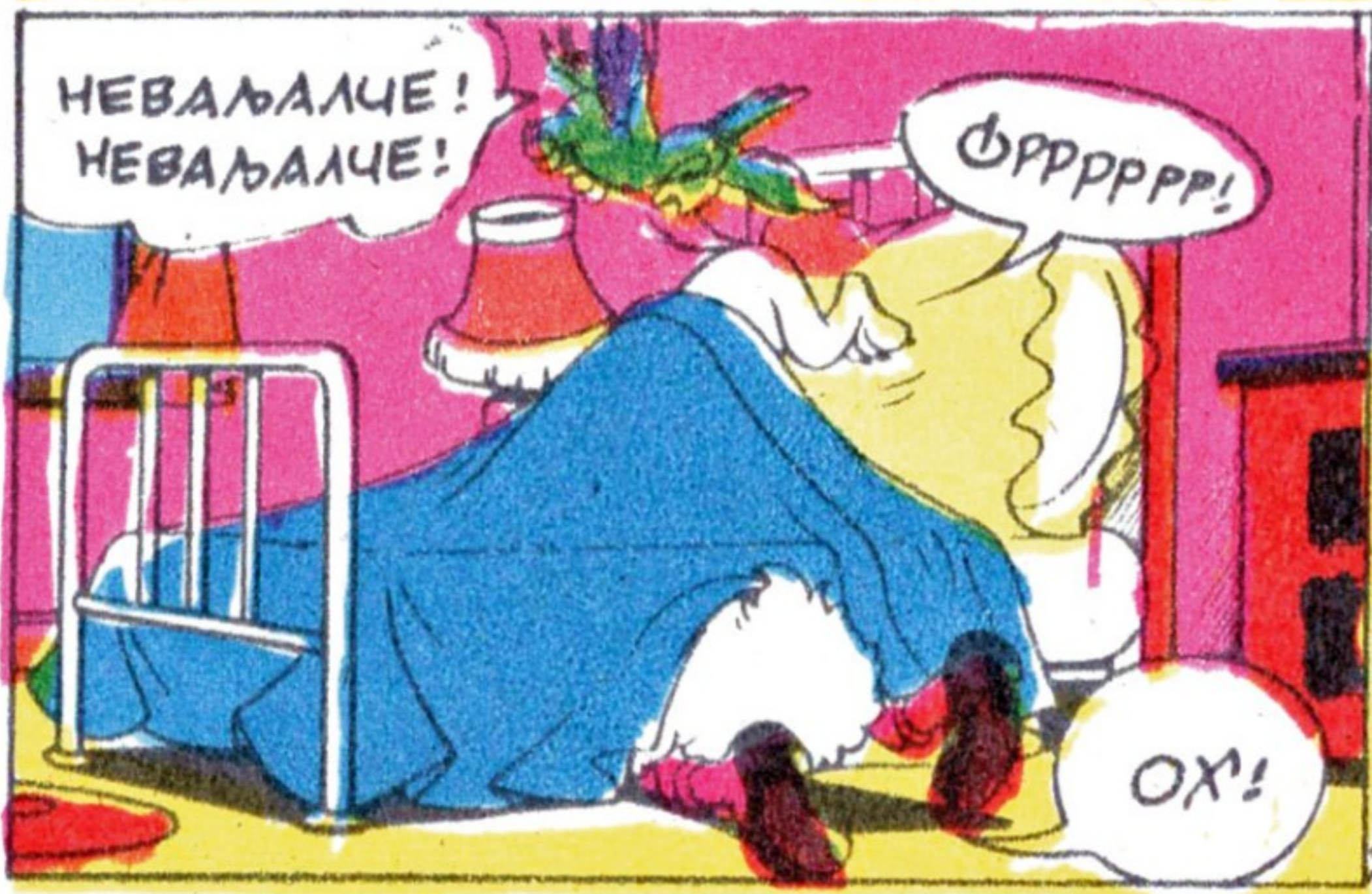
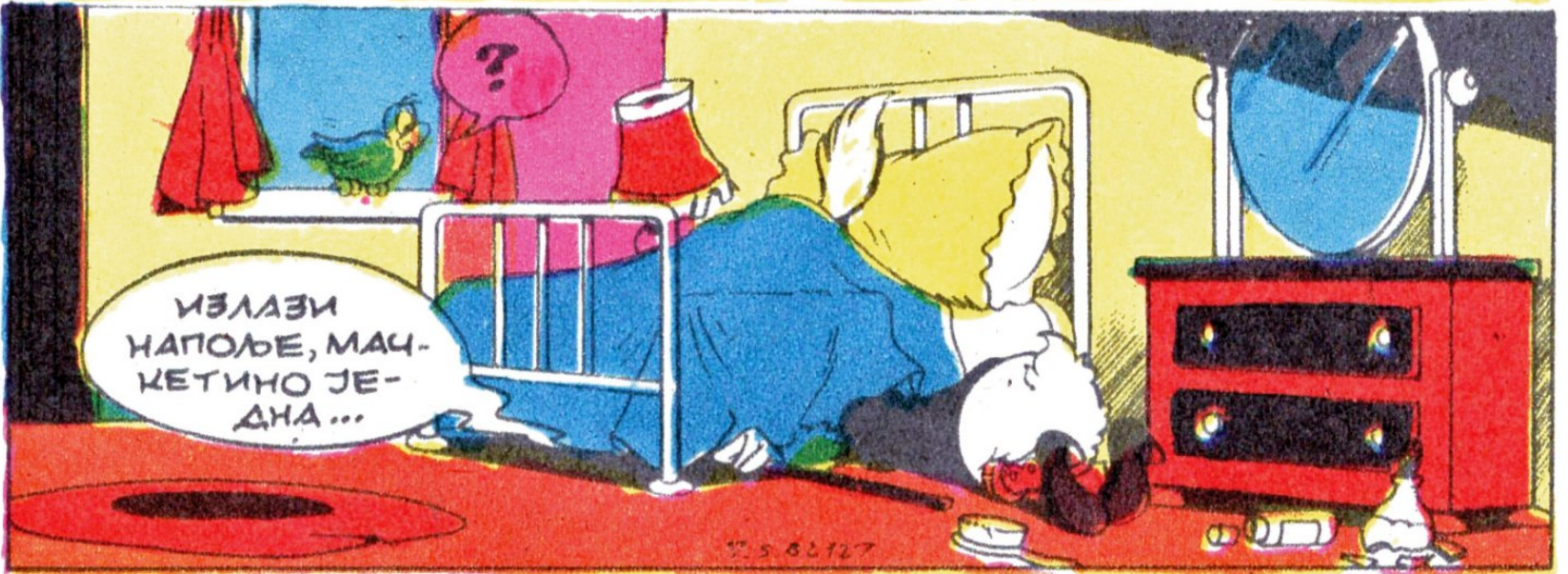

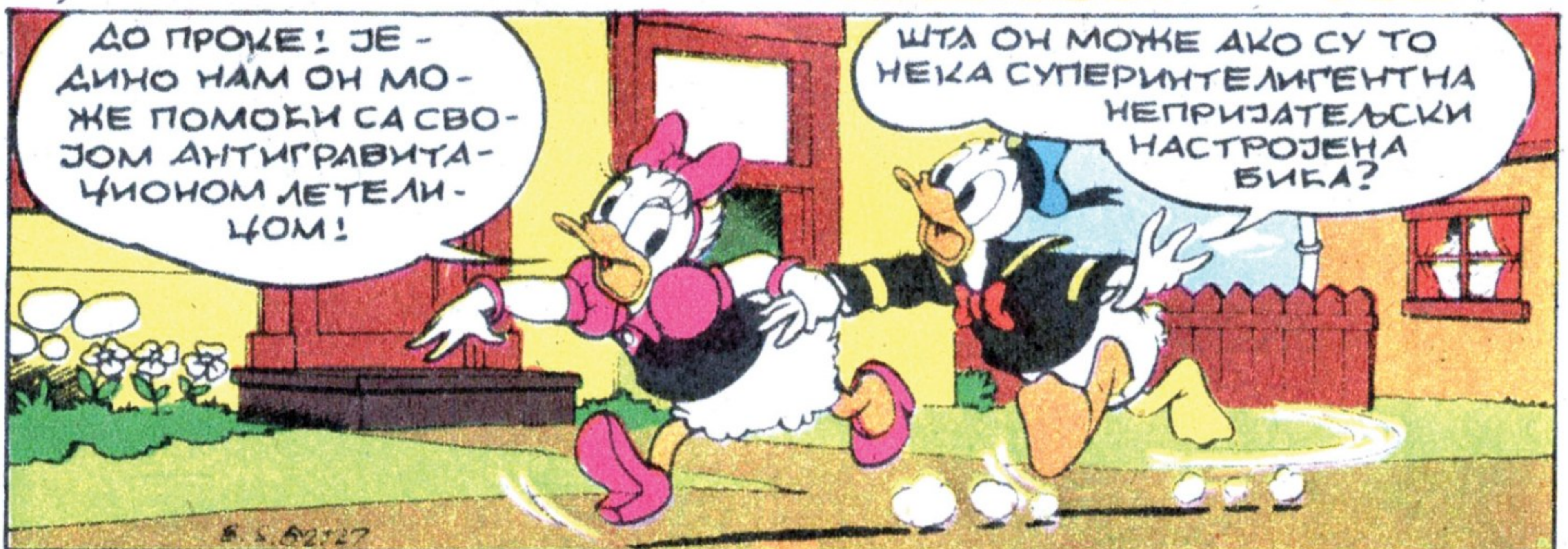

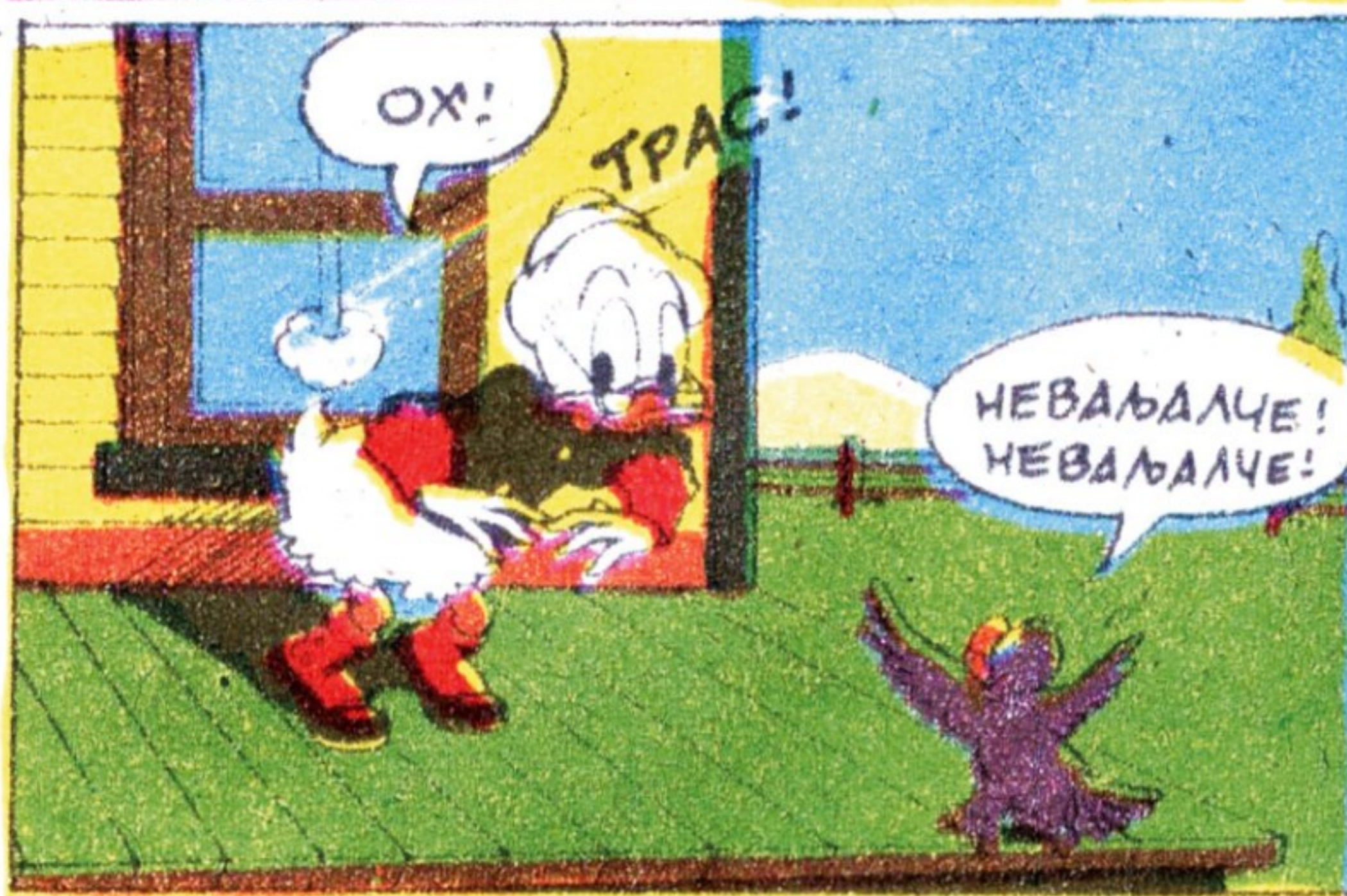

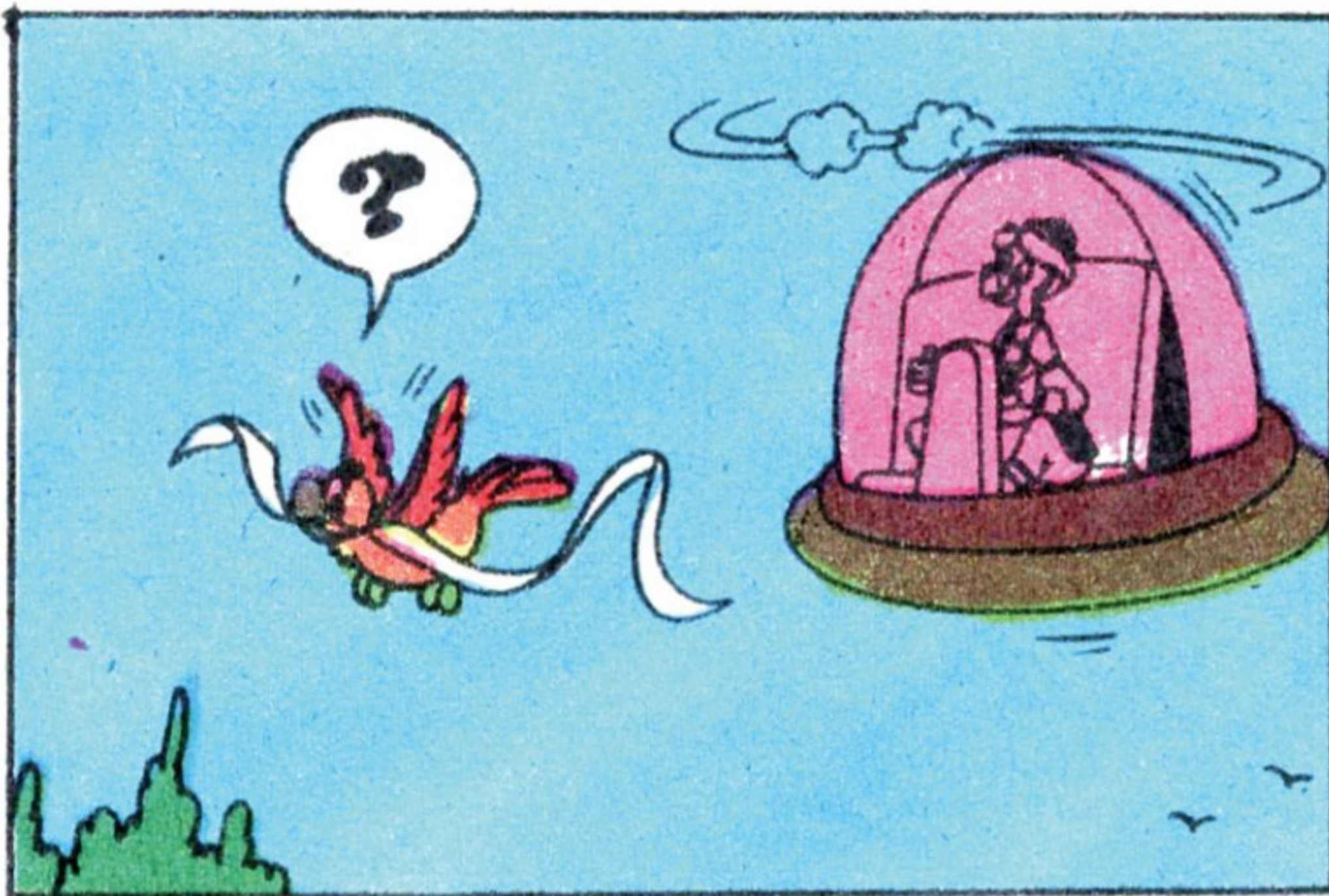

ОВО ЋЕ ГА ПОТПУНО ЗБУНИТИ!

17. 5. 82127

УХВАТИО САМ ГА ПОМОЃУ СВЕМИРСКЕ КУКЕ!

УПОМОГ! ПОЛИЦИЈА!

КАСНИЈЕ...

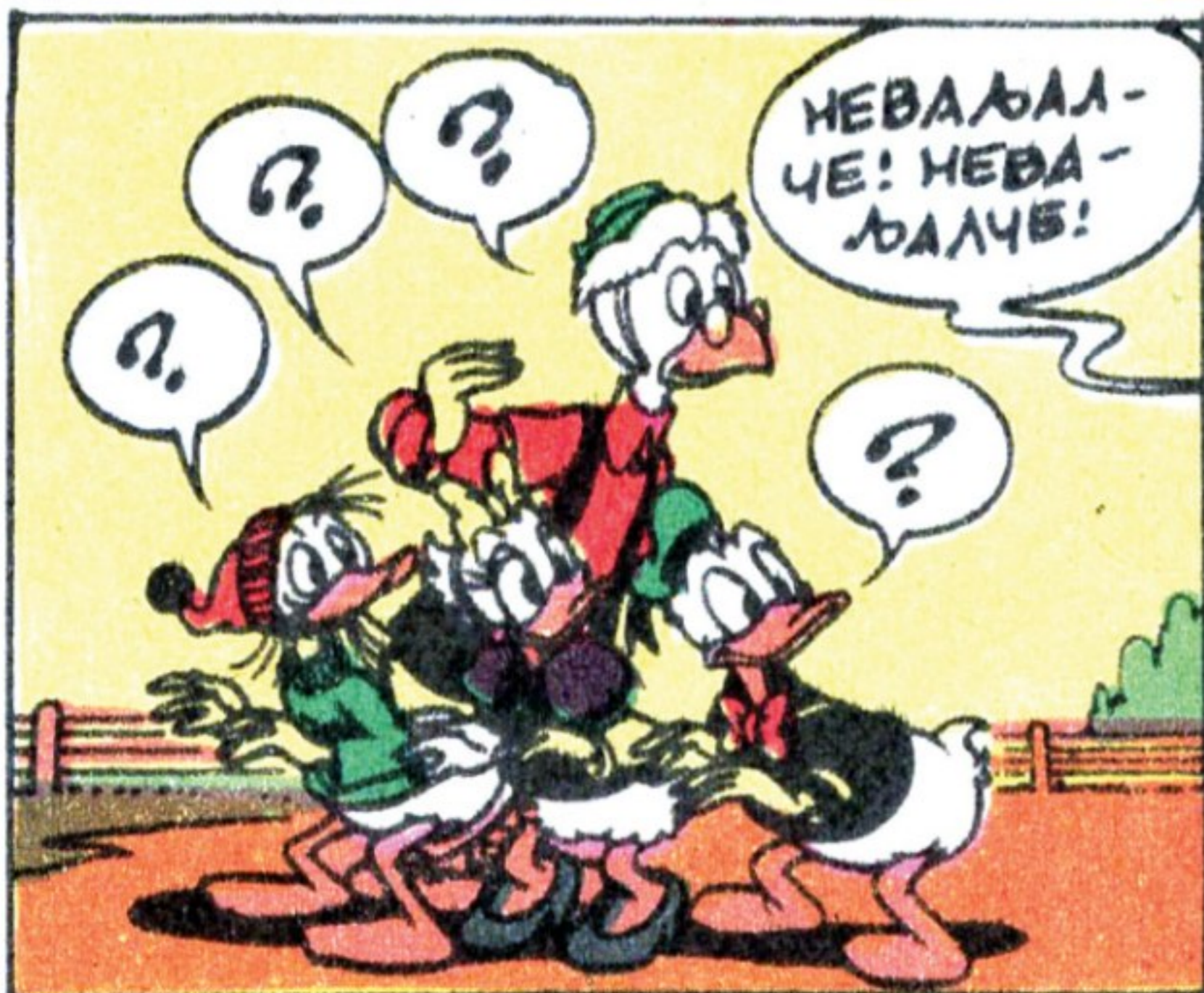
ХВАЛА ВАМ МНОГО ШТО СТЕ МЕ ОСЛОБОДИЛИ ОВЕ НАПАСТИ!

ЕХ! ЦЕО ДАН САМ ТРЧКАЛА ЗА ТИМ БРЕЉИВИМ ПАПАГАЈЕМ! А ЕТО, САД МИ ЦАК И НЕДОСТАЈЕ!

А ШТА ВИХ С ЊИМ? НЕМАМ НИ КАВЕЗ ЗА ЊЕГА!

НЕВАЉАЧЕ! НЕВАЉАЧЕ!

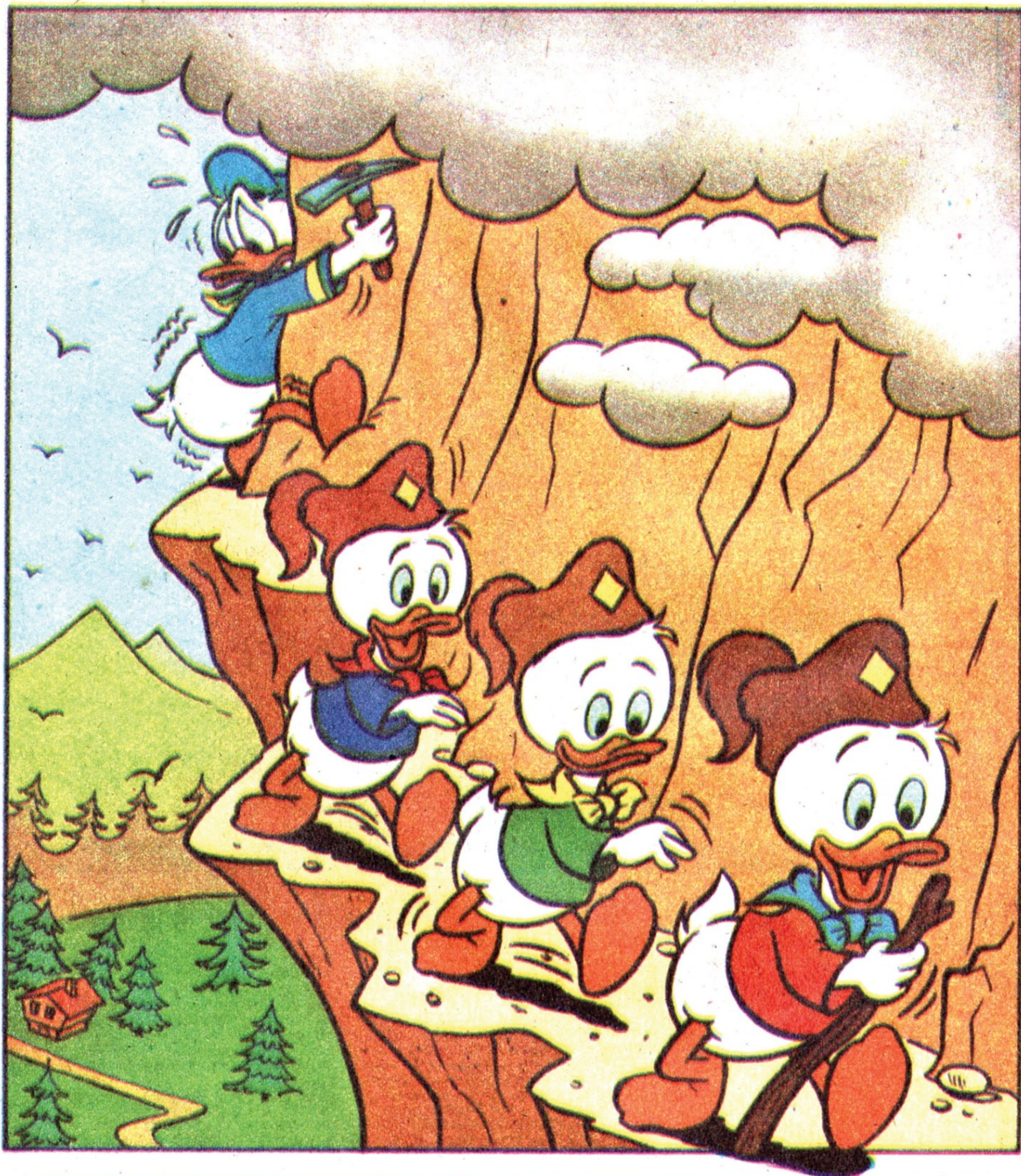

ДОК ГА НЕ НАБАВИШ, ЈА ЋУ ТИ ПОЗЈМИТИ МОЈУ ЛЕТЕЛИЦУ! ХЕ! ХЕ! ХЕ!

ПРИСТАЈЕМ!

КРАЈ

ЧИК ЗАПАМТИ!

Планинарење је веома узбудљиво. У то се лично уверио и Паја када је са својим сестрићима кренуо у освајање врхова. Гледајте пажљиво и искористите свој минут. На следећој страни су питања и одговори. Само, за одговоре треба употребити огледало.

СКРИВАЛИЦА

На свакој слици крије се по једна животињица. Видиш ли је? Одговор: жә ә от

ЧИК ЗАПАМТИ!

Питања:

- 1) Колико има борова? 2) Колико планинских врхова? 3) Има ли снега на њима? 4) Колико има лапа? 5) Ко се уплашио? 6) Шта Гаја држи

- у левој руци? 7) Колико кућа је на слици? 8) Шта је изнад глава сестрића и Паје? 9) Ко је од њих гологлав? 10. Ко носи ранац на леђима?

Одговори:

- (А, Б, М, Н) (Б, В, Д) (С, Т, З, В, Н, В, Д, Е) (Г, Д, Е) (Г, П, В, Т, Ш) (В, В, П) (Б, М, В, Д, Е) (О, Г, Н, О, Ж, Н) (Е, М, В, П, Д, О) (В, Н) .ОЖ

БРАТОВИ

ПЕСМА ДЕТИЊСТВА

ЗАТИМ...

КУПИ САМО
НАЈВРЕДНИ-
ЈЕ!

ЗЛАТАГО

ЦАНГРРРР!

А САД, КИ-
ДАЈ У ПАРК!

АУУ АУУУУУУУУ!

ЕНО БУЛДО-
ГА! ОВОГ ПУ-
ТА СУ НАШИ!

А, САД СМО
ВАС УХВАТИЛИ,
ЛОПУЖЕ!

У ЗАТВОРУ ВАС
ВЕК ЖЕЉНО
ОЧЕКУЈУ!

О ЧЕМУ ТО
ПРИЧАТЕ,
МОЛИМ?

ИЗВРНИТЕ
ЏЕПОВЕ!

ПРАЗНИ СУ!
КАКО ЈЕ ТО
МОГУЋЕ?

А ГДЕ ВАМ
ЈЕ ТРЕЌИ
БРАТ?

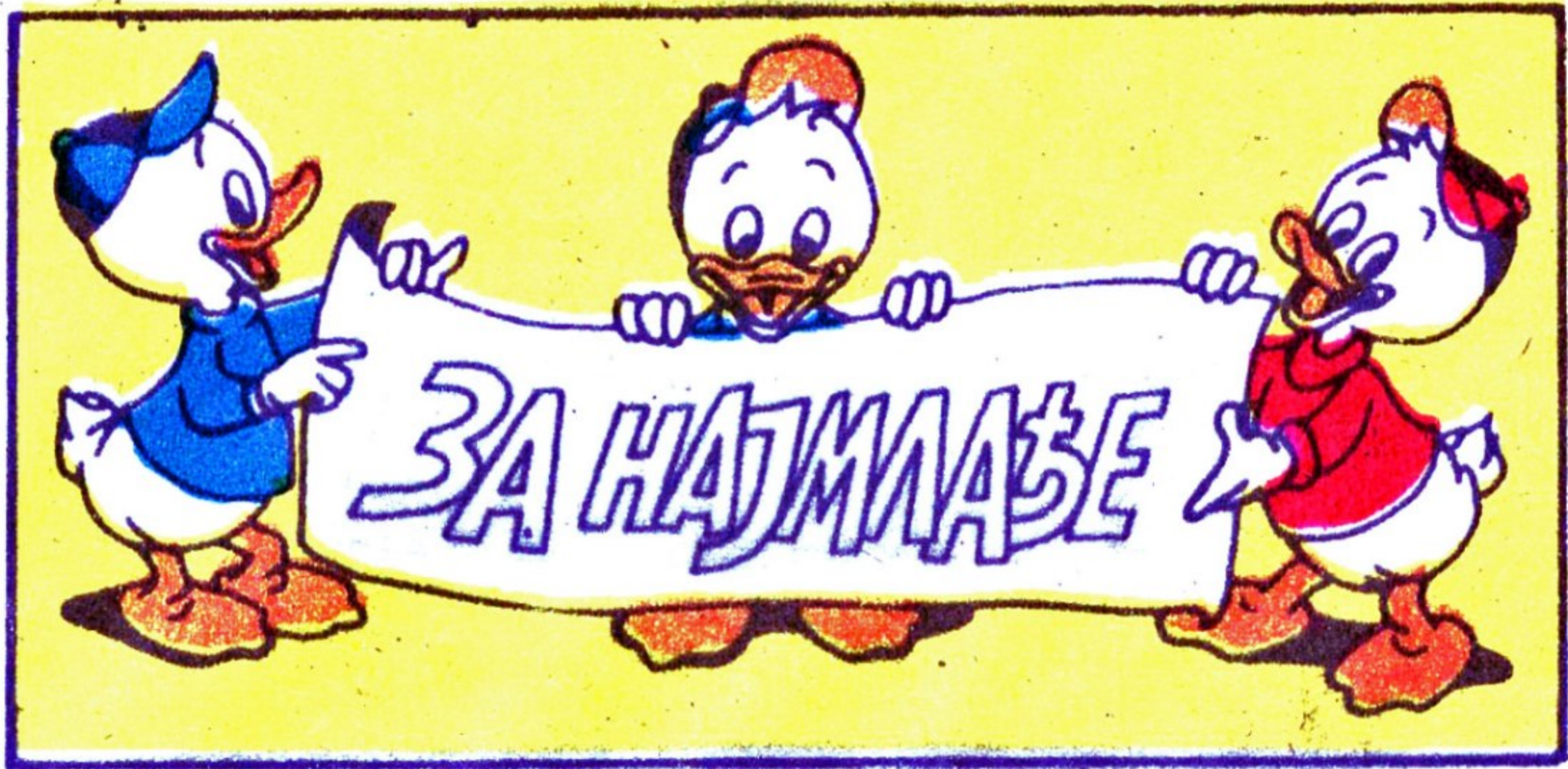
ЗАОСТАО ЈЕ, ЈЕР
ЈЕ ПОМОГАО ЈЕД-
НОЈ СТАРИЦИ ДА
ПРЕЂЕ УЛИЦУ!

ЕВО ГА,
ДОЛА-
ЗИ!

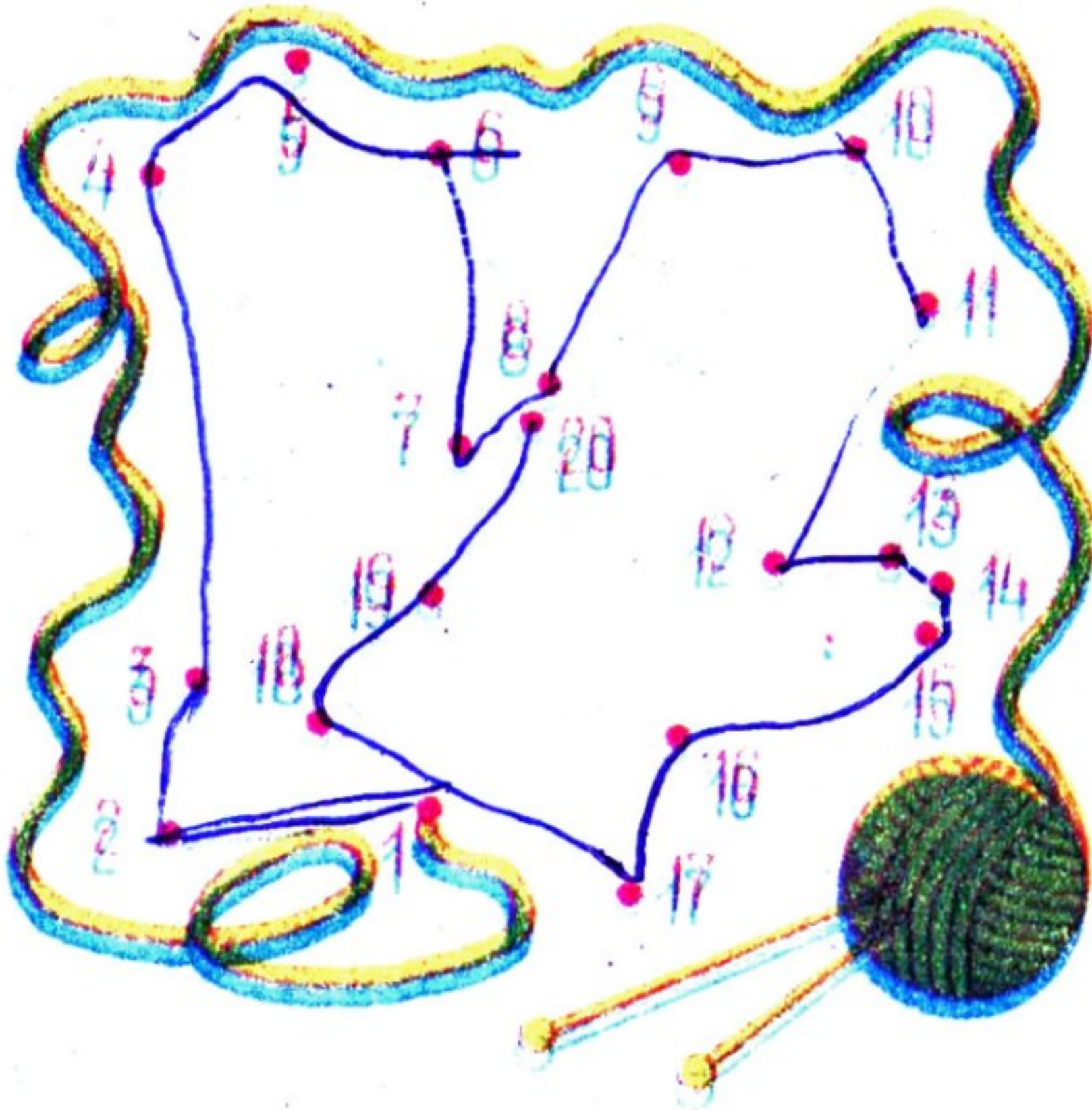

за ошироко

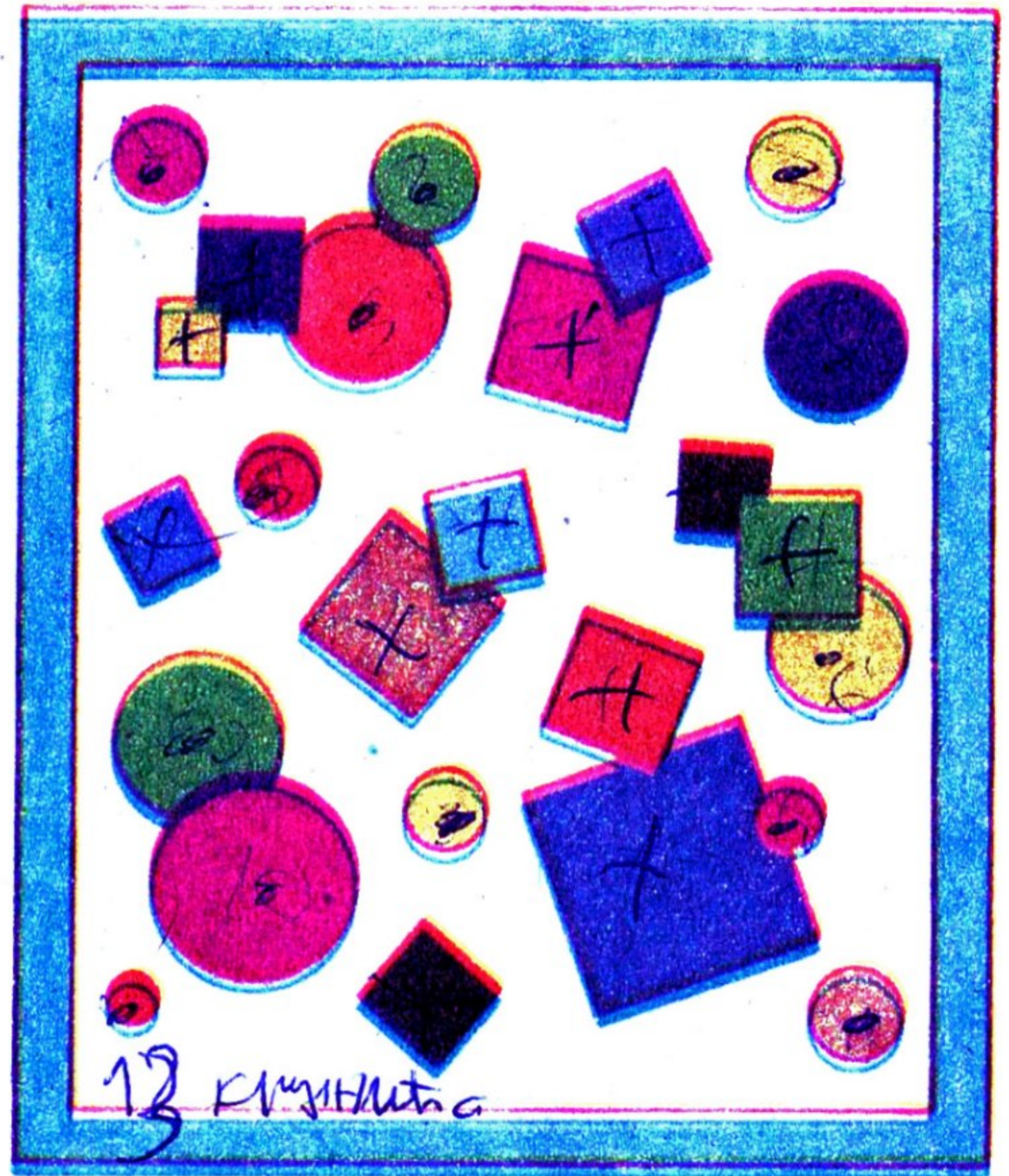

ПОМЕДАЈ ДОБРО СЛИКУ И ПРЕ-
БРОЈ КРУЖИЊЕ И КВАДРАТИЊЕ.
ЧЕГА ИМА ВИШЕ И КОЛИКО?

ОД ТАЧКЕ
ДО ТАЧКЕ

СПОЈИ ТАЧКЕ РЕДОМ
И САЗНАЋЕШ ШТА СЕ
КРИЈЕ НА ЦРТЕЖУ.

ОДГОВОР:
РЖАВИЦЕ

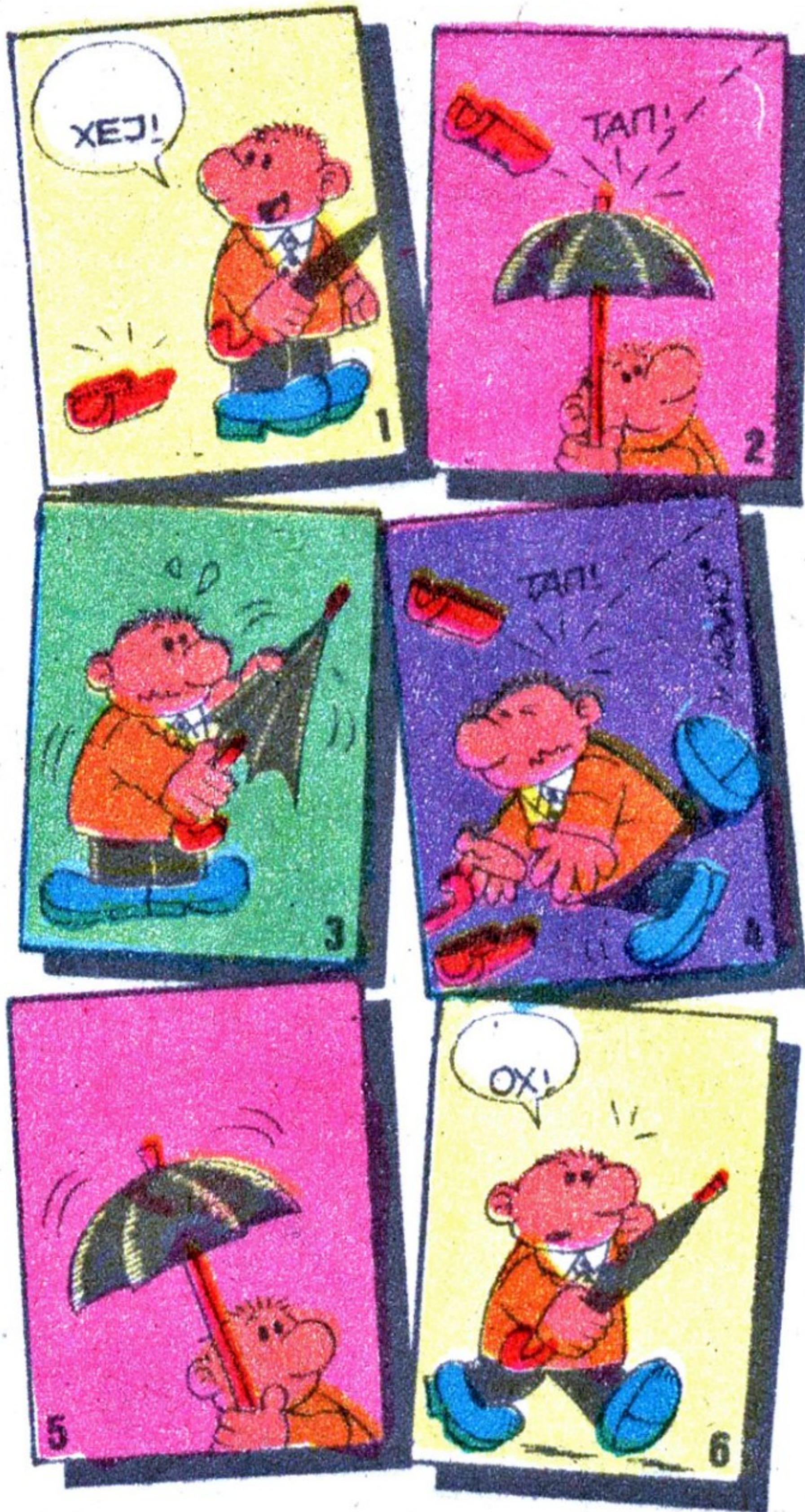

12 КРУЖИЊА

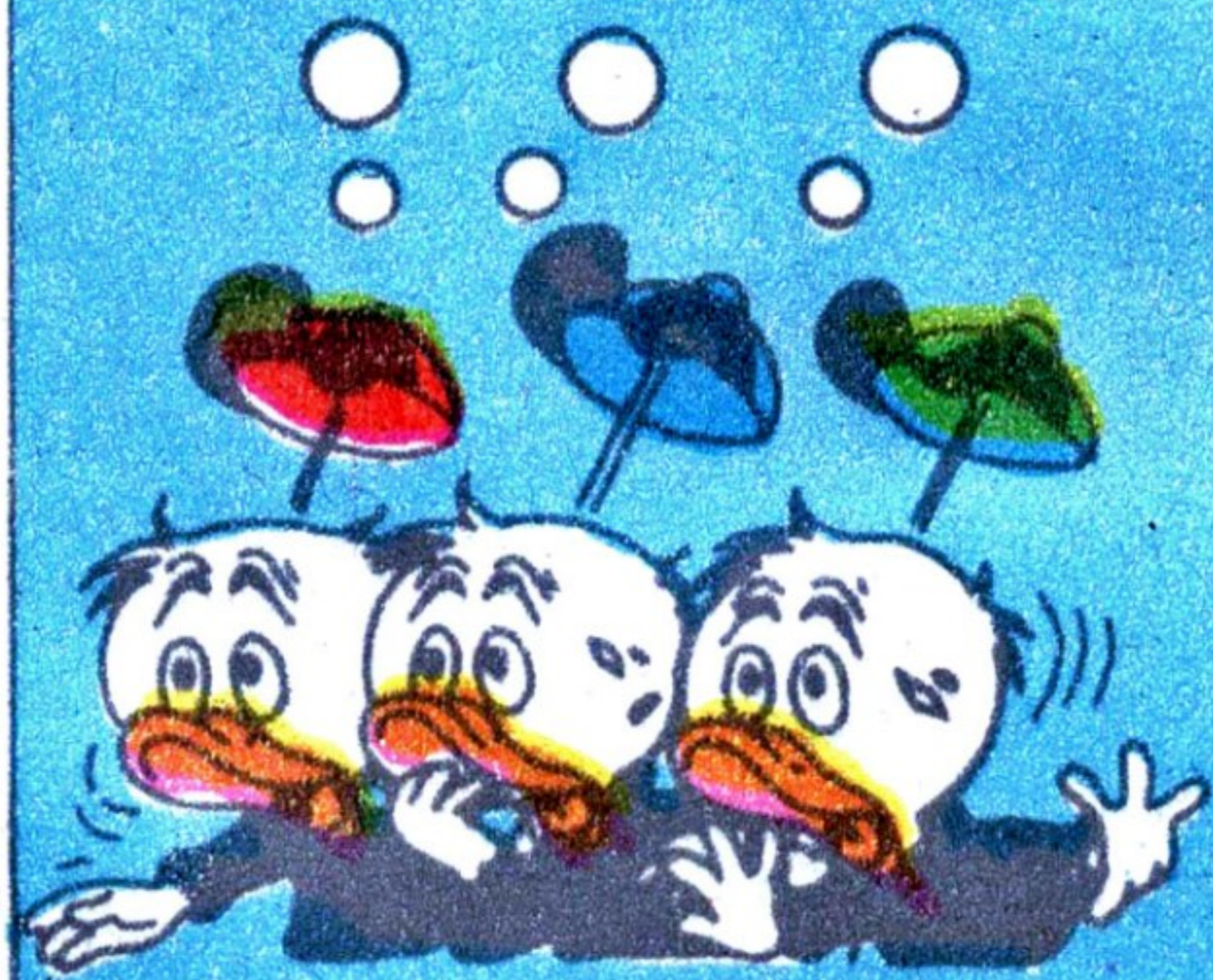
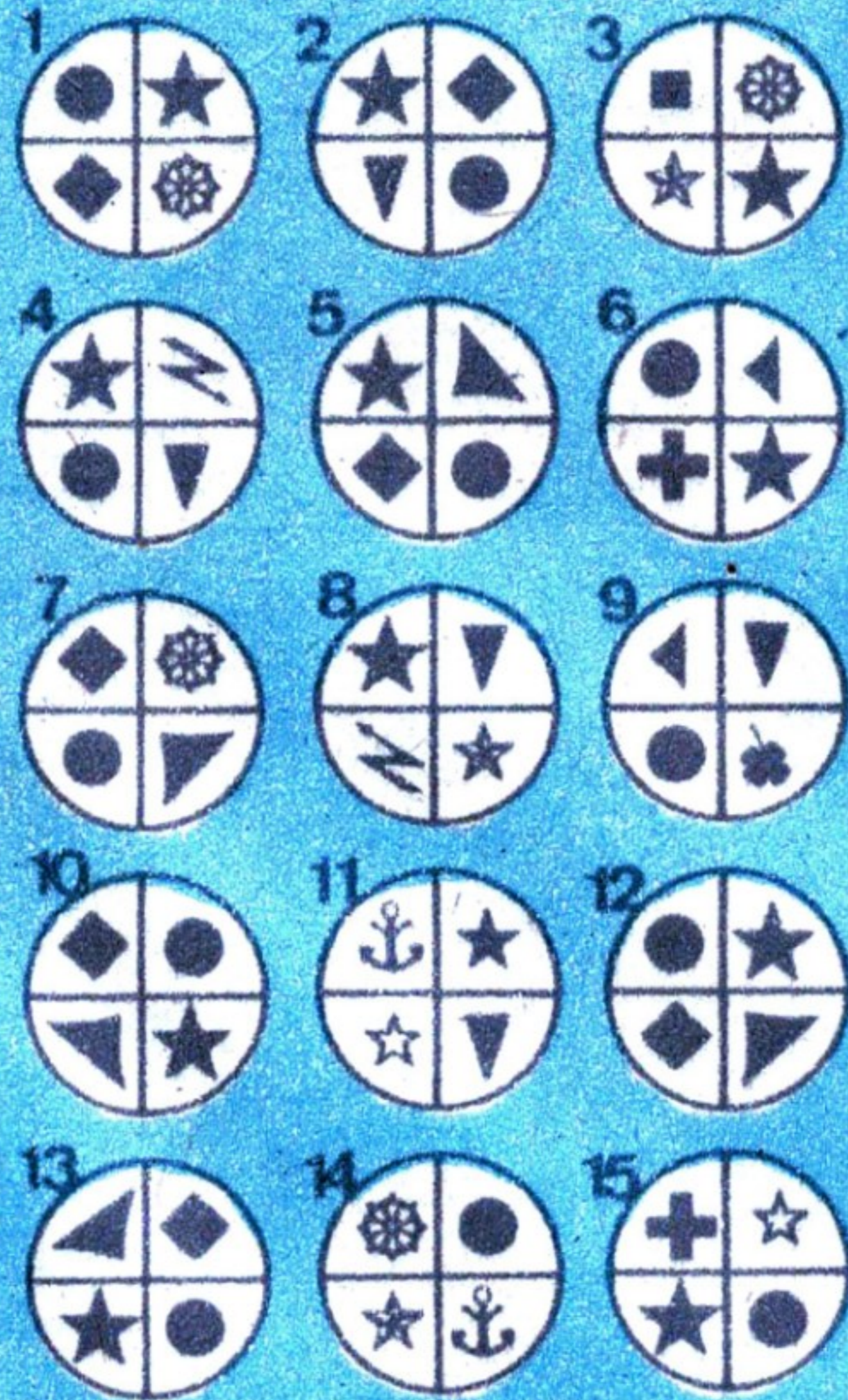
12
ВИШЕ ДЕ КВАДРАТИЊА (12) НЕТО
КРУЖИЊА (11).
ОДГОВОР:

УЗБУДЉИВА ШЕЋА

АКО ЖЕЛИШ ДА САЗНАШ ШТА СЕ ДОГОДИЛО МИКИ ДОК ЈЕ ШЕТАО ПРЕД ГРАЂЕМ, ПОРЕЂАЈ СЛИКЕ КАКО ТРЕБА. НЕКИ НЕ-ВАРБАЛКО ИХ ЈЕ ПОМЕШАО!

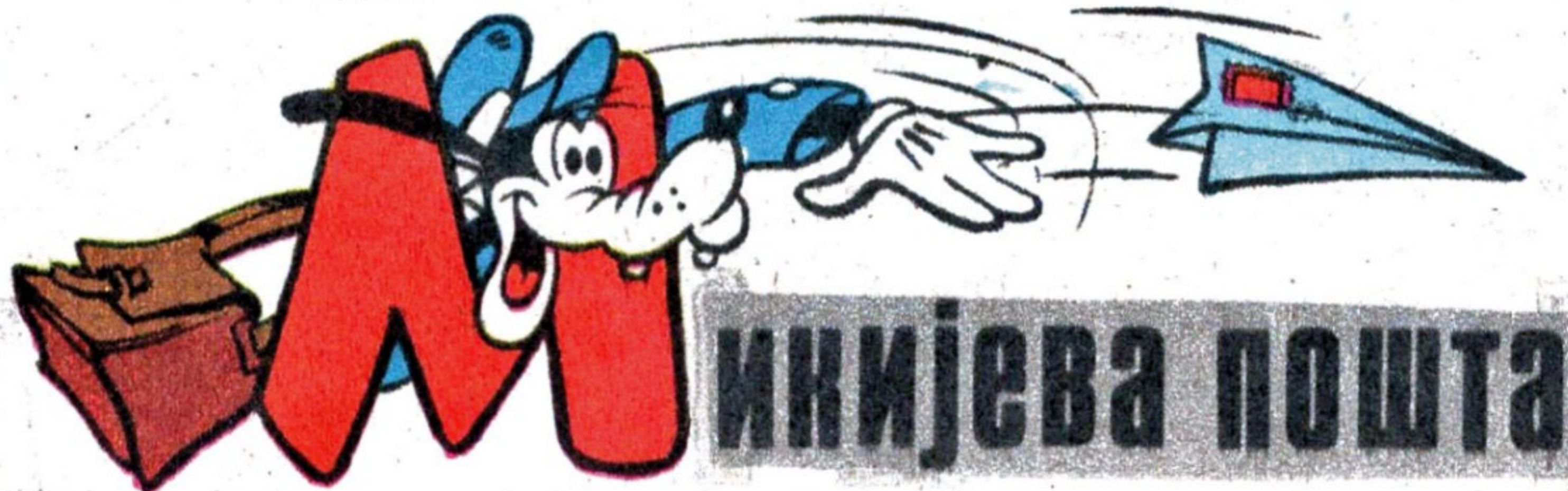
РЕШЕЊЕ: 1: ХЕЈ! 2: ТАП! 3: ОХ! 4: НИЧЕШТА 5: 3-2-1-4 6: 6-3-5-2-1-4

ЧЕТИРИ КРУГА ИМАЈУ ИСТЕ СИМБОЛЕ, ОАМО НИСУ ИСТО РАСПОРЕЂЕ-НИ. АКО СЕ ПОТРУДИШ, ЗА МАЊЕ ОД ЈЕДНОГ МИНУТА ОТКРИЋЕШ КО-ЈА СУ ТО ЧЕТИРИ КРУГА.

РЕШЕЊЕ:

ДЕВАТИ О КРУ- ГОВИ ПЕТ, ДЕСЕТ И ТРИНАЕСТ И ТРИНАЕСТ.

Микијева пошта

ЛОВЦИ СА ДИВЉЕГ ЗАПАДА

Желео бих да знам шта је то заправо трапер.

*Хрвоје Барановић
П. Петрића 40а
57000 Задар*

Трапер (од енглеске речи trapper што значи постављач замки) је ловац на дивље звери. У шумама Северне Америке, трапери су, излажући се многим опасностима, постављали замке и ловили дивљач, а онда су продавали скупоцена крзна. Као и каубоји, трапери су постали популарни хероји пустоловних романа и филмова са Дивљег запада.

ЛУТКЕ И ВОЈНИЦИ

Драги Мики, реци ми ко је измислио прву играчку.

*Данијел Дамујановић
51440 Пореч
Мусалем 66*

Деца су одувек волела да се играју, па онда играчке вероватно постоје одкад и човек. Додуше, о играчкама из праисторијског доба, односно из најранијих дана човековог постојања, нема података зато што су оне тада највероватније биле од дрвета. Дрво брзо трули у земљи па зато ове прве играчке и нису могле да се сачувају до данас.

Али, археолози су у ископинама древних градова од пре више хиљада година пронашли играчке као што су чегртаљке, звечке, разно посуђе, животињице од глине, бронзе или олова. Тако су се, рецимо, деца једног старог персијског града радо играла с лавом на точки-

ћима кога су везали за канап и вукли га за собом. Та играчка стара је преко 3000 година, а, ево, иста таква прави се још и данас.

И у египатским гробницама пронађене су лопте, чигре и лутке.

Римски дечаци најрадије су се играли чегртаљкама и колицима.

Омиљене играчке деце средњег века били су коњићи од иловаче и наоружани војници. Тек касније, у 15. веку, веште руке занатлија израђивале су разне играчке као што су шерпице, кашике, лончићи, мачеви, штитови, лутке, баш као и данас.

Ето видиш, неке играчке рођене су пре више хиљада година; дечаци су одувек највише волели да се играју рата а девојчице луткама.

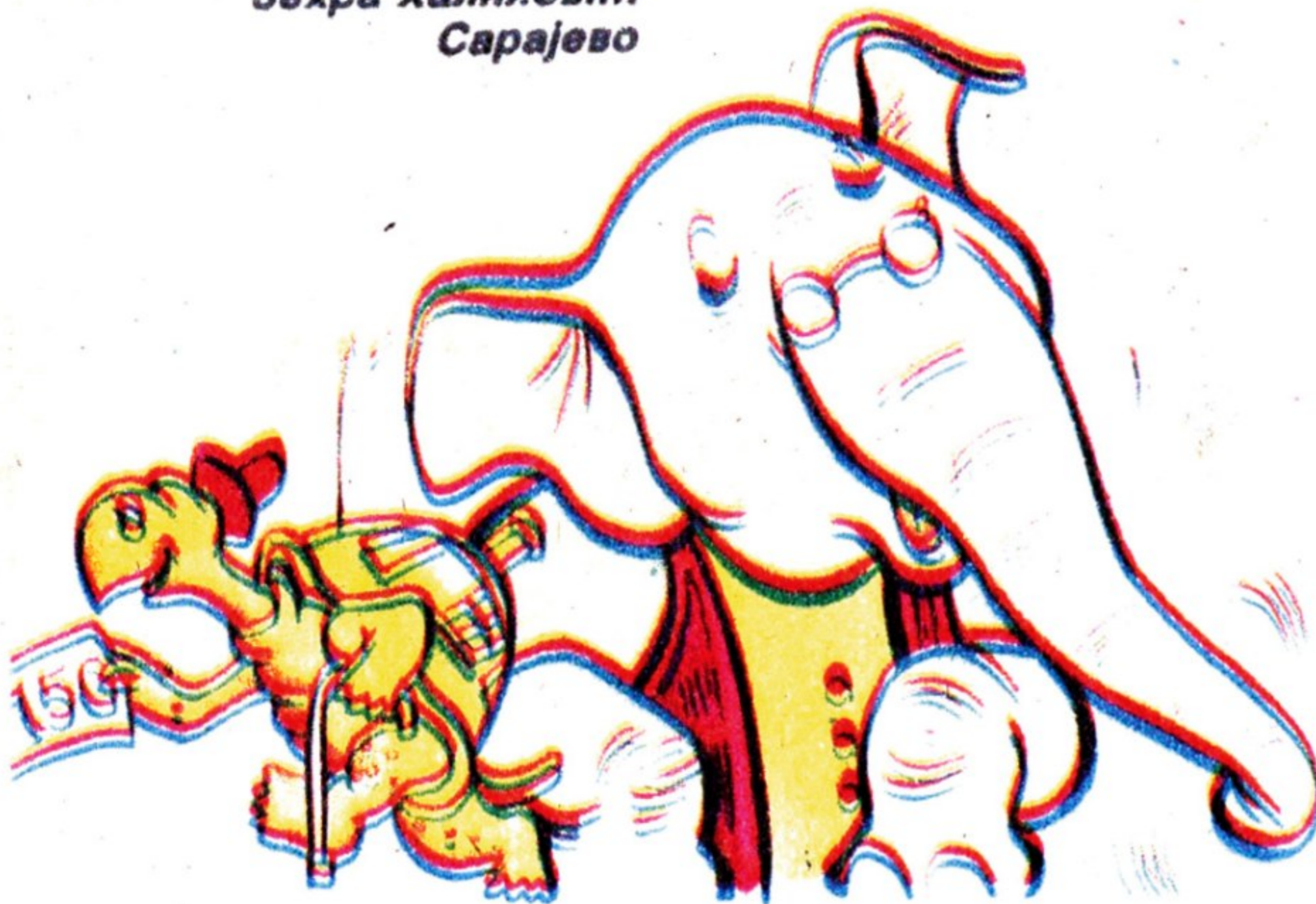
СПОНОВСКИ ВЕК

Колико дуго може да живи слон? Да ли стварно може да доживи најдубљу старост од свих животиња?

Зехра Халиловић
Сарајево

Заиста се за слонове прича да су тако дуговечни да могу да живе једно столеће. Али, за сада тај податак још није потврђен. Најстарији познати примерци имали су између 60 и 70 година.

Дуговечнија од слона је корњача која може да поживи и век и по.

ПОТОНУЛО ОСТРВО

Чуо сам за град Атлантиду. Реци ми какав је то град био.

Мане из Београда

Атлантида није град. По грчком миту то је велико острво потонуло још у давна времена. Грчки филозоф Платон писао је о Атлантиди

као о земљи која је била већа од Африке и Азије заједно. Била је веома насељена и богата, а потонула је у море у једном дану, због земљотреса. По Атлантиди је и Атлантски океан добио име.

Иако се одувек сумњало у ову причу, ипак, њена основа се сматра истинитом, па је до сада било много покушаја да се Атлантида идентификује са неким од континената или острва.

Злати Мики

Имам 11 година и навијам за „Хајдук“. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије.

Петровић Весна
2 октобар 14
26330 Уљма

Желео бих да се дописујем са својим вршњацима. Идем у седми разред, одличан сам ученик, навијам за „Црвену звезду“ и волим забавну музику.

Зоран Коцев
Н.Н. Борча бр. 5
92310 Виница
СР Македонија

Волела бих да стекнем много пријатеља. Имам дванаест година и волим рок музику. Ко жели да се дописује са мном, нека се јави на адресу:

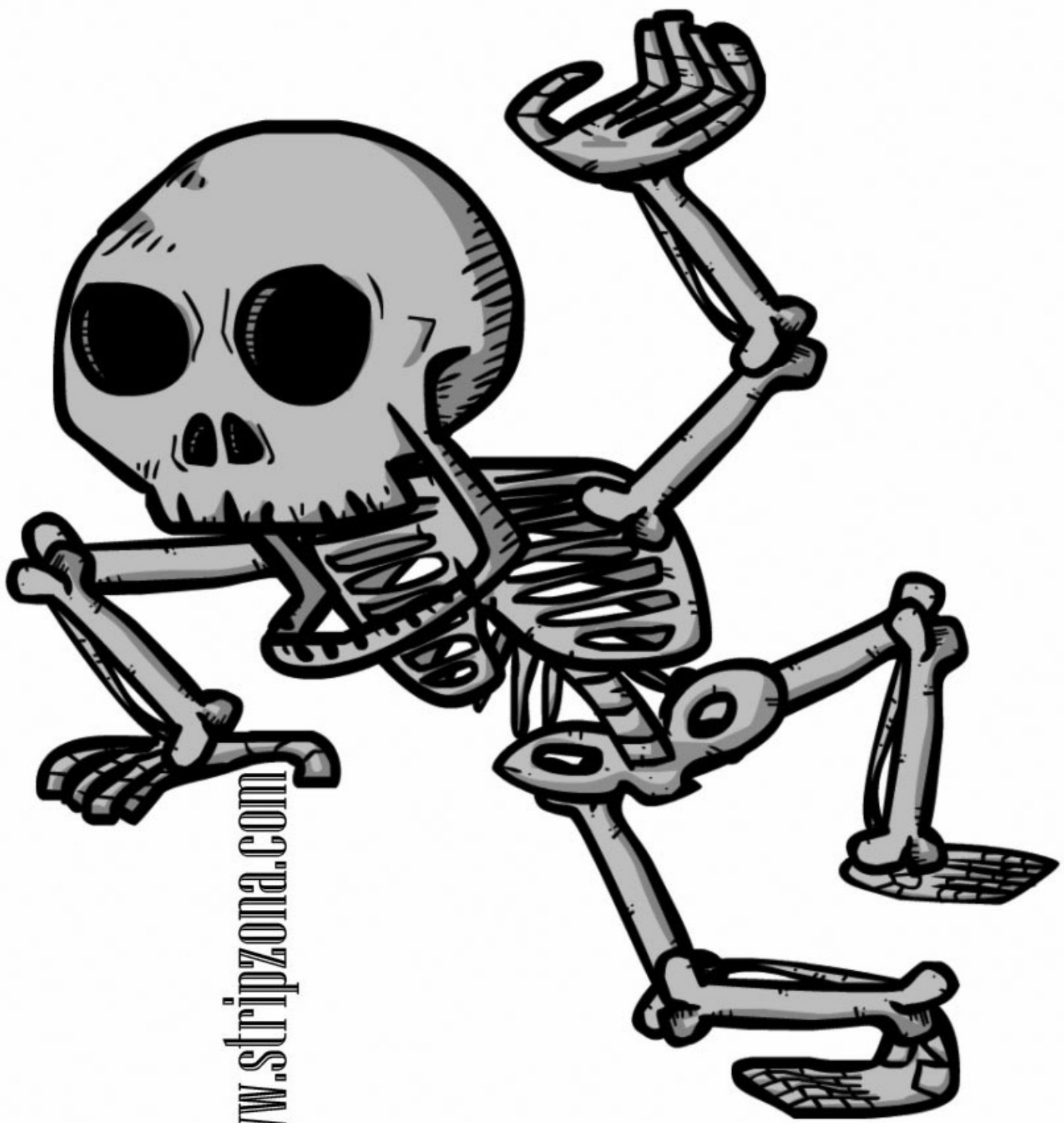
Биљана Боричић
Устаничка 171
11000 Београд

Издаје и штампа НО „Политика“ – као посебно издање ООУР Издања за младе „Политички забавник“, Македонска 29, 11001 Београд. Директор НО „Политика“ Александар Баночевић. В.д. руководилац ООУР Издања за младе и главни и одговорни уредник Владе Булатовић Виш, одговорни уредник Мирјана Маринковић, ликовно-графички уредник Војислав Стаменовић, технички уредник Горан Војиновић.

ПРЕТПЛАТА ЗА НАШУ ЗЕМЉУ: 3 месеца 562,00 дин., 6 месеци 1.104,00 дин., 1 година 2.208,00 дин., ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО: 3 месеца 1.104,00 дин., 6 месеци 2.208,00 дин., 1 година 4.416,00 дин. Претплата се врши на жиро-рачун број 60801-601-29728 уз обавезну назнаку НО „ПОЛИТИКА“ ООУР „Продаја“ – претплата на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. ПРЕТПЛАТА ЗА ИНОСТРАНСТВО У СТРАНОЈ ВАЛУТИ – годишња: САД \$ 18.-, СР Немачка ДМ 54.-, Шведска Шкр. 157.-, Француска Ффр. 165.-, Швајцарска Шфр. 46.-. Уплате из иностранства слати на девизни рачун НО „ПОЛИТИКА“ код „Инвест банке“ – Београд, на рачун број: 60811-620-63-257300-00054 са обавезном знаком: ПРЕТПЛАТА на лист „МИКИЈЕВ ЗАБАВНИК“. Поштански фах 124. Телефони: централа 324-191 и 325-761, редакција 324-471. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије 413-524/74-02 од 15. 10. 1974. не плаћа се порез на промет.

Цена једног примерка 50 динара.

(C) Walt Disney Production

www.stripzona.com